

การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี
แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี

สารนิพนธ์
ของ
นายสงกรานต์ โภธิภรณ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา

ตุลาคม 2545

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๖๒๐.๗๑๑
๘๑๓๒๗
ร.๓

การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี
แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี

บทคัดย่อ

ของ

นายสงกรานต์ โปธิภิรมย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา

ตุลาคม ๒๕๔๕

๒ ๑๕๒๕๗๐

12 พ.ย. 2545

สงกรานต์ โปธิภิรมย์. (2545). การศึกษาสภาพปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี
แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษา
ระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ใน 3 ด้านคือ ด้านนักศึกษา ด้าน
สถานประกอบการ และด้านการประเมินผล ตามความคิดเห็นของนักศึกษา ครูผู้สอน ครูฝึก
ผู้บริหารในสถานศึกษาและผู้บริหารในสถานประกอบการ และเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการ
จัดการศึกษาระบบทวิภาคีจำแนกตามครูผู้สอนกับครูฝึกและจำแนกตามผู้บริหารในสถานศึกษา
กับผู้บริหารในสถานประกอบการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษา 29 คน ครูผู้สอนในสถาน
ศึกษา 14 คน ครูฝึกในสถานประกอบการ 15 คน ผู้บริหารในสถานศึกษา 6 คน และ
ผู้บริหารในสถานประกอบการ 15 คน รวม 79 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5
ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้วยสถิติทดสอบ t-test

ผลการค้นคว้าสรุปได้ดังนี้

1. การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี โดยรวม อยู่ในระดับ
ปานกลาง โดยมีสภาพการปฏิบัติด้านนักศึกษาอยู่ในระดับมาก และปัญหาด้านนักศึกษาอยู่ใน
ระดับน้อย
2. ผลการเปรียบเทียบสภาพการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี จำแนกตามครูผู้สอนใน
สถานศึกษาและครูฝึกในสถานประกอบการ พบว่าโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญ
3. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี จำแนกตามครูผู้สอนใน
สถานศึกษาและครูฝึกในสถานประกอบการ พบว่าโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ผลการเปรียบเทียบสภาพการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี จำแนกตามผู้บริหารใน
สถานศึกษา และผู้บริหารในสถานประกอบการ พบว่าโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญ
5. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี จำแนกตามผู้บริหารใน
สถานศึกษา และผู้บริหารในสถานประกอบการ พบว่าโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A Study of the State and Problems of Dual Vocational Education
Management of Auto Mechanic Department
at Ratchaburi Technical College.

AN ABSTRACT

BY

MR.SONGKRAN POTIPIROM

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Administration
at Srinakharinwirot University

October 2002

Songkran Potiprom. (2002). *A Study of the State and Problems of Dual Vocational Education Management of Auto Mechanic Department at Ratchaburi Technical College*. Master's Project, M.Ed. (Educational Administration). Bangkok : Graduate school, Srinakharinwirot University. Advisor : Asst. Prof. Dr.Paungrat Kasornpath.

The purpose of this research were to study the state and problems of dual vocational Education management of Auto Mechanic Department at Ratchaburi Technical College 3 aspects : student, co - operative companies and evaluation from the opinions of student, teachers and the administrators of the college and the co-operative companies, and to compare the state and Problems management classified according to teachers with company trainers and college administrators with company administrators.

The sample used was 29 students, 14 teachers, 15 company trainers, 6 college administrators and 15 company administrators, which was 79 in total.

Statistical analysis included percentages, means and standard deviation. Hypothesis was tested by the comparison of the difference of means with t-test

The findings of the research were as follows :

1. The state and problems of Dual Vocational Education management in general was at the medium level in state of study at the high level and problems of study at the low level.

2. The comparison result of the state of Dual Vocational Education management classified according to college teachers and company trainers in general and in each aspect was no statistically significantly different.

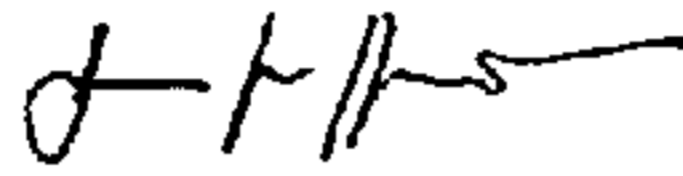
3. The comparison result of the problems of Dual Vocational Education management classified according to college teachers and company trainers in general and in each aspect was statistically significantly different at .01.

4. The comparison result of the state of Dual Vocational Education management classified according to college administrators in general and in each aspect was no statistically significantly different.

5. The comparison result of the problems of Dual Vocational Education management classified according to college administrators and company administrators in general and in each aspect was statistically significantly different at .01.

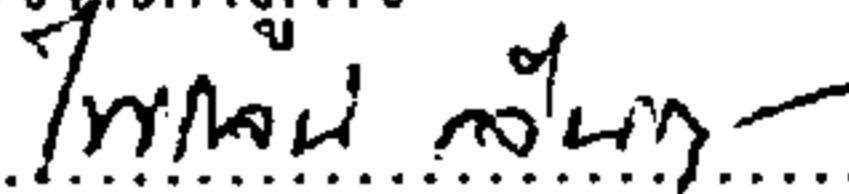
อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

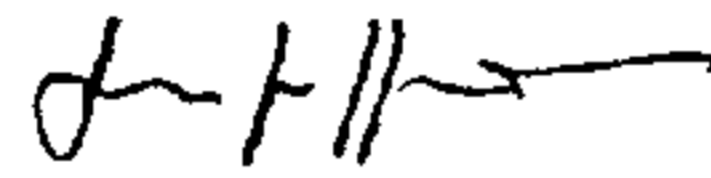
.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

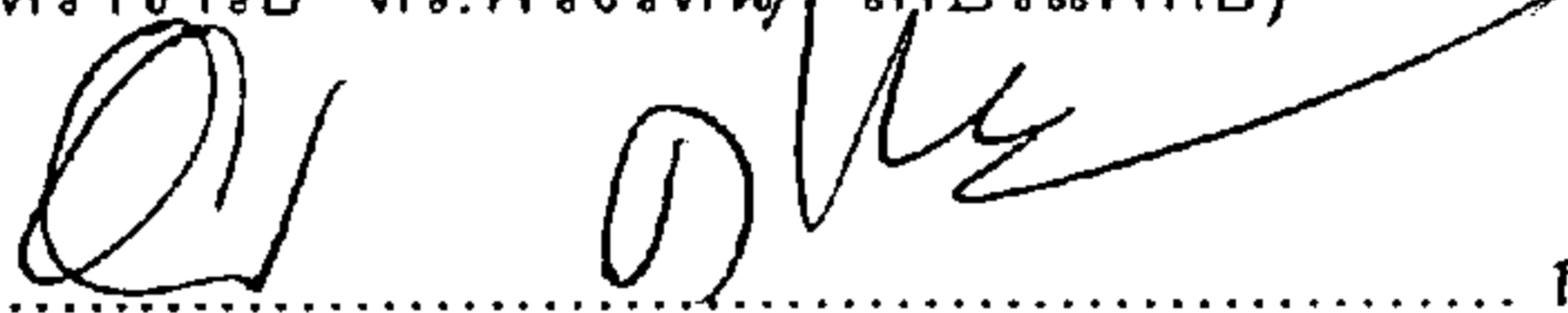
.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ)

คณะกรรมการสอบ

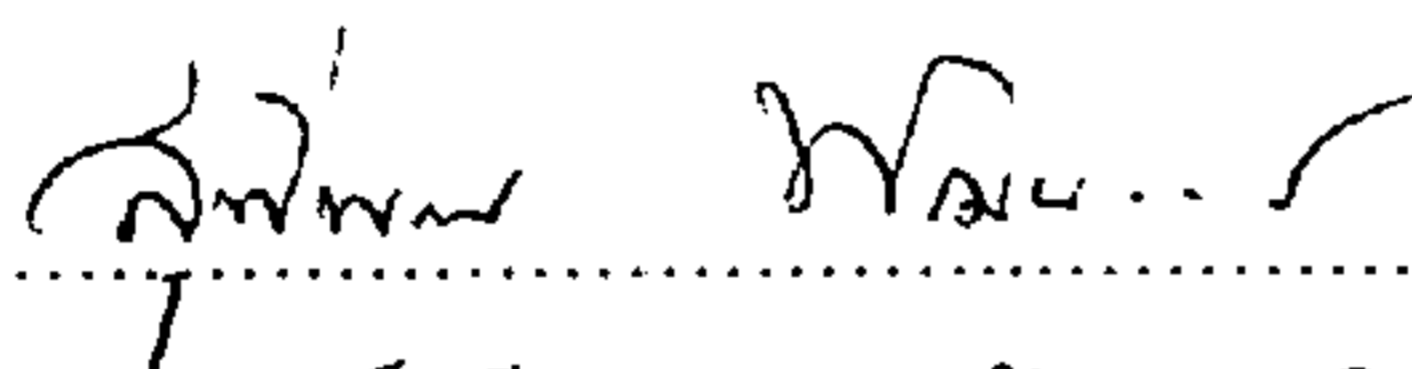
..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย)

..... กรรมการ

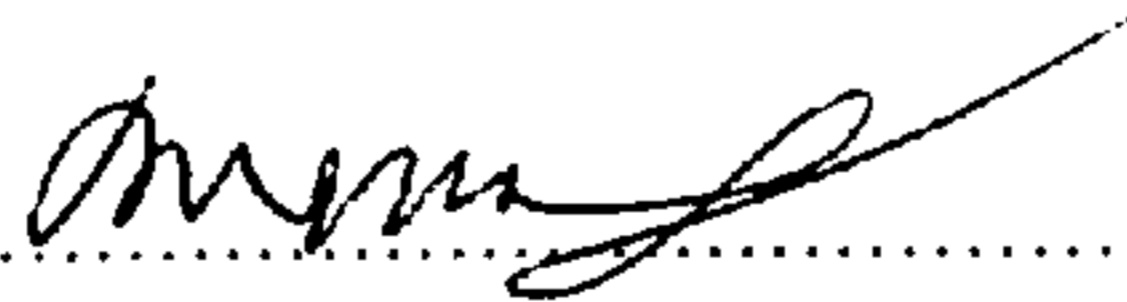
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรารอน ตันท์เจริญรัตน์)

..... กรรมการ

(อาจารย์สุธีพรอน พัฒนพานิชย์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรสุภกุล)

วันที่ 4 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2545

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เพราะความเมตตากรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ โดยกรุณาให้แนวคิดและแนวทางในการศึกษาค้นคว้าช่วยเหลือแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนติดตามความก้าวหน้าในการจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้มาอย่างต่อเนื่องจนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรณณ ดัณฑ์เจริญรัตน์ และอาจารย์ สุพีพรรณ พัฒนพานิชย์ กรรมการการสอบสารนิพนธ์ เป็นอย่างยิ่ง ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะ และตรวจแก้ไขสารนิพนธ์ฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอบพระคุณนายวิสิฐ ธนกิจอำไพ ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพปากท่อ ว่าที่ร้อยตรีเจตน์ คงด้วง ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี อาจารย์สิงห์ขร กลางใจ อาจารย์มานพ ทองใบ และอาจารย์สุดใจ แสงสินชัย ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร คณะครูอาจารย์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรีทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำและช่วยเหลือจนสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และขอบพระคุณผู้จัดการ ครูฝึก ในสถานประกอบการและนักศึกษาาระบบทวิภาคีที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงได้จากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ ของบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้อบรม สั่งสอนให้ความรู้แก่ผู้วิจัย ตลอดมา

สงกรานต์ โปธิภิรมย์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	ประชากร	4
	กลุ่มตัวอย่าง	5
	ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
	กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า	7
	สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	การจัดการอาชีวศึกษา	10
	ความหมายของการอาชีวศึกษา	10
	รูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาและฝึกอาชีพในปัจจุบัน	12
	การจัดการอาชีวศึกษา	13
	หลักสูตรอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี	16
	ความหมายของหลักสูตร	16
	หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	18
	หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ.2540	19
	หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ.2540 สาขาช่างยนต์	22
	การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี	25
	หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้อง	25
	หลักสูตรที่ใช้ในการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี	27
	การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในสถานศึกษา	27
	การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในสถานประกอบการ	30
	สภาพการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีของวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ปีการศึกษา 2545	31

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ) นักศึกษา.....	32
ความหมายของนักศึกษา.....	32
นักศึกษาระบบทวิภาคี.....	33
สถานประกอบการ.....	34
การวัดและการประเมินผล.....	35
ความหมายของการวัดและการประเมินผล.....	35
ขอบข่ายในการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน.....	37
ประเภทของการประเมินผล.....	38
กฎเกณฑ์และระเบียบการประเมินผลการเรียนในระบบทวิภาคี.....	38
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	42
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	42
งานวิจัยในประเทศ.....	44
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	52
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	52
เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	53
วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	54
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	78
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	78
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	78

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ) ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	79
สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า	79
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	80
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	81
การอภิปรายผล.....	83
ข้อเสนอแนะ	88
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	89
บรรณานุกรม.....	90
ภาคผนวก.....	97
ภาคผนวก ก เครื่องมือเพื่อการวิจัย (แบบสอบถาม).....	98
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	105
ภาคผนวก ค จดหมายขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม.....	107
ภาคผนวก ง ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	130

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสภาพ ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	58
2	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายด้านและโดยรวม ของสภาพการปฏิบัติ.....	58
3	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านนักศึกษา.....	59
4	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสถานประกอบการ.....	60
5	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการประเมินผล.....	61
6	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านนักศึกษา.....	62
7	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสถานประกอบการ.....	63
8	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการประเมินผล.....	64
9	ผลเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี จำแนกตาม ความคิดเห็นของครูผู้สอนในสถานศึกษากับครูฝึกในสถานประกอบการ.....	65
10	ผลการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี จำแนกตามความคิด เห็นของครูผู้สอนในสถานศึกษากับครูฝึกในสถานประกอบการ.....	67
11	ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี จำแนกตามความคิด เห็นของผู้บริหารในสถานศึกษากับผู้บริหารในสถานประกอบการ.....	70
12	ผลการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี จำแนกตามความคิดเห็น ของผู้บริหารในสถานศึกษากับผู้บริหารในสถานประกอบการ.....	72
13	ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิ ภาคีเป็นรายข้อและรายด้าน.....	75
14	ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิ ภาคีเป็นรายข้อและรายด้าน.....	76

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1. กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2. ปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างบุคคล.....	33
3. การประเมินผลการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี.....	41

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากการขยายกิจการภาคอุตสาหกรรม ธุรกิจบริการ และการเกษตรที่ทันสมัยเป็นผลทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาการและระบบการสื่อสารข้อมูล มีการนำวิทยาการสมัยใหม่มาใช้ในการประกอบอาชีพในภาคธุรกิจอุตสาหกรรม ประกอบกับนโยบายของรัฐบาลที่เน้นการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศเข้าสู่การผลิตที่มีภาคอุตสาหกรรมเป็นฐาน (รวีวรรณ ชินะตระกูล. 2535 : 24) ในการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจัยที่สำคัญ คือ วัตถุดิบ เงินทุน การจัดการ และคน คนหรือทรัพยากรมนุษย์ถือว่าสำคัญที่สุด ดังนั้นพัฒนาคนเป็นสิ่งจำเป็น จึงต้องอาศัยการศึกษาเป็นเครื่องมือสร้างคุณภาพของคนในชาติ ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลง (กรมสามัญศึกษา. 2542 : ก) ทั้งนี้เพราะคนเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญสูงสุดในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน การพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนได้จะต้องประกอบด้วย คนไทยที่มีคุณภาพที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม มีจริยธรรม วัฒนธรรม ในการดำรงชีวิต และเอื้อต่อการพัฒนาประเทศ (พนม พงษ์ไพบูลย์. 2544 : 33)

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540 – 2544) ได้มุ่งสร้างคนให้มองกว้าง คิดไกล ใฝ่ดี มีวินัยในตนเอง และมีทักษะสำหรับโลกยุคโลกาภิวัตน์ (คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ. 2539 : 24) กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในด้านการศึกษาของประเทศ ได้มอบหมายให้สถาบันทางการศึกษาเป็นผู้ดำเนินงาน ให้การศึกษาแก่ประชาชนของประเทศให้มีความรู้ความสามารถและมีทักษะในการประกอบอาชีพ และเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการศึกษาด้านอาชีพมีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากการศึกษาด้านอาชีพเป็นการส่งเสริมและฝึกฝนให้คนออกไปประกอบอาชีพตามความถนัด และความสามารถที่แต่ละคนมีอยู่ (มาลี ทักษะกรวงศ์. 2541 : 1) ในการศึกษา ด้านอาชีพจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพได้อย่างดีนั้น จะต้องให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสถานประกอบการ ดังนั้นสถานประกอบการควรมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา การให้สถานประกอบการหรือภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา การให้สถานประกอบการ หรือภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่น่าไปสู่การแก้ปัญหาในด้าน

คุณภาพของแรงงาน จึงต้องมุ่งเน้นทักษะและประสบการณ์ตรงเพื่อผลิตบุคลากรให้มี คุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ (วีระพันธ์ สิทธิพงศ์. 2540 : 195) กรมอาชีวศึกษาเป็นหน่วยงานหนึ่งที่ได้รับผิดชอบการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา โดยมุ่งผลิต กำลังคนในระดับช่างฝีมือและช่างเทคนิคให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ และตลาดแรงงาน จึงได้ทำความร่วมมือกับสถานประกอบการในการดำเนินการเพื่อจัดการ ศึกษาร่วมกันทำให้เกิดรูปแบบของการจัดการอาชีวศึกษาในลักษณะของความร่วมมือที่กำหนด ให้ผู้ศึกษาได้เรียนภาคทฤษฎีที่วิทยาลัยและฝึกภาคปฏิบัติที่สถานประกอบการ (ระวีวรรณ ชินะตระกูล. 2535 : 103) หรือที่เรียกว่าการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี

การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ของกรมอาชีวศึกษา ได้เปิดโอกาสทางการ ศึกษาเพื่อรองรับความต้องการของนักเรียนที่มีความต้องการเรียนด้านอาชีวศึกษา โดยให้สถาน ศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษาเปิดรับนักเรียนเพิ่มเติมด้านระบบทวิภาคี ทั้งระดับปวช.และ ระดับปวส. เพื่อช่วยให้ผู้มีฐานะไม่สู้ดีนักได้มีโอกาสเรียนวิชาชีพเพิ่มมากขึ้น ได้รับความรู้ใน ภาคปฏิบัติและทฤษฎีเบื้องต้นจากครูฝึกในสถานประกอบการ นักศึกษาที่จบออกมาแล้วจะเป็น ช่างที่มีคุณภาพดีเยี่ยม มีความสามารถทั้งด้านทักษะ ความรู้และเลื่อมใสศรัทธาในวิชาชีพที่ได้ รับสถานประกอบการได้บุคคลที่ตรงกับความต้องการเนื่องจากนักศึกษาได้รับการฝึกงานตาม ลักษณะงานของสถานประกอบการโดยตรงมาตลอด และสามารถทำงานได้เมื่อสำเร็จการศึกษา (กรมอาชีวศึกษา. 2538 : 1)

สถานศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษาได้ดำเนินการจัดการศึกษาตามนโยบายของ กรมอาชีวศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ควบคู่วิชาชีพ (กรมอาชีว ศึกษา.2537:4) วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี เป็นสถานศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษาได้ดำเนินการ จัดการศึกษาตามนโยบายของกรมอาชีวศึกษา โดยจัดการเรียนการสอน 2 ระบบ คือ ระบบ ปกติและระบบทวิภาคีในระบบทวิภาคีมีการเปิดสอนทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ทั้ง 2 ระบบใช้หลักสูตรเดียวกัน สำหรับระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ได้ทำการเปิดสอนในสาขาวิชา ช่างกล ช่างก่อสร้าง และ ช่างยนต์ โดยใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพุทธศักราช 2540 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้และเกิดทักษะทั้งในวิชาสามัญและ วิชาชีพเพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตและมีความชำนาญเฉพาะทางสามารถนำไปประกอบ อาชีพ และพัฒนางานอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อให้มีเจตคติที่ดี ต่ออาชีพ สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ มีนิสัยใฝ่เรียน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความ สามารถในการจัดการตัดสินใจและแก้ปัญหา รู้จักแสวงหาแนวทางใหม่ๆ มาพัฒนาตนเอง พัฒนางานมีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม ขยัน ซื่อสัตย์ มีวินัย มีสุขภาพกาย และใจสมบูรณ์แข็งแรง

การจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะระบบทวิภาคีของวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักศึกษาได้มีคุณสมบัติตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร แต่เนื่องจากระบบทวิภาคีเป็นระบบการศึกษาที่เปิดที่หลังระบบปกติ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรีได้เปิดระบบ ทวิภาคีเมื่อปีการศึกษา 2538 แต่ยังไม่บรรลุผลตามเป้าหมายเท่าที่ควร และทำการเปิดสอนได้บางแผนกวิชาเท่านั้น ดังได้กล่าวไว้ข้างต้น ยังมีอุปสรรคและปัญหาเกิดขึ้นทั้งในส่วนของสถานประกอบการ ส่วนของสถานศึกษา และเกี่ยวกับตัวนักศึกษาปัญหาในส่วนของสถานประกอบการ ได้แก่ การให้ความร่วมมือของสถานประกอบการ ความพร้อมของอุปกรณ์เครื่องมือ ครุฝึก สิ่งแวดล้อม การวัดและการประเมินผลของสถานประกอบการ ขนาดและเงินทุนของสถานประกอบการ ปัญหาในส่วนของสถานศึกษา ได้แก่ ปัญหาการร่วมมือหรือการประสานงานกับสถานประกอบการ ความพร้อมของอุปกรณ์เครื่องมือ สิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา ครูผู้สอน การวัดและการประเมินผลของสถานศึกษา และส่วนที่เกี่ยวกับนักศึกษา ได้แก่ ความพร้อมของนักศึกษา ด้านความรู้พื้นฐานทั้งวิชาสามัญและวิชาชีพ ปัญหาด้านความสามารถในการจัดการ การตัดสินใจและการแก้ปัญหา ขาดวินัย ปัญหาด้านบุคลิกภาพ การปรับตัวและความรับผิดชอบสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวล้วนส่งผลเสียต่อการจัดการศึกษาในระบบทวิภาคี ซึ่งบางอย่างมีปัญหามากจึงต้องรีบดำเนินการแก้ไขบางอย่างมีปัญหาน้อยแต่อาจส่งผลให้กลายเป็นปัญหาใหญ่ได้

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาเกี่ยวกับปัญหา ในการจัดการศึกษาของระบบทวิภาคี เฉพาะแผนกวิชาช่างยนต์เท่านั้น และจากการที่ผู้วิจัยได้ออกนิเทศนักศึกษาตามสถานประกอบการต่างๆ ได้ทราบปัญหาจากสถานประกอบการที่เกี่ยวกับตัวนักศึกษาพบว่า นักศึกษาขาดการฝึกงานบ่อย ไม่ตั้งใจฝึกงาน ขาดความรับผิดชอบ เข้าทำงานไม่ตรงเวลา ขาดการไว้วางใจจากครูฝึกในการที่จะให้รับผิดชอบงานสำคัญ ขาดความสามารถในการตัดสินใจและแก้ปัญหา ไม่ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมของสถานประกอบการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านวิชาชีพและวิชาสามัญต่ำ และได้สอบถามนักศึกษาที่ฝึกในสถานประกอบการ พบว่าสถานประกอบการให้ฝึกงานซ้ำๆ ไม่หมุนเวียนเปลี่ยนงาน ให้ทำงานหนักเกินไป ได้คำตอบแทนตำราสวัสดิการไม่ดี ครูฝึกมีเวลาให้นักศึกษาน้อย ครูฝึกขาดเทคนิคการถ่ายทอดความรู้หรือสอนงานวิธีการประเมินไม่เหมาะสม นักศึกษาไม่พอใจกับผลการประเมิน ครูฝึกไม่ชี้แจงข้อบกพร่องของนักศึกษา ครูฝึกไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินผล และการประเมินผลการฝึกไม่ได้ยึดหลักตามหลักเกณฑ์การประเมินผล ส่วนปัญหาที่พบในสถานศึกษาพบว่านักศึกษาขาดเรียนบ่อย ไม่สนใจเรียน ไม่สนใจบุคลิกภาพของตนเอง การเรียนอ่อน

จากสภาพและปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาถึงสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีแผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ใน 3 ด้าน คือ ด้านนักศึกษา ด้านสถานประกอบการ และด้านการประเมินผล ตามความคิดเห็นของนักศึกษา ครูผู้สอน ครูฝึก ผู้บริหารในสถานศึกษาและผู้บริหารในสถานประกอบการว่ามีความคิดเห็นต่อ

สภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีแผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี
อย่างไร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและปรับปรุงการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีให้มี
ความก้าวหน้าต่อไปในอนาคต

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์
วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ใน 3 ด้าน คือ ด้านนักศึกษา ด้านสถานประกอบการ และด้านการ
ประเมินผล
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชา
ช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี โดยจำแนกตามครูผู้สอนในสถานศึกษาและครูฝึกในสถาน
ประกอบการ
3. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชา
ช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี โดยจำแนกตามผู้บริหารในสถานศึกษาและผู้บริหารในสถาน
ประกอบการ
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการจัดการ
ศึกษาระบบทวิภาคี

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นข้อมูลต่อผู้บริหารทั้งในสถานศึกษาและสถาน
ประกอบการ ครู นักศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำไปเป็นแนวทางในการพิจารณาวางแผน
ปรับปรุง แก้ไข ในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบ
ทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ใน 3 ด้าน คือ ด้านนักศึกษา ด้านสถาน
ประกอบการ และด้านการประเมินผล โดยศึกษาจากความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการ
จัดการศึกษาระบบทวิภาคีจำแนกตามสภาพคือนักศึกษา ครูผู้สอนในสถานศึกษา ครูฝึก
ในสถานประกอบการ ผู้บริหารในสถานศึกษาและผู้บริหารในสถานประกอบการ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง ระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ ครูผู้สอนในสถานศึกษา ครูฝึกในสถานประกอบการ
ผู้บริหารในวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี และผู้บริหารในสถานประกอบการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มีจำนวนทั้งสิ้น 79 คน ได้แก่

1. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี จำนวน 29 คน
2. ครูผู้สอนนักศึกษาระบบทวิภาคีแผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี จำนวน 14 คน
3. ครูฝึกในสถานประกอบการที่ทำหน้าที่ฝึกอบรมนักศึกษาระบบทวิภาคี จำนวน 15 คน
4. ผู้บริหารในวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ได้แก่ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัย และหัวหน้างานทวิภาคี รวมจำนวน 6 คน
5. ผู้บริหารในสถานประกอบการ จำนวน 15 แห่ง ได้แก่ ผู้จัดการฝ่ายโรงงาน จำนวน 15 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ได้แก่
 - 1.1 นักศึกษา
 - 1.2 ครู จำแนกเป็น
 - 1) ครูผู้สอนในสถานศึกษา
 - 2) ครูฝึกในสถานประกอบการ
 - 1.3 ผู้บริหาร จำแนกเป็น
 - 1) ผู้บริหารในสถานศึกษา
 - 2) ผู้บริหารในสถานประกอบการ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ใน 3 ด้าน คือ
 - 2.1 ด้านนักศึกษา
 - 2.2 ด้านสถานประกอบการ
 - 2.3 ด้านการประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้ความหมายของคำหรือข้อความที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นที่เข้าใจตรงกันและชัดเจน จึงได้กำหนดคำหรือข้อความดังต่อไปนี้

1. สภาพการจัดการศึกษา หมายถึง สภาพะปัจจุบัน ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี โดยศึกษาใน 3 ด้าน คือ

1.1 ด้านนักศึกษา หมายถึงสภาพการปฏิบัติของนักศึกษาที่เรียนระบบทวิภาคี เช่น ให้ความสำคัญในการเรียนวิชาพื้นฐาน การเรียนวิชาชีพและการฝึกงานในสถานประกอบการ ได้รับค่าตอบแทน ได้พัฒนาบุคลิกภาพและได้มีการป้องกันอันตรายในระหว่างการปฏิบัติงาน

1.2 ด้านสถานประกอบการ หมายถึง สภาพการปฏิบัติของสถานประกอบการต่อการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี เช่น จัดครูฝึกควบคุมดูแลนักศึกษา จัดครูฝึกภาคปฏิบัติ จัดให้มีสวัสดิการและค่าตอบแทน จัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการฝึกปฏิบัติ และให้ความร่วมมือการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี

1.3 ด้านการประเมินผล หมายถึง สภาพการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับหลักและข้อกำหนดในการประเมินผลในระบบทวิภาคี เช่น มีหลักเกณฑ์การประเมินผล มีการกำหนดสัดส่วนของคะแนน มีการแจ้งเกณฑ์การประเมินผลให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินผลทุกสถานประกอบการใช้หลักเกณฑ์เดียวกันในการประเมินผล และมีการแจ้งข้อบกพร่องหลังการวัดผลให้นักศึกษาทราบเพื่อแก้ไขปรับปรุง

2. ปัญหาการจัดการศึกษา หมายถึง ข้อขัดข้องและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุให้การจัดการศึกษาระบบทวิภาคีดำเนินไปอย่างไม่ราบรื่น ไม่บรรลุวัตถุประสงค์โดยศึกษาใน 3 ด้าน คือ

2.1 ด้านนักศึกษา หมายถึง ปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ที่เกิดจากตัวนักศึกษา ได้แก่ พื้นความรู้เดิมในกลุ่มวิชาสามัญ การเข้าเรียนและฝึกปฏิบัติไม่ตรงตามเวลา การแต่งกายไม่ถูกระเบียบหรือไม่รักษาความสะอาดชุดปฏิบัติงาน การวางตัว และการแสดงกริยาไม่เหมาะสม ภาระงานการฝึกที่ส่งผลต่อสุขภาพ และการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของสถานประกอบการ

2.2 ด้านสถานประกอบการ หมายถึง ปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ที่เกิดจากสถานประกอบการ ได้แก่ มอบหมายภาระงานเกินขีดความสามารถของนักศึกษา ครูฝึกไม่ควบคุมดูแลนักศึกษา ครูฝึกไม่เข้าใจนักศึกษาที่อยู่ในช่วงของวัยรุ่น ครูฝึกขาดเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้และขาดประสบการณ์ด้านทักษะ ครูฝึกปฏิบัติตนไม่เป็นที่เชื่อถือ ครูฝึกขาดความรู้ในวิธีการประเมินผล สถานประกอบการไม่ได้รับความสะดวกในการประสานงานกับสถานศึกษาให้ค่าตอบแทนต่ำ

2.3 ด้านการประเมินผล หมายถึง ปัญหาการจัดการศึกษา ที่เกิดขึ้นจากหลักเกณฑ์การประเมินผลและข้อกำหนดต่างๆ ได้แก่ การกำหนดเกณฑ์ประเมินผลไม่เหมาะสมกับความสามารถของนักศึกษา กำหนดสัดส่วนคะแนนระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติไม่สอดคล้อง

คล้องกัน ครูไม่ชี้แจงเกณฑ์การประเมินผล และประเมินผลไม่ตรงตามวัตถุประสงค์รายวิชา ครูไม่แจ้งข้อบกพร่องที่พบจากการประเมินให้นักศึกษาทราบเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข ความไม่เที่ยงตรงในการประเมินและความล่าช้าในการแจ้งผลการประเมิน

3. ระบบทวิภาคี หมายถึง ระบบการจัดการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ โดยมีบทบาทหน้าที่เสริมกัน คือ สถานศึกษาจัดสอนด้านทฤษฎี ในสาขาวิชาช่างยนต์ และวิชาพื้นฐาน โดยเรียนที่วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี 2 วันต่อสัปดาห์ ส่วนสถานประกอบการจัดสอนด้านทักษะปฏิบัติงานโดยเรียนที่สถานประกอบการ 3 วัน ต่อสัปดาห์

4. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี

5. ครูผู้สอนในสถานศึกษา หมายถึง ผู้ที่สอนนักศึกษาระบบทวิภาคี ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ทั้งภาควิชาพื้นฐาน และภาคทฤษฎีวิชาชีพปีการศึกษา 2545 แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี

6. ครูฝึกในสถานประกอบการ หมายถึง ผู้ที่ควบคุมดูแลนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2545 แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ที่เรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ 3 วัน ที่สถานประกอบการแต่งตั้งหรือมอบหมายให้เป็นผู้ดูแลและเป็นผู้ฝึกให้กับนักศึกษา

7. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร ในการทำวิจัยครั้งนี้ หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และการดำเนินงานจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ได้แก่

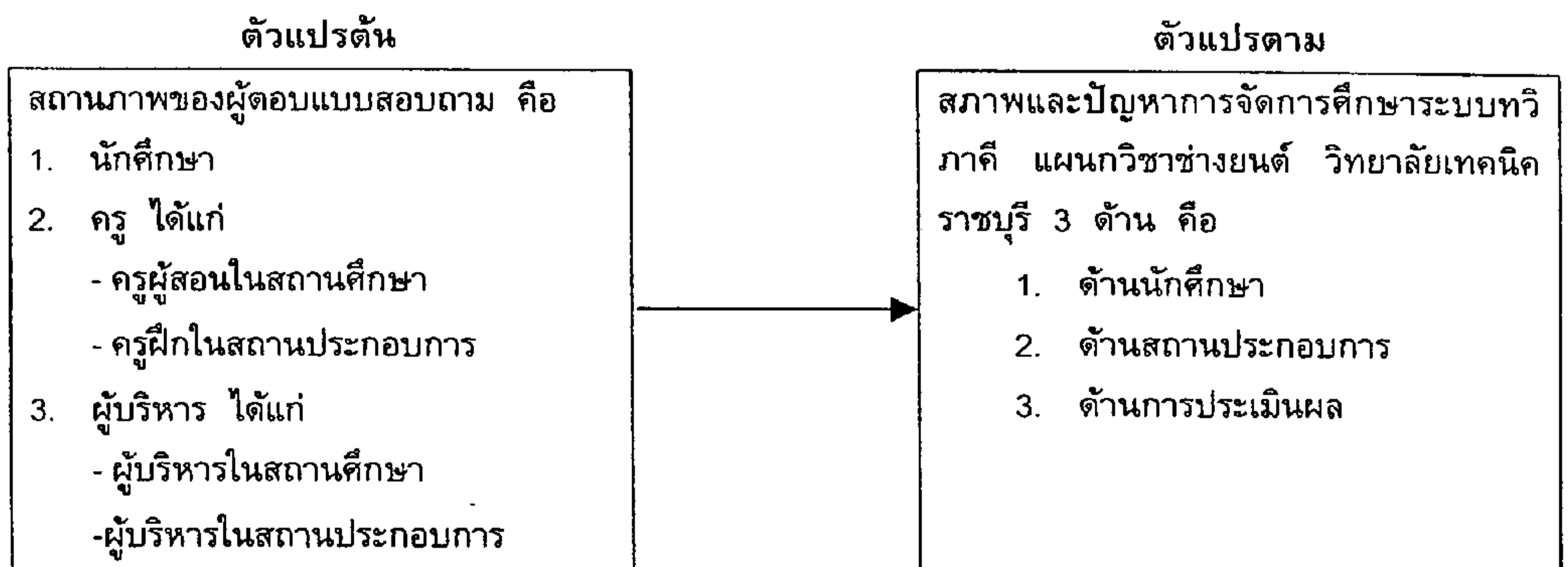
7.1 ผู้บริหารในสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคราชบุรีและหัวหน้างานระบบทวิภาคี

7.2 ผู้บริหารในสถานประกอบการ หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งบริหารงานในบริษัท ห้างร้าน ห้างหุ้นส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชน และมีหน้าที่ตัดสินใจในการบริหารงานและดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ได้แก่ ผู้จัดการฝ่ายบุคคลหรือผู้จัดการฝ่ายโรงงาน

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรีครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดโดยมีสภาพของผู้ให้ความคิดเห็น คือ นักศึกษา ครู และผู้บริหาร เป็นตัวแปรต้น สภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี เป็นตัวแปรตาม โดยพิจารณาจากปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีตามกรอบแนวคิดในการวิจัยของ

นิลวรรณ (นิลวรรณ อมรปิยะพงศ์. 2544 : 5) คือ ด้านนักศึกษา ด้านการเรียน ด้านอุปกรณ์ และสื่อการเรียน ด้านการประเมินผล และด้านสถานประกอบการ และงานวิจัยของสุมาลี (สุมาลี พรหมภักย์. 2542 : 6-7) คือด้านวางแผนและเตรียมการ ด้านการดำเนินงาน และด้านการประเมินผล แต่งานวิจัยในเรื่องนี้จะศึกษาเฉพาะใน 3 ด้าน คือด้านนักศึกษา ด้านสถานประกอบการและด้านการประเมินผล ซึ่งสามารถเขียนเป็นกรอบแนวคิดเชื่อมโยงตัวแปรต้นและตัวแปรตามได้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. สภาพการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ตามความคิดเห็นของครูในสถานศึกษา และครูฝึกในสถานประกอบการแตกต่างกัน
2. ปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีตามความคิดเห็นของครูในสถานศึกษาและครูฝึกในสถานประกอบการแตกต่างกัน
3. สภาพการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีตามความคิดเห็นของผู้บริหารในสถานศึกษาและผู้บริหารในสถานประกอบการแตกต่างกัน
4. ปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารในสถานศึกษาและผู้บริหารในสถานประกอบการ แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบการวิจัย โดยแบ่งหัวข้อตามลำดับดังนี้

1. การจัดการอาชีวศึกษา
 - 1.1 ความหมายของการอาชีวศึกษา
 - 1.2 รูปแบบการจัดการอาชีวศึกษา และฝึกอาชีพในปัจจุบัน
 - 1.3 การจัดการอาชีวศึกษา
2. หลักสูตรอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี
 - 2.1 ความหมายของหลักสูตร
 - 2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
 - 2.3 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2540
 - 2.4 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2540 สาขาช่างยนต์
3. การจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี
 - 3.1 หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้อง
 - 3.2 หลักสูตรที่ใช้ในการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี
 - 3.3 การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในสถานศึกษา
 - 3.4 การจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในสถานประกอบการ
4. สภาพการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีของวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ปีการศึกษา 2545
5. นักศึกษา
 - 5.1 ความหมายของนักศึกษา
 - 5.2 นักศึกษาระบบทวิภาคี
6. สถานประกอบการ
7. การวัดและประเมินผล
 - 7.1 ความหมายของการวัดและประเมินผล
 - 7.2 ขบวนการในการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน
 - 7.3 ประเภทของการประเมินผล
 - 7.4 กฎเกณฑ์และระเบียบการประเมินผลการเรียนในระบบทวิภาคี

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

8.2 งานวิจัยในประเทศ

1. การจัดการอาชีวศึกษา

1.1 ความหมายของการอาชีวศึกษา

การอาชีวศึกษา เป็นการศึกษาที่เน้นหนักในด้านอาชีพสาขาต่าง ๆ ช่วยให้ผู้คลามีความรู้ความสามารถและทักษะในการประกอบอาชีพและอาชีพในหน่วยงานองค์การต่าง ๆ

นักวิชาการทางการศึกษาได้ให้ความหมายของการอาชีวศึกษาไว้ดังนี้

วิเวก ปางพุดพิงศ์. (2530 : 77) กล่าวว่า การอาชีวศึกษา หมายถึง การศึกษาวิชาชีพที่มุ่งให้การศึกษา การฝึกกำลังคนระดับต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม การศึกษาวิชาชีพนี้อาจดำเนินการได้ทั้งในระบบโรงเรียน กล่าวคือ มีหลักสูตรกำหนดเวลาเรียนไว้แน่นอนหรือดำเนินการนอกระบบโรงเรียน เช่น มีความรู้จากพ่อแม่ จากการฝึกอบรมทำงานในโรงงาน จากคำแนะนำส่งเสริมจากหน่วยงานเอกชนหรือราชการ เป็นต้น

เมธี ปลัณชนานนท์. (2532 : 9) กล่าวถึง การเรียนการสอนด้านวิชาชีพจะต้องมุ่งการฝึกงานในสถานประกอบการเป็นสิ่งสำคัญที่สุด แต่ประเทศเรามีข้อจำกัดของสถานประกอบการมาก จึงทำให้การผลิตเด็กมีทักษะไม่เพียงพอหรือไม่เหมาะสมกับความต้องการของสถานประกอบการ และให้ความเห็นว่า

การอาชีวศึกษานั้น จะมุ่งเน้นความสัมฤทธิ์เหมือนการศึกษาระดับอื่นบางระดับไม่ได้ กล่าวคือเราจะมุ่งเพียงให้นักศึกษาจบรายวิชาต่าง ๆ ได้ความรู้ และทักษะตามหลักสูตรเท่านั้น ก็ดูผิวเผินไป เพราะเป็นเพียงผลได้ทันทีที่เรียกว่า Products เท่านั้น ครั้นจะมุ่งให้นักศึกษาเรียนจบได้ประกาศนียบัตร ปวช. ปวส. ปวท. เท่านั้น ก็น่าจะได้ผลตามมาเรียกว่า Outputs ก็ยังไม่ลึกซึ้งเพียงพอ หากแต่เราต้องมุ่งที่ผลระยะยาวที่เรียกว่า Outcomes ที่มุ่งให้มีความรู้จัก มีความขยันหมั่นเพียร รับผิดชอบ รู้จักเสียสละ อุทิศตนเพื่อส่วนรวม มีค่านิยมที่ส่งเสริมการพัฒนา มีคุณธรรมรวมทั้งคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาได้อีกด้วย

ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่า การฝึกงานจะทำหน้าที่เชื่อมโยงการศึกษา กับโลกแห่งการทำงาน และส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการศึกษา มีความสามารถในการพัฒนาทักษะความพร้อมในการปฏิบัติงาน และเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพของงานอย่างแท้จริง

จรรยา ชูลาภ. (2534 : 32 – 33) กล่าวว่า การอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาวิชาชีพที่มุ่งผลิตกำลังคนในระดับต่าง ๆ กัน ตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม การอาชีวศึกษาผลิตคนที่มีคุณภาพย่อมเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้แก่ชาติ กำลังคนที่ผลิตโดยการอาชีวศึกษาแบ่งออกได้เป็น 4 ระดับดังนี้คือ

1. ช่างกึ่งฝีมือ (semi skilled worker) จัดเป็นผู้มีความรู้ขั้นพื้นฐานของงานช่าง สามารถปฏิบัติงานช่างได้แต่ไม่จำเป็นต้องมีฝีมือ ได้แก่ ฝึกงานระยะสั้น โดยไม่ต้องการความรู้ทางทฤษฎี หรือพวกประเภทแรงงาน ที่ปฏิบัติงานจนมีประสบการณ์ก็สามารถเป็นช่างกึ่งฝีมือได้ เช่น ช่างพันไดนาโม, ช่างเดินสายไฟ

2. ช่างฝีมือ (skilled worker) เป็นผู้มีความรู้ในการทำงานเป็นอย่างดีมีความละเอียดรอบคอบให้คุณภาพในผลงาน มีความรักและความอดทนต่องานช่าง ผ่านการอบรมมาแล้วเป็นเวลานานจนเกิดความชำนาญ มีความรู้ทางทฤษฎีบ้างเพื่อนำไปเสริมงานปฏิบัติ เช่น ในงานช่างไฟฟ้า รู้เรื่องกฎทางไฟฟ้า หรือในงานเครื่องยนต์ รู้เรื่องการวัดกำลังอัดและการใช้เครื่องมือรู้เรื่องแรงสำหรับงานก่อสร้าง เป็นต้น นอกจากนี้ก็รู้เรื่องคณิตศาสตร์เบื้องต้นและวิทยาศาสตร์พื้นฐาน

3. ช่างเทคนิค (technician) ระดับอนุปริญญาหรือระดับเทคนิค ทำหน้าที่รองมาจากระดับปริญญา หน้าที่ของช่างเทคนิคเป็นผู้คอยดูแลการทำงานของช่างฝีมือ คอยให้คำปรึกษาและแนะนำ มีความรู้เรื่องงานปฏิบัติเป็นอย่างดี โดยต้องมีความรู้ในทฤษฎีช่างมากพอที่จะแก้ปัญหางานปฏิบัติของช่างฝีมือ แต่ไม่จำเป็นต้องมีฝีมือในการปฏิบัติ ลักษณะงานของงานช่างเทคนิคที่จะเข้าใจง่าย ๆ เช่น งานทดสอบ งานตรวจเช็ค งานควบคุมเป็นเจ้าหน้าที่ทางเทคนิค เช่น เทคนิคช่างยนต์ เป็นต้น

4. วิศวกรรมหรือระดับวิชาชีพชั้นสูง (professional) เป็นการเรียนในระดับปริญญา เป็นพวกที่ต้องการความรู้ทางทฤษฎี โดยทำงานเกี่ยวกับคิดคำนวณ วิเคราะห์ วิจัย เป็นผู้ออกแบบแผนการผลิต เช่น เป็นผู้ออกแบบเครื่องรับ เครื่องส่งวิทยุ ออกแบบและคำนวณโครงสร้างอาคารเป็นนักคิดและปรับปรุงไม่ต้องการความรู้ด้านฝีมือมากนัก เช่น วิศวกรเครื่องกล เป็นต้น

ธีรวุฒิ บุญยโสภณ. (2542 : 3) กล่าวถึง ความหมายของการอาชีวศึกษาไว้ว่า

การอาชีวศึกษา หมายถึง การจัดการศึกษาเพื่อเตรียมทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพสำหรับอาชีพหนึ่งหรือกลุ่มอาชีพโดยจัดเป็นกระบวนการศึกษาที่มุ่งพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลในด้านทักษะ หรือความชำนาญงาน (psychomotor domain) ด้านความรู้ ความเข้าใจ (cognitive domain) และด้านเจตคติ (affective domain) เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพที่ตนเลือกเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายของการอาชีวศึกษาที่กล่าวมานี้พอสรุปได้ว่าการอาชีวศึกษาหมายถึงการศึกษาเพื่ออาชีพ ตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะให้เกิดความรู้ ความชำนาญ สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการและชุมชน

1.2 รูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาและฝึกอาชีพในปัจจุบัน

การจัดการอาชีวศึกษาและฝึกอาชีพของไทยเป็นการผลิตและพัฒนากำลังคนในสาขาช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม และศิลปหัตถกรรม มีทั้งจัดในระบบโรงเรียน และการจัดนอกระบบ โรงเรียนซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 3 รูปแบบใหญ่ ๆ คือ รูปแบบที่ 1 จัดในสถานศึกษาและฝึกอาชีพแต่เพียงอย่างเดียวทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ

รูปแบบที่ 2 จัดในสถานศึกษาทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ โดยส่วนหนึ่งของการฝึกปฏิบัติ นั้นจะส่งนักศึกษาไปฝึกงานในสถานประกอบการ

รูปแบบที่ 3 จัดในลักษณะของนักศึกษาฝึกหัด โดยเรียนทฤษฎีในสถานศึกษาและฝึกปฏิบัติส่วนใหญ่ในสถานประกอบการโดยที่บุคลากรนั้นเป็นบุคลากรของสถานประกอบการ รูปแบบนี้เป็นที่รู้จักกันว่าเป็นการฝึกในระบบทวิภาคี (Dual System)

ชนะ กสิภาร์. (2532) ได้กล่าวถึงแนวทางการจัดระบบการเรียนการสอนวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมว่ามี 4 ระบบ คือ

1. ระบบโรงเรียนอาชีวศึกษา เป็นระบบซึ่งประเทศที่มีการขยายตัวทางอุตสาหกรรมไม่มากนักนิยมเริ่มจัดทำก่อน เช่น ประเทศไทย เป็นต้น วิธีการในระบบนี้อาศัยช่างที่สำเร็จการศึกษาจาก โรงเรียน และวิทยาลัยอาชีวศึกษา ซึ่งมีหลักในการฝึกอาชีพด้วยการเน้นหนักการฝึกทักษะเป็นอย่างมาก ทำการถ่ายทอดความรู้ และทักษะการปฏิบัติงานให้กับผู้เรียน

2. ระบบโรงเรียนหรือโรงงานอุตสาหกรรมสลับกันหรือประกอบกัน ระบบนี้มีวิธีการดังเช่น สถาบันการศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาปฏิบัติอยู่นั้นคือ การส่งนักศึกษาออก ฝึกงานในสถานประกอบการ

3. ระบบช่างฝึกหัด (Apprenticeship) เป็นระบบที่มีการจัดการเรียนการสอนโดยอาศัยความร่วมมือหรือการทำงานอย่างประสานกันระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ กล่าวคือผู้เรียนจะเรียนภาคทฤษฎีในสถานศึกษาและฝึกภาคปฏิบัติในโรงงานอุตสาหกรรมของสถานประกอบการ ถ้าโรงงานของสถานประกอบการมีขนาดใหญ่ก็สามารถแบ่งเวลาการ ฝึกสำหรับผู้เรียนแยกไว้ต่างหากได้

4. ระบบศูนย์ฝึกวิชาชีพ เป็นระบบที่อาจจัดขึ้นในโรงงานอุตสาหกรรมหรือในศูนย์ฝึกอาชีพของหน่วยงานอุตสาหกรรม แต่ละหน่วยอาจเป็นของรัฐบาลหรือเอกชนก็ได้ เช่น โรงเรียนวิศวกรรมรถไฟ ศูนย์ฝึกช่างไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวง เป็นต้น

จากคำจำกัดความดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การอาชีวศึกษาคือการจัดการศึกษาวิชาชีพเฉพาะอย่าง โดยอาศัยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการมุ่งฝึก

อบรมช่างฝีมือให้มีระดับสูงขึ้นเพื่อการดำรงชีพที่ดีตรงกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน

1.3 การจัดการอาชีวศึกษา

อาชีวศึกษาเป็นการศึกษาที่มีความสำคัญยิ่งเพราะเป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะ มีฝีมือที่จะประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองได้ ตลอดจนสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนา และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ในอดีต อาชีวศึกษาถือว่าเป็นองค์หนึ่งของการศึกษาที่ประกอบด้วย พุทธิศึกษา พลศึกษา จริยศึกษา และหัตถศึกษา แปลว่าจะต้องพัฒนาผู้เรียนทั้งทางด้านปัญญา ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านความสามารถเพื่อประกอบกรงานอาชีพ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ก็ให้ความสำคัญกับการอาชีวศึกษาไม่น้อยไปกว่าการศึกษาประเภทอื่น ๆ ดังจะเห็นได้จาก มาตรา 7 ที่กำหนดว่าในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพ กฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม และของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

และมาตรา 20 ยังได้กำหนดว่า การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาตรานี้ชี้ให้เห็นว่า จำเป็นจะต้องมีกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาเพื่อใช้ในการจัดอาชีวศึกษาขึ้นมาเป็นการเฉพาะ ทั้งนี้เพื่อให้การอาชีวศึกษาจัดได้สนองต่อความต้องการของบุคคลและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพจริงๆ แล้ว ในระหว่างยกร่างและการพิจารณาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้มีการพูดถึงการอาชีวศึกษาเป็นอย่างมากว่า ควรจะจัดอย่างไรจึงจะเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการ คือการประกอบกรงานอาชีพ ทั้งกรงานอาชีพอิสระ และการกรงานอาชีพในสถานประกอบการต่าง ๆ ในที่สุด ส่วนใหญ่เห็นควรมีพระราชบัญญัติอาชีวศึกษาขึ้นเป็นอีกฉบับหนึ่งเป็นการเฉพาะ บัดนี้จึงถึงเวลาที่จำเป็นจะต้องช่วยกันคิด เพื่อหารูปแบบและทิศทางของการอาชีวศึกษาใหม่ เพื่อนำไปสู่การจัดทำเป็นพระราชบัญญัติตามเจตนาของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติต่อไป เหตุที่ต้องคิดแสวงหารูปแบบใหม่ของการอาชีวศึกษาอีกประการหนึ่ง ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่ง ก็คือวิถีการดำรงชีวิต การทำมาหากิน การประกอบกรงานอาชีพของคนในชาติเปลี่ยนแปลงไป จากวิถีการดำรงชีวิตที่เรียบ

ง่าย ฟังการเกษตรเป็นหลัก กลายเป็นว่ามีการงานอาชีพเพิ่มมากขึ้น จากโครงสร้างหลักๆ ของ การงานอาชีพ คือ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และอาชีพบริการอิสระต่าง ๆ ถ้า วิเคราะห์จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่มอาชีพพบว่าอาชีพเกษตรกรรมลดจำนวนลงค่อนข้างรวดเร็ว ในประเทศที่ก้าวหน้า เช่น สหรัฐอเมริกา มีคนประกอบอาชีพเกษตรกรรมเพียง 1- 2 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ขณะเดียวกันอาชีพช่างและพาณิชยกรรมขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและยัง มีความซับซ้อนของการงานอาชีพมากขึ้นยิ่งเมื่อวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในวิถี ชีวิตมากขึ้นการงานอาชีพเป็นจำนวนมากก็ต้องพึ่งวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีมากขึ้น การงาน เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารคมนาคมขยายตัวจนถือว่ายุคนี้เป็นยุคแห่งข้อมูล สารสนเทศ มหาเศรษฐีอันดับต้นๆ ของโลกก็เกิดขึ้น เนื่องจากเทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างนี้ เป็นต้น เหล่านี้เป็นเหตุผลความจำเป็นที่ต้องทบทวนรูปแบบและระบบอาชีวศึกษา เพื่อให้กำลัง คนของชาติมีความพร้อม มีความสามารถที่จะแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ได้ ยิ่งในยุคระบบการค้า โลกแบบเสรี ยิ่งมีความจำเป็นมากยิ่งขึ้นการงานอาชีพในปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นการงานอาชีพด้าน ไต่ก็ตาม พัฒนาและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เพราะระบบการแข่งขันและการพัฒนา เทคโนโลยีที่เกิดขึ้นเร็วมาก การงานอาชีพบางอย่างต้องเปลี่ยนรูปแบบวิธีการทำงานทุกเดือน ถ้าผู้ประกอบอาชีพไม่สามารถปรับตัวได้ทัน เขาจะเป็นคนล้มสมัย และไม่สามารถอยู่ในวงการ อาชีพนั้นได้อย่างเท่าเทียมผู้อื่น หรืออาจต้องเป็นผู้แพ้ในที่สุด อาชีพบางอย่างก็เกิดใหม่และ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เช่นงานเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศดังที่กล่าวถึง เพียงเวลาไม่กี่ปี มีการงานอาชีพใหม่ๆ มากมายมีการใช้ระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาควบคุมการผลิต มีการสร้าง ระบบคำสั่งงานที่หลากหลายมีระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในรูปแบบต่าง ๆ และที่ชัดเจนมากคือ การพัฒนาสู่ระบบ E-commerce หรือการค้าผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นรูปแบบใหม่เอี่ยม ที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว การอาชีวศึกษาที่มุ่งเน้นการผลิตคนเข้าสู่ตลาดแรงงานอาชีพ โดยการ เตรียมคนเฉพาะด้านเฉพาะทางเพื่ออาชีพต่าง ๆ เช่น ช่าง การค้าขาย การควบคุมเครื่องจักร อุตสาหกรรม เมื่อเรียนจบแล้วผู้เรียนอาจจะเป็นผู้ล้มสมัย เพราะวาระหว่างเรียนเครื่องจักรกล เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ จะเปลี่ยนแปลงไป ยิ่งกว่านั้นเครื่องมือต่าง ๆ ที่อยู่ในสถานศึกษาที่ มีใช้มานาน ๆ ก็ล้มสมัย ไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงในสถานประกอบการผู้จบการศึกษา ก็จะเป็น ผู้ล้มสมัยมากขึ้น การศึกษาต้องไม่ทำให้ผู้เรียนล้มสมัย แต่ต้องให้พร้อมที่จะเข้าสู่การงานอาชีพ การอาชีวศึกษาเพื่อเข้าสู่การงานอาชีพที่ดี ผู้เรียนควรได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง และเรียนรู้ ตามวิถีทางความถนัด ความสามารถของแต่ละคนที่แตกต่างกัน การเรียนอาชีวศึกษาจึงต้อง เป็นสิ่งเดียวกับการปฏิบัติงาน ไม่ใช่การเรียนเพื่อเตรียมสู่การปฏิบัติงานผู้เรียนควรได้เรียนใน สถานการณ์จริงให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ การจะเป็นเช่นนี้ได้ก็คือการเรียนในสถานประกอบการ นั้นเอง และการจะทำเช่นนี้ได้ ก็ต้องทำให้สถานศึกษากับสถานประกอบการเป็นสถานที่ เดียวกัน มีรูปแบบการทำให้สถานศึกษากับสถานประกอบการเป็นสถานที่เดียวกันอยู่สองรูป แบบคือ รูปแบบแรกแปลงสถานศึกษาให้เป็นสถานประกอบการ ซึ่งดูจะเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก แต่

ก็เป็นไปได้ คือให้กระบวนการผลิตต่าง ๆ อยู่ในสถานศึกษาด้วย หรือให้สถานศึกษาทำธุรกิจบริการหรือพาณิชย์กรรม ซึ่งมีสถานศึกษาหลายแห่งได้พยายามทำอยู่ สำเร็จเป็นผลดีบ้าง ไม่สำเร็จบ้าง อีกรูปแบบหนึ่งคือการให้สถานประกอบการเป็นสถานศึกษาด้วย รูปแบบนี้ยังมีการทำไม่มาก แต่ก็พอมิและเป็นผลดีมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป แต่การทำเช่นนี้ภาคเอกชนซึ่งส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกิจการและสถานประกอบการมักขาดความสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาด้วย ทำให้รูปแบบนี้ไม่เกิดขึ้นมากเท่าที่ควร เลยทำให้เกิดรูปแบบผสม คือเป็นรูปแบบความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานศึกษา ซึ่งดูจะมีความเป็นไปได้ค่อนข้างมาก คงเป็นด้วยเหตุที่อยากให้สถานประกอบการกับสถานศึกษาเป็นสิ่งเดียวกัน นโยบายการส่งเสริมการอาชีวศึกษา จึงมุ่งเน้นการส่งเสริมการขยายตัวของภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดอาชีวศึกษา โดยเฉพาะการส่งเสริมให้สถานประกอบการขนาดใหญ่ได้สนใจร่วมจัดการศึกษาและการฝึกอบรมเพื่อแรงงานอาชีพมากขึ้น การทำเช่นนี้จะทำให้สถานประกอบการได้กำลังคนที่สอดคล้อง กับความต้องการของตน การอาชีวศึกษา และการฝึกอบรม ควรจะมีรูปแบบและวิธีการที่หลากหลายตามสภาพการทำงานในสถานประกอบการ และตามลักษณะของเทคโนโลยี ว่าจะมีความซับซ้อนเพียงใด การอาชีวศึกษาไม่ควรจะมีหลักสูตรที่ตายตัว และมีรูปแบบโครงสร้างเหมือนหลักสูตรการเรียนรู้อันเน้นทางวิชาการ หลักสูตรต้องเน้นการฝึกปฏิบัติหรือการปฏิบัติงานจริง หลักสูตรจึงต้องบูรณาการระหว่างวิชาการกับการปฏิบัติเข้าด้วยกัน หลักสูตรควรมีความยืดหยุ่น สั้นยาวที่แตกต่างกันตามสภาพของทักษะที่ต้องการให้ความสำคัญในการฝึกปฏิบัติ อาชีวศึกษาไม่ควรจะมีเฉพาะหลักสูตรมาตรฐาน เช่น ปวช. หรือ ปวส. แต่อาจเป็นหลักสูตร 3 วัน 7 วัน 1 เดือน หรือเป็นหลักสูตรระยะยาว 1 ปี ถึง 3 ปี เป็นต้น หลักสูตรระยะยาวคงต้องจัดเป็นกลุ่มทักษะเพื่อความสะดวกในการดูแลให้การเรียนรู้ และการติดตามประเมินผลหลักสูตรควรเป็นรูปแบบสะสมหน่วยความสำเร็จการเรียนรู้ไปเรื่อย ๆ แต่ละหน่วยหรือแต่ละ Module ก็คือความสำเร็จแต่ละขั้นของผู้เรียน การเรียนกับการทำงานเนื่องจากเป็นสิ่งเดียวกัน การเรียนรู้จึงไม่จำเป็นต้องมีหลักสูตรที่ตายตัว และการเป็นนักศึกษากับการเป็นพนักงานก็ต้องเป็นได้ในเวลาเดียวกัน การจบการศึกษาช้าหรือเร็วก็ขึ้นอยู่กับความสามารถและความพอใจของผู้เรียน และการจะได้รับประกาศนียบัตรรับรองว่าจบการศึกษาถึงขั้นใดก็ขึ้นอยู่กับผลการเรียนรู้สะสมว่าควรรับรองมาตรฐานว่าเทียบได้ถึงระดับใด อาชีวศึกษาควรเป็นการศึกษาตลอดชีวิต คือผู้เรียนสามารถเรียนได้ตลอดเวลาไม่มีข้อจำกัดเรื่องวัย กลุ่มเป้าหมายควรเป็นคนทุกคนที่สนใจมุ่งเสริมทักษะเพื่อเข้าสู่การงานอาชีพ และการงานอาชีพที่หลากหลายก็คงต้องการคนที่หลากหลายมีความล้าลึกทางทักษะและความรู้ความสามารถที่แตกต่างกัน ตั้งแต่ระดับเบื้องต้นจนถึงระดับสูงยิ่งขึ้น นั่นคืออาชีวศึกษาควรจัดได้ตั้งแต่หลักสูตรเบื้องต้นจนถึงหลักสูตรที่เทียบได้กับระดับปริญญาตรีหรือโท หรือแม้แต่ว่าระดับปริญญาเอก ที่เน้นการค้นคว้าวิจัยในระดับสูงทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความจำเป็นและความต้องการของตลาดการงานอาชีพ

2. หลักสูตรอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

หลักสูตรที่ใช้ในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี เป็นหลักสูตรเกี่ยวกับหลักสูตรที่ใช้สอนนักศึกษาในระบบปกติ ในปัจจุบันคือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ดังนั้นการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีต้องยึดหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่ในปัจจุบันเป็นแม่บทปรับเปลี่ยนวิธีดำเนินการให้สอดคล้องกับลักษณะของการเรียนของนักศึกษาที่ต้องเรียนทั้งในสถานศึกษาและสถานประกอบการ

2.1 ความหมายของหลักสูตร ได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สุมิตร คุณานุกร. (2523 : 4-5) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ คือ

1. เอกสารที่กำหนดโครงการศึกษาของผู้เรียน โดยบรรจุความมุ่งหมายของการศึกษาตลอดจนเนื้อหาสาระความรู้ ประสบการณ์ และกิจกรรมให้กับผู้เรียน
 2. โครงการที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ให้ผู้เรียนเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน
 3. วิชาความรู้สาขาหนึ่งที่ว่าด้วยหลักการและแนวปฏิบัติในการพัฒนาหลักสูตร
- ภิญโญ สาร. (2526 : 14) ให้ความหมายว่า หลักสูตรมีความหมายครอบคลุมถึงหลักการจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหา กิจกรรมและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ ความสามารถโดยเสริมให้เอากัดบุคคลไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตน

ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล. (2527 : 2) ให้ความหมายว่า หลักสูตร คือ กิจกรรมและประสบการณ์ทั้งหลาย ที่จัดให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่พึงประสงค์ กิจกรรมและประสบการณ์ มีความหมายแตกต่างกัน กิจกรรมเน้นกระบวนการหรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ได้บ่งบอกถึงความสำเร็จ ส่วนประสบการณ์มีจุดเน้นที่การเรียนของผู้เรียนดังนั้นการจัดประสบการณ์จึงหมายถึงการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

ธำรง บัวศรี. (2532 : 8) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) หมายถึง ผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากที่เรียนจบหลักสูตรไปแล้ว
2. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน (Instructional Objectives) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หลังจากที่เรียนจบเนื้อหาสาระ ในวิชาที่กำหนดไว้
3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์ (Content and Experiences) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และประสบการณ์ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับ

4. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (Instructions Strategies) หมายถึง กระบวนการและวิธีการในการจัดการเรียนการสอนรวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางความรู้และอื่น ๆ ตามจุดประสงค์และจุดหมายที่กำหนดไว้

5. วัสดุและสื่อการเรียนการสอน (Instructional Media and Materials) หมายถึง เครื่องมือเครื่องใช้ และวัสดุต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพ และประสิทธิภาพการเรียนการสอน

6. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การประเมินผลหลักสูตรและการประเมินผลการเรียนการสอนเนื้อหาของหลักสูตรเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบของหลักสูตร มีนักการศึกษา ได้ให้ทัศนะไว้ดังนี้

สงัด อุทรานันท์. (2529 : 70) กล่าวว่า เนื้อหาวิชาที่สอนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของการสอนที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้นการเลือกเนื้อหาสาระวิชาที่นำมาสอนจริงจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงความยากง่ายให้พอเหมาะกับความสามารถของผู้เรียนและต้องมีความต่อเนื่องกับความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียนด้วยถ้าเนื้อหาสาระที่นำมาสอนมีความง่ายเกินไปผู้เรียนก็ไม่เกิดการเรียนรู้แต่อย่างใด แต่ในทางตรงกันข้ามหากเนื้อหาสาระที่นำมาสอนมีความยากจนเกินไปหรือไม่มีความต่อเนื่องกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเนื้อหานั้นจะมีอุปสรรคที่ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ให้เข้าใจได้

ธีารง บัวศรี. (2531 : 194) กล่าวว่า เนื้อหาวิชา หมายถึง ข้อมูล ความรู้ หรือ สิ่งอันเป็นสาระซึ่งได้ถูกเลือกสรรจากวิชาต่าง ๆ ซึ่งเมื่อนำมาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ทักษะ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

เครือวัลย์ ลิมอภิชาติ. (2531 : 67) กล่าวว่า เนื้อหาวิชา หมายถึง เนื้อหาสาระ ความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ เป็นขั้นตอนที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนควรรู้ และสามารถจัดลำดับของความรู้และประสบการณ์นั้นเป็นอย่างไร จึงจะเกิดผลและพัฒนาถึงที่สุด

เกณฑ์ในการเลือกเนื้อหาวิชา

ทาบ. (Taba. 1962 : 284) ได้กล่าวถึงการเลือกเนื้อหา (content selection) มาบรรจุไว้ในหลักสูตรว่า มีเกณฑ์ในการเลือกดังนี้

1. ความเชื่อถือได้และเป็นแก่นสารของความรู้ในแต่ละสาขาวิชาความเชื่อถือได้ของเนื้อหาวิชา หมายถึง เนื้อหาที่เป็นหลัก เป็นความคิดรวบยอด (concept) ไม่ใช่เป็นข้อมูล

2. ความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในสังคม

3. ความสมดุลระหว่างความกว้างกับความลึกความกว้างครอบคลุมถึงการให้ข้อมูล กระบวนการ และความคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นอย่างเพียงพอที่จะให้ผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจถึงหลักการและความคิดรวบยอดได้อย่างลึกซึ้ง

4. สามารถสนองความมุ่งหมายได้หลายประการ

5. สอดคล้องกับวุฒิภาวะในการเรียนรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียน

6. สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

พงศ์ หรดาล. (2531 : 65 – 66) ได้เสนอข้อควรพิจารณาในการเลือกเนื้อหาวิชา ดังต่อไปนี้

1. แหล่งที่จะเลือกเนื้อหาวิชานั้นประกอบด้วย ตำราเรียน รายงานการวิจัย คู่มือต่าง ๆ เป็นต้น

2. หลักการเลือกเนื้อหาวิชา เกณฑ์การเลือกอาจแบ่งออกเป็น

2.1 ข้อมูลทางอ้อม เช่น ศึกษาจากเอกสาร ผลการวิจัย บทความทางวิชาการ ตำราหนังสือ เป็นต้น

2.2 ข้อมูลทางตรง เช่น การสังเกต การศึกษา โดยเข้าไปมีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับอาชีพ การสัมภาษณ์ เป็นต้น

3. อันดับการเลือก ก่อนอื่นต้องการทำรวบรวมกฎเกณฑ์ หลักการ ทฤษฎี และทักษะจัดเข้าเป็นหมวดหมู่ เพื่อที่จะเลือกอันดับความสำคัญที่มีต่อความต้องการและสามารถนำไปใช้ให้ได้ผลต่ออาชีพ นั้น ๆ

สรุปได้ว่าเนื้อหาของหลักสูตร หมายถึง เนื้อหาสาระวิชาที่จัดไว้อย่างเป็นระบบตลอดจนประสบการณ์และกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ของหลักสูตร การเลือกเนื้อหาบรรจุไว้ในหลักสูตร จะต้องสอดคล้องกับวุฒิภาวะ ประสบการณ์ ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน

2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

1. เป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตและพัฒนาแรงงานระดับผู้ชำนาญการเฉพาะสาขาอาชีพตามความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ

2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตามความถนัดความสามารถและความสนใจ สามารถถ่ายโอนผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการสถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระ

3. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษาจัดวิธีเรียนวิธีสอนที่หลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และท้องถิ่น

4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ ชุมชน ท้องถิ่น ทั้งภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วม พัฒนาหลักสูตรและจัดการศึกษา เพื่อให้ตรงความต้องการสอดคล้องกับสภาพชุมชนและท้องถิ่น นั้น ๆ

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

1. เพื่อให้มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญสำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม หรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทนต่อการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
2. เพื่อให้มีทักษะในงานอาชีพระดับผู้ชำนาญเฉพาะทาง สามารถนำไปประกอบอาชีพและพัฒนางานอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพมีความมั่นใจและภาคภูมิใจและมั่นใจในงานอาชีพ รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี
4. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีนิสัยใฝ่เรียน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการจัดการ การตัดสินใจและการแก้ปัญหา รู้จักแสวงหาแนวทางใหม่ ๆ มาพัฒนาตนเอง พัฒนางาน
5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม ขยัน ซื่อสัตย์ มีวินัย มีสุขภาพกายใจสมบูรณ์แข็งแรง
6. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงามทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตระหนักในปัญหาและความสำคัญ ของสิ่งแวดล้อม
7. เพื่อให้เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

2.3 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

พุทธศักราช 2540

1. การเรียนการสอน

การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนดและนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลรวมกันได้ สามารถโอนผลการเรียนและขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้ด้วย

2. เวลาเรียน

2.1 ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติ ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ และสถานศึกษาอาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร โดยมีเวลาเรียนและหน่วยกิตตามที่กำหนด

2.2 ในกรณีการเรียนระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาที่เปิดทำการสอนสัปดาห์ละ 5 วัน วันละไม่เกิน 7 คาบ คาบละ 50 นาที

2.3 เวลาเรียนตามปกติ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า ในประเภทวิชาที่กำหนดประมาณ 2 ปี ส่วนผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาอื่น ๆ จะใช้เวลาเทียบประมาณ 3 ปี ยกเว้นผู้ที่ได้เรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพที่กำหนดไว้ในหลักสูตรขมาก่อนแล้วหรือผู้ที่ขอโอนผลการเรียน

3. หน่วยกิต

ให้จำนวนหน่วยกิต ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 80 หน่วยกิต และไม่เกิน 110 หน่วยกิต การคิดหน่วยกิตถือเกณฑ์ ดังนี้

3.1 รายวิชาภาคทฤษฎี 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 18 คาบเรียน รวมกับเวลาของการวัดผลแล้วไม่น้อยกว่า 18 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

3.2 รายวิชาภาคปฏิบัติ 2 – 3 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 32 – 48 คาบเรียน รวมกับเวลาของการวัดผลแล้วไม่น้อยกว่า 36 – 54 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

3.3 การฝึกงาน หรือการทำโครงงาน หรือการทำโครงการวิชาชีพ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร มีค่า 4 หน่วยกิต

3.4 การฝึกอาชีพในระบบทวิภาคี ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 72 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

4. โครงสร้าง

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา ดังนี้

4.1 หมวดวิชาพื้นฐาน

4.2 หมวดวิชาชีพ

4.2.1 วิชาชีพพื้นฐาน

4.2.2 วิชาชีพเฉพาะ

4.2.3 วิชาชีพเลือก

4.3 หมวดวิชาเลือกเสรี

จำนวนหน่วยกิตและรายวิชาของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตรให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

5. ฝึกงาน / โครงการงาน / โครงการวิชาชีพ

5.1 ผู้เรียนทุกคนต้องผ่านการฝึกงานในแหล่งวิทยาการสถานประกอบการหรือสถานประกอบอาชีพอิสระอย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 350 ชั่วโมง ตามกำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา หรือทำโครงการงาน หรือทำโครงการวิชาชีพ

5.2 สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียน ฝึกงาน ในช่วงระยะเวลาใดก็ได้ตามความเหมาะสม ตั้งแต่ประกาศผลสอบภาคเรียนที่ 2 ของผู้เรียนเป็นต้นไป ถ้าสถานศึกษาจัดให้ผู้เรียนฝึกงาน ในภาคปกติ ให้เพิ่มเวลาเรียนต่อสัปดาห์ของรายวิชาเป็น 2 เท่าของเวลาเรียนปกติ

5.3 ให้สถานศึกษาดำเนินการให้ผู้เรียนที่ประสงค์จะทำโครงการงานหรือโครงการวิชาชีพ ทำในภาคเรียนที่ 4

5.4 การตัดสินผลการเรียนและการให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

6. การเข้าเรียน

ผู้เข้าเรียนต้องมีพื้นฐานความรู้ และคุณสมบัติดังนี้

สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า หรือสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า

ผู้เข้าเรียนที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในประเภทรายวิชาและสาขาวิชาที่กำหนดต้องผ่านการเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพให้ครบตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชา

การเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพให้เป็นไปตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในแต่ละสาขาวิชาให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 พ.ศ. 2540

7. การประเมินผลการเรียน

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 พ.ศ. 2540

8. การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

8.1 สอบได้รายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรีครบตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

8.2 ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้าง

8.3 ได้ค่าระดับคะแนนสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00

8.4 สำหรับนักศึกษาระบบทวิภาคี ต้องสอบผ่านมาตรฐานฝีมือ

9. การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

9.1 ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้มีอำนาจในการเพิ่มเติมแก้ไข หรือยกเลิกสาขาวิชาประเภทวิชาหรือเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหลักสูตร

9.2 ให้อธิบดีกรมอาชีวศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการแก้ไข เพิ่มเติม และเปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกรายวิชา หรือคำอธิบายรายวิชา ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540

เมื่อมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตรตามข้อ 9.2 แล้วให้นำเสนอกระทรวงศึกษาธิการทราบ

10. การพิจารณาอนุมัติการเปิดสอนสาขาวิชาต่าง ๆ

ให้กรมต้นสังกัดพิจารณาจากความพร้อมของแต่ละสถานศึกษา

2.4 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างยนต์

โครงสร้าง

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540

ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

สาขาวิชาช่างยนต์

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างยนต์ ต้องศึกษารายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า 90 หน่วยกิต ดังโครงสร้างต่อไปนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐาน	18 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาชีพไม่น้อยกว่า	60 หน่วยกิต โดยแยกออกเป็น 4

กลุ่ม คือ

2.1 วิชาชีพพื้นฐาน	17 หน่วยกิต
2.2 วิชาชีพเฉพาะ	23 หน่วยกิต

2.3 วิชาชีพเลือก ไม่น้อยกว่า 16 หน่วยกิต

2.4 ฝึกงาน / โครงการงาน /

โครงการวิชาชีพ 4 หน่วยกิต

3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

โครงสร้างนี้สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่าในประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างยนต์
รายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพ

สำหรับผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาอื่น หรือผู้ที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) จะต้องเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพต่อไปนี้

งานเทคนิคพื้นฐาน เขียนแบบเทคนิค งานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

เครื่องยนต์ งานเครื่องยนต์แก๊สโซลีน งานเครื่องยนต์ดีเซล

ไฟฟ้ารถยนต์ งานไฟฟ้ารถยนต์ ส่งกำลังรถยนต์

งานส่งกำลังรถยนต์ เครื่องล่างรถยนต์ งานเครื่องล่างรถยนต์

รวมจำนวน 12 รายวิชา รวม 36 คาบ 20 หน่วยกิต

1. หมวดวิชาพื้นฐาน จำนวน 18 หน่วยกิต มีรายวิชาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ภาษาไทยเพื่ออาชีพ 1 ภาษาอังกฤษเทคนิค 1 ภาษาอังกฤษเทคนิค 2

การพัฒนาประสบการณ์วิชาชีพ วิทยาศาสตร์ 5 คณิตศาสตร์ 2

คณิตศาสตร์ 5 จิตวิทยาการทำงาน

รวมจำนวน 8 รายวิชา รวม 22 คาบ 18 หน่วยกิต

2. หมวดวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 60 หน่วยกิต โดยแยกออกเป็นกลุ่มคือ

2.1 วิชาชีพพื้นฐาน จำนวน 17 หน่วยกิต มีรายวิชาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

กลศาสตร์วิศวกรรม 1 กลศาสตร์ของไหล นิวแมติกและไฮดรอลิกส์

ความแข็งแรงของวัสดุ 1 เทอร์โมไดนามิกส์ 1 คอมพิวเตอร์และการใช้งาน

รวมจำนวน 6 รายวิชา รวม 20 คาบ 17 หน่วยกิต

2.2 วิชาชีพเฉพาะ จำนวน 23 หน่วยกิต มีรายวิชาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

เชื้อเพลิงและวัสดุหล่อลื่น เครื่องยนต์สันดาปภายใน 1 วิศวกรรมยานยนต์

งานซ่อมเครื่องยนต์ งานทดลองเครื่องกล ส่งกำลังและเครื่องล่างยานยนต์

งานส่งกำลังและเครื่องล่างยานยนต์ ไฟฟ้ายานยนต์ งานไฟฟ้ายานยนต์

การแก้ไขปัญหาทางาน

รวมจำนวน 10 รายวิชา รวม 41 คาบ 23 หน่วยกิต

2.3 วิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 16 หน่วยกิต มีรายวิชาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

เทคโนโลยียานยนต์สมัยใหม่ งานปรับแต่งเครื่องยนต์ งานทดสอบปั๊มและหัวฉีด
งานปรับอากาศยานยนต์ งานเครื่องมือกลช่างยนต์ งานตัวถังรถยนต์
งานสีรถยนต์ งานเกียร์อัตโนมัติ งานอิเล็กทรอนิกส์ยานยนต์
งานระบบฉีดเชื้อเพลิงแก๊สโซลีน งานเชื้อเพลิงแก๊สยานยนต์ งานประดับยนต์
งานบริการยานยนต์ ปฏิบัติงานเทคนิคยานยนต์ 1 ปฏิบัติงานเทคนิคยานยนต์ 2
ปฏิบัติงานเทคนิคยานยนต์ 3 ปฏิบัติงานเทคนิคยานยนต์ 4

รวมจำนวน 17 รายวิชา รวม 64 คาบ 42 หน่วยกิต

2.4 ฝึกงาน / โครงการงาน / โครงการวิชาชีพ จำนวน 4 หน่วยกิต

3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

ให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจจากรายวิชาที่กำหนดให้

การเพิ่มผลผลิต การบริหารงานคุณภาพ ISO 9000

การนิเทศงานอาชีพ เครื่องยนต์สันดาปภายใน 2

วิศวกรรมดีเซล เครื่องจักรพลังน้ำและไอน้ำ

การจัดการเครื่องจักรกลเกษตร การตรวจสอบสมรรถนะแทรกเตอร์

การวางแผนอาคารฟาร์ม พลังงานที่เหมาะสม

ระบบเครื่องทำความเย็นอุตสาหกรรมเกษตร เครื่องทำความเย็นและปรับอากาศ

รวมจำนวน 12 รายวิชา รวม 38 คาบ 30 หน่วยกิต

สรุปได้ว่าการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แผนกวิชาช่างยนต์ทั้งระบบปกติและระบบทวิภาคีใช้หลักสูตรเดียวกันคือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 พ.ศ.2540 นักศึกษาระบบปกติเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในสถานศึกษาออกฝึกงานที่สถานประกอบการในภาคฤดูร้อนส่วนนักศึกษาระบบทวิภาคีเรียนภาคทฤษฎีในสถานศึกษา และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ เป็นพนักงานฝึกหัดของสถานประกอบการโดยได้รับค่าตอบแทนด้วย สิ่งสำคัญต่อการจัดทำหลักสูตรรายวิชา คือการจัดแผนการเรียน การจัดทำตารางเรียน การบรรจุรายวิชาใดไว้ในภาคเรียนใด และการกำหนดวันให้ผู้เรียนในสถานศึกษาหรือเรียนในสถานประกอบการอย่างไรจึงจะเหมาะสมสอดคล้องและเป็นประโยชน์ต่อการฝึกอาชีพในสถานประกอบการเพราะการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีจะประสบผลสำเร็จได้เมื่อสถานประกอบการพึงพอใจและเต็มใจร่วมมือในการดำเนินงานทุกด้าน

3. การจัดหาชีวิตศึกษาระบบทวิภาคี

1. เกิดจากความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการและสถานศึกษา ตามความต้องการของสถานประกอบการ
2. นักศึกษาจะเป็นคนของสถานประกอบการ ซึ่งสถานประกอบการเป็นผู้รับสมัครและคัดเลือกเอง หรืออาจทำร่วมกับสถานศึกษา
3. หลักสูตรที่ใช้จะต้องได้รับความเห็นชอบจากทั้ง 2 ฝ่าย (สถานศึกษาและสถานประกอบการร่วมกันจัดทำหลักสูตร)
4. หลักสูตรจะใช้เวลาในการเรียนทฤษฎีและปฏิบัติให้ครบตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2540
5. สถานศึกษามีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในการสอนวิชาทฤษฎีและปฏิบัติเบื้องต้น ส่วนสถานประกอบการจะดูแลรับผิดชอบในการฝึกภาคปฏิบัติวิชาชีพเลือกตามหลักสูตรซึ่งระยะเวลาเรียนและฝึกอบรมส่วนใหญ่จะอยู่ในสถานประกอบการ เช่น ใน 1 สัปดาห์จะเรียนในสถานศึกษา 1 – 2 วัน และฝึกงานอยู่ในสถานประกอบการ 3 – 4 วันหรือขึ้นอยู่กับความพร้อมและความต้องการของสถานประกอบการนั้น ๆ
6. นักศึกษาจะต้องทำข้อตกลงการฝึกอาชีพกับสถานประกอบการและสำเนาให้สถานศึกษารับทราบด้วย
7. ในระหว่างการศึกษาอบรมจะต้องมีสมุดรายงานผลการศึกษาประจำตัวซึ่งจัดทำโดยนักศึกษาเองและผู้สอนจากสถานศึกษาครูฝึกจากสถานประกอบการจะต้องร่วมกันพิจารณาผลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามหลักสูตร ซึ่งสถานศึกษาและสถานประกอบการได้เห็นชอบร่วมกันตั้งแต่ต้น
8. เมื่อสิ้นสุดการศึกษาอบรมตามหลักสูตรแล้วนักศึกษาจะต้องผ่านการทดสอบและประเมินผลด้วยข้อสอบของคณะกรรมการร่วมของสถานศึกษา และสถานประกอบการ
9. เมื่อสำเร็จการศึกษาอบรมจะได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวง ศึกษาธิการ และประกาศนียบัตรรับรองความสามารถของสถานประกอบการหรือสมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย (กรมอาชีวศึกษา. 2540 ก : 3 – 5)

3.1 หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. สถานศึกษา
 - 1.1 จัดสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเบื้องต้นให้กับนักศึกษาซึ่งเป็นคนของสถานประกอบการ

- 1.2 ดำเนินการลงทะเบียนให้แก่นักศึกษาตลอดหลักสูตร
 - 1.3 ประเมินผลรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติร่วมกับสถานประกอบการตลอดหลักสูตร
 - 1.4 ควบคุมดูแลให้การเรียนการสอนดำเนินไปตามเกณฑ์และข้อตกลงระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการอย่างเคร่งครัด
 - 1.5 ออกประกาศนียบัตรรับรองให้กับผู้สำเร็จการศึกษา
 - 1.6 จัดทำแผนการเรียนร่วมกับสถานประกอบการ
 - 1.7 จัดครู – อาจารย์นิเทศการฝึกงานตามสถานประกอบการ
 - 1.8 จัดการฝึกงานเพิ่มเติมให้กับนักศึกษาในส่วนของสถานประกอบการไม่สามารถจัดการฝึกให้ได้
 - 1.9 อบรมครูฝึกให้กับสถานประกอบการเพื่อให้สามารถควบคุมดูแลและฝึกนักศึกษาให้บรรลุผลตามหลักสูตร
 - 1.10 ประเมินผลโครงการร่วมกับสถานประกอบการ
 - 1.11 ร่วมกับสถานประกอบการในการรับนักศึกษาปฐมนิเทศนักศึกษาก่อนเข้าเรียนและปัจฉิมนิเทศก่อนจบหลักสูตร
 - 1.12 จัดสวัสดิการต่าง ๆ ให้แก่นักศึกษาในระบบนี้ตามความเหมาะสม
2. สถานประกอบการ
 - 2.1 ให้มีผู้รับผิดชอบ (ครูฝึก) ควบคุมดูแลการฝึกในสถานประกอบการรวมทั้งจัดวัสดุอุปกรณ์ประกอบการฝึกให้สอดคล้องกับหลักสูตร
 - 2.2 ควรจ่ายค่าตอบแทนให้นักศึกษาตามอัตราที่สถานประกอบการได้ตกลงไว้
 - 2.3 ควรจัดสวัสดิการต่าง ๆ ตามความเหมาะสม
 - 2.4 จัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของนักศึกษาตามเกณฑ์ที่สถานศึกษาและสถานประกอบการกำหนดร่วมกัน
 - 2.5 ออกประกาศนียบัตรรับรองความสามารถให้แก่นักศึกษาที่ผ่านการประเมินผลตามเกณฑ์
 - 2.6 รับสมัครนักศึกษาตามเกณฑ์คุณสมบัติที่หลักสูตรกำหนด และตามจำนวนที่สถานประกอบการได้ตกลงร่วมกับสถานศึกษาเพื่อเข้ารับการฝึกตามหลักสูตร (กรมอาชีวศึกษา. 2540 ก : 6)

3.2 หลักสูตรที่ใช้ในการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

ซึ่งดำเนินการอยู่ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาเป็นหลักสูตรเดียวกับหลักสูตรซึ่งสถานศึกษาจัดสอนในระบบปกติอยู่แล้วในปัจจุบัน คือหลักสูตรประกาศ นียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ดังนั้นการจัดอาชีวศึกษาในระบบทวิภาคีต้องยึดหลักสูตรที่เปิดสอนในปัจจุบันเป็นแม่บทปรับเปลี่ยนแต่วิธีดำเนินการเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียน ต้องฝึก ในสองสถานที่คือ สถานประกอบการ และสถานศึกษาหลักสูตรที่สถานศึกษาใช้ในการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีปัจจุบันเป็นส่วนใหญ่ คือหลักสูตร ปวช. 2538 และหลักสูตร ปวส. 2540

นักเรียนไม่ว่าจะเรียนในระบบปกติหรือระบบทวิภาคีจะต้องเรียนรายวิชาต่างๆ ให้ครบโครงสร้างของหลักสูตรตามที่กำหนดไว้ในแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชาโดยทุกคนต้องเรียนรายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐานตามหน่วยกิตที่กำหนดเท่ากันหมดและนักศึกษาในประเภทวิชาและสาขาวิชาเดียวกันไม่ว่าเรียนในระบบปกติหรือในระบบทวิภาคีจะต้องเรียนรายวิชาในหมวดวิชาชีพ (วิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพเฉพาะ) ให้ได้หน่วยกิตเท่ากันตามที่กำหนดไว้ ส่วนที่แตกต่างกันสำหรับผู้เรียนในระบบปกติและระบบทวิภาคีคือหมวดวิชาเลือก (วิชาเลือก) และหมวดวิชาเลือกเสรี ซึ่งโดยหลักการการจัดรายวิชาสำหรับการเรียนในระบบทวิภาคีควรมีรายวิชาน้อยที่สุด และกำหนดเฉพาะจำนวนหน่วยกิตรายวิชา ซึ่งเมื่อรวมทุกรายวิชาแล้วไม่ควรเกินจำนวนหน่วยกิตรวมที่กำหนดให้เรียนในกลุ่มวิชานั้นๆ ส่วนคาบเรียนนั้นให้สถานประกอบการไปกำหนดระยะเวลาที่จะให้ผู้เรียนฝึกอาชีพในสถานประกอบการแต่ละแห่งเอง(ตามคำแนะนำของสถานศึกษา) โดยเลือกหลักการกำหนดค่าหน่วยกิตของการฝึกอาชีพ 1 หน่วยกิต ต้องใช้เวลาในการเรียนปฏิบัติไม่น้อยกว่า 72 ชั่วโมง (กรมอาชีวศึกษา. ม.ป.ป. : 2-6)

3.3 การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในสถานศึกษา (Managing DVT at Colleges) การจัดการองค์การสำหรับการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในสถานศึกษาถือว่าเป็นการจัดการศึกษาตามระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 เพิ่มเติม พ.ศ.2537 กำหนดให้บุคลากรทุกฝ่ายในองค์กร มีส่วนร่วมรับผิดชอบ ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

1. หัวหน้างานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี มีหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ดังนี้

- 1.1 วางแผนสำหรับความต้องการและพิจารณาความเหมาะสมของสถานประกอบการ
- 1.2 ประชาสัมพันธ์การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

- 1.3 ประสานงานการฝึกภาคปฏิบัติของนักศึกษาทั้งในสถานศึกษาและในสถานประกอบการ
- 1.4 ประสานงานกับสถานประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนการเรียนการสอน
- 1.5 จัดปฐมนิเทศนักศึกษา
- 1.6 จัดประชุมผู้ปกครอง
- 1.7 วางแผนจัดการนิเทศติดตามประเมินผลการฝึกภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ
- 1.8 จัดประชุมสัมมนาผู้ควบคุมการฝึก ครูฝึก และอาจารย์นิเทศก์
- 1.9 ประสานงานจัดการทดสอบมาตรฐานฝีมือ
- 1.10 เสนอโครงการปฏิบัติงานตามลำดับขั้นตอน
2. เจ้าหน้าที่งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี มีหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ดังนี้
 - 2.1 ช่วยติดต่อ ประสานงานกับสถานประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - 2.2 เก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษา และของสถานประกอบการ
 - 2.3 ช่วยประสานงาน และดำเนินการจัดปฐมนิเทศนักศึกษา จัดประชุมผู้ปกครอง จัดประชุมสัมมนาผู้ควบคุมการฝึก ครูฝึก อาจารย์นิเทศก์ ปฏิบัติและจัดการทดสอบมาตรฐานฝีมือ
 - 2.4 จัดการกำกับดูแลผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในองค์กร
 - 2.5 รายงานการปฏิบัติงานในหน้าที่ตามลำดับชั้น
 - 2.6 ปฏิบัติงานตามโครงการ
 - 2.7 ช่วยติดตามการประเมินผลของนักศึกษาในสถานประกอบการ
3. อาจารย์ที่ปรึกษา มีหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ดังนี้
 - 3.1 ให้คำปรึกษาแนะนำการทำและตรวจสอบหลักฐานสัญญาการเป็นนักศึกษา และสัญญาการฝึกอาชีพ
 - 3.2 ปฐมนิเทศนักศึกษาในความรับผิดชอบในด้านการเรียนความประพฤติ ระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ของสถานศึกษา รวมทั้งให้ความรู้เกี่ยวกับแหล่งบริการ และสวัสดิการต่าง ๆ ของสถานศึกษา ที่นักศึกษาจะเข้าไปขอความช่วยเหลือ
 - 3.3 ให้ความเห็นชอบในการลงทะเบียนรายวิชาการขอเปลี่ยนแปลงเพิ่ม และขอลถอนรายวิชา

- 3.4 ให้คำปรึกษา และให้ความเห็นชอบในการขอผ่อนชำระเงินค่าลงทะเบียนรายวิชาของนักศึกษา
- 3.5 จัดทำ เก็บ รวบรวมประวัติ ข้อมูลการเรียนและพฤติกรรมของนักศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบ เพื่อเป็นข้อมูลในการออกหนังสือ รับรองต่าง ๆ
- 3.6 ติดตาม ช่วยเหลือและให้คำปรึกษา เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมตามที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนในแต่ละระดับให้แก่นักศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบ
- 3.7 ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนการคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยแก่นักศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบ
- 3.8 แนะนำ หาทางป้องกัน และติดตามนักศึกษาที่ขาดเรียน
- 3.9 เสนอความคิดเห็นและข้อมูลเกี่ยวกับการกำหนดรายวิชาในการลงทะเบียนแต่ละภาคเรียน
- 3.10 ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองพร้อมทั้งรายงานผลการเรียน และพฤติกรรมของนักศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบให้ผู้ปกครองทราบ
- 3.11 ติดตามแนะนำและช่วยแก้ปัญหาให้นักเรียนที่ขอผ่อนผันการชำระเงินค่าลงทะเบียนรายวิชาก่อนวันสอบปลายภาคเรียน และรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ
- 3.12 ให้คำปรึกษา ตักเตือน ดูแล แก้ไขและปรับปรุง ความประพฤติของนักศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบ
- 3.13 ประสานงานกับแผนกวิชาหรืองานอื่นที่เกี่ยวข้อง
- 3.14 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย
4. อาจารย์นิเทศก์ มีหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ดังนี้
 - 4.1 จัดทำแผนการฝึกอาชีพร่วมกับครูฝึก
 - 4.2 ให้คำแนะนำ ปรึกษา และแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในสถานประกอบการ
 - 4.3 ให้คำปรึกษาในการสอนงาน และการประเมินผลแก่ครูฝึก
 - 4.4 ติดตามความก้าวหน้าของนักศึกษาในสถานประกอบการ
 - 4.5 ดูแล ติดตามการฝึกอาชีพให้เป็นไปตามเนื้อหาในรายวิชา
 - 4.6 รายงานผลการนิเทศตามลำดับชั้น
5. พนักงานธุรการ มีหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีเกี่ยวกับการปฏิบัติงานทั่วไปตามที่ได้รับมอบหมาย

สรุป การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในสถานศึกษาตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา กำหนดให้มีบุคลากรในองค์กรมีส่วนรับผิดชอบ ในการดำเนินการ คือ หัวหน้างานอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคี เจ้าหน้าที่งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์นิเทศก์ และ พนักงานธุรการ

3.4 การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ในสถานประกอบการ (Managing DVT at Company)

สถานประกอบการที่ร่วมจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีต้องตระหนักว่าเป็นเสมือน สถานศึกษาแห่งที่ 2 ของนักศึกษาและมีความพร้อมดังต่อไปนี้คือ

1. เป็นผู้ประกอบกิจการที่ดำเนินการฝึกอาชีพได้
2. มีความพร้อมในการฝึกอาชีพตามสาขาวิชาที่พินั้น
3. สามารถจัดให้มีผู้ควบคุมการฝึกและครูฝึก ทำหน้าที่ประสานงาน ดูแล การฝึก และการสอนอาชีพให้แก่นักศึกษาได้
4. สามารถจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการฝึกอาชีพได้
5. สามารถจัดการฝึกอาชีพได้ตลอดระยะเวลา 2 ปี หรือจนจบหลักสูตร ปวส.
6. สามารถจัดส่งบุคลากรเข้าร่วมประชุมสัมมนากับสถานศึกษาได้
7. สามารถจัดสวัสดิการตลอดจนมาตรการเกี่ยวกับสวัสดิภาพให้แก่นักศึกษาที่เข้ารับการฝึกได้
8. อยู่ในทำเลที่สามารถติดต่อได้สะดวก

วัตถุประสงค์ของการฝึกอาชีพ

1. เพื่อพัฒนาบุคลากร ให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีฝีมือ ความรู้ ความสามารถ ตรงตามความต้องการของ สถานประกอบการ
3. เพื่อเตรียมบุคลากรไว้ทดแทนการขาดแคลนในอนาคต

ครูฝึกการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

1. สถานภาพ
 - 1.1 เป็นวิศวกร ช่างเทคนิค หรือช่างชำนาญงานในสถานประกอบการ
 - 1.2 มีความรู้ ความสามารถ ในสาขาวิชาที่รับนักศึกษาเข้าฝึก
 - 1.3 มีบุคลิกภาพ และเจตคติที่ดีต่อการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้อื่น

1.4 สามารถเข้ารับการสัมมนาความรู้เกี่ยวกับการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีกับสถานศึกษาได้

2. ตำแหน่งขององค์กร

สถานประกอบการจะจัดให้มีบุคลากรที่ทำหน้าที่ดำเนินการฝึกอาชีพให้แก่ นักศึกษาดังนี้คือ

2.1 ผู้ควบคุมการฝึก หมายความว่า ผู้ที่สถานประกอบการมอบหมายให้ทำหน้าที่ประสานงานกับสถานศึกษาในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีและรับผิดชอบดูแลการฝึกอาชีพ ของนักศึกษาในสถานประกอบการ

2.2 ครูฝึก หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่สอน ฝึกอบรมในสถานประกอบการ

สรุป การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในสถานประกอบการผู้ควบคุมการฝึกในแต่ละสถานประกอบการต้องประสานงานกับสถานศึกษาและบุคคลที่เกี่ยวข้องจึงถือได้ว่าผู้ควบคุมการฝึกในสถานประกอบการมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีคุณลักษณะที่เหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

4. สภาพการจัดการศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ปีการศึกษา 2545

1. การจัดการศึกษา 2 ระบบ คือ

1.1 ระบบปกติ ได้จัดการเรียนเป็น 2 รอบ ได้แก่ รอบเช้า และรอบบ่าย

1.2 ระบบทวิภาคี เป็นการจัดการเรียนการสอนในความร่วมมือกับสถานประกอบการ โดยเรียนภาคทฤษฎีในสถานศึกษาและฝึกภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ

2. หลักสูตรที่เปิดสอน เป็นหลักสูตรวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม บริหารธุรกิจ คหกรรมศาสตร์ และศิลปกรรม แบ่งออกเป็น 2 ระดับคือ

2.1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) เข้าศึกษา 3 ปี

2.2 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือเทียบเท่า เข้าศึกษา 2 ปี

3. คณะวิชา/แผนกวิชาที่เปิดสอน ได้แก่

3.1 คณะวิชาการก่อสร้าง เปิดสอนแผนกวิชาช่างก่อสร้างและแผนกวิชาช่างเทคนิค สถาปัตยกรรม

3.2 คณะวิชาช่างยนต์ เปิดสอนแผนกวิชาช่างยนต์

3.3 คณะวิชาช่างกลโลหะ เปิดสอนแผนกวิชาช่างกลโรงงาน แผนกวิชาช่างเชื่อมและโลหะแผ่น และแผนกวิชาช่างเขียนแบบเครื่องกล

3.4 คณะวิชาช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ เปิดสอนแผนกวิชาช่างไฟฟ้า และแผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

3.5 คณะวิชาบริหารธุรกิจ เปิดสอนแผนกวิชาการบัญชี แผนกวิชาการเลขานุการ แผนกวิชาการตลาด และแผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

3.6 คณะวิชาคหกรรมศาสตร์ เปิดสอนแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป แผนกวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย แผนกวิชาอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ และแผนกวิชา คหกรรมธุรกิจ

3.7 คณะวิชาศิลปกรรม เปิดสอนแผนกวิชาจิตรศิลป์ แผนกวิชาออกแบบ และแผนกวิชาเครื่องเคลือบดินเผา

4. แผนกวิชาที่ทำการเปิดสอนระบบทวิภาคี ได้แก่

4.1 แผนกวิชาช่างยนต์ เปิดสอนในระดับ ปวช. และระดับ ปวส.

4.2 แผนกวิชาช่างกลโลหะ เปิดสอนในระดับ ปวช. และระดับ ปวส.

4.3 แผนกวิชาช่างเชื่อม เปิดสอนในระดับ ปวช.

4.4 แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ เปิดสอนในระดับ ปวช.

4.5 แผนกวิชาการเลขานุการ เปิดสอนในระดับ ปวช.

4.6 แผนกวิชาการตลาด เปิดสอนในระดับ ปวช.

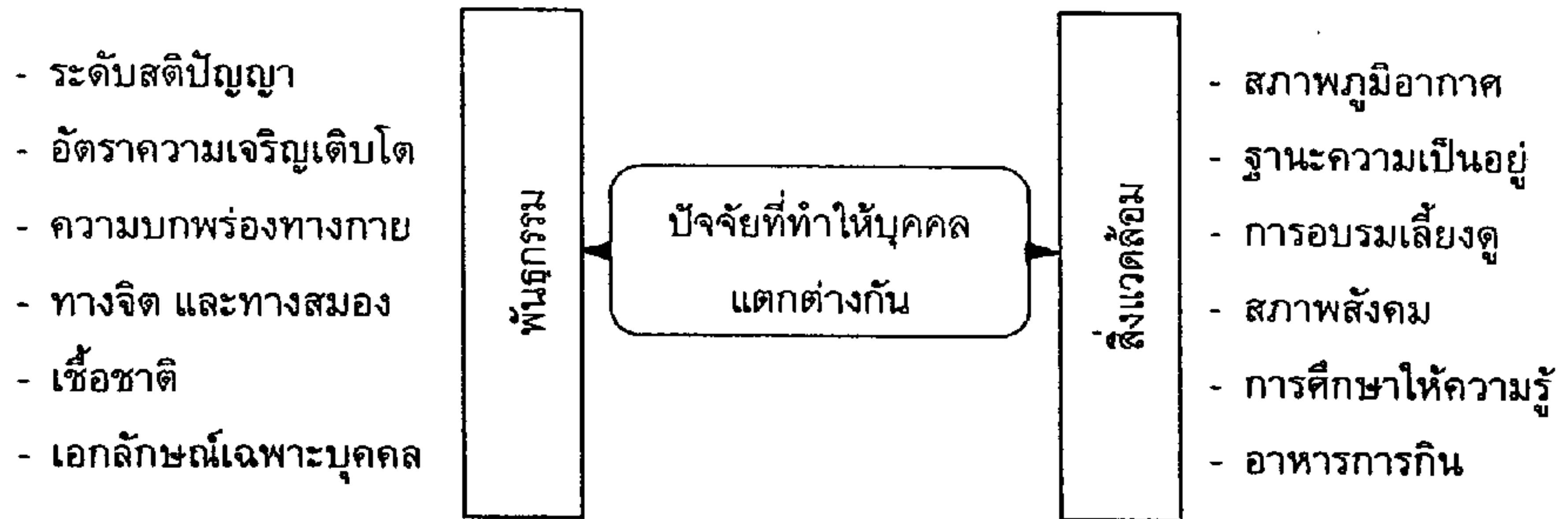
สรุปได้ว่าวิทยาลัยเทคนิคราชบุรีทำการสอนใน 2 ระดับ คือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม คหกรรม บริหารธุรกิจ และศิลปกรรม จัดการศึกษาทั้งในหลักสูตรระบบปกติ และหลักสูตรระบบทวิภาคี แต่ในระบบทวิภาคีได้ทำการเปิดสอนแล้วเพียง 6 แผนกวิชา

5. นักศึกษา

5.1 ความหมายของนักศึกษาหรือผู้เรียน ได้มีนักวิชาการให้ความหมายไว้ดังนี้

สุรพันธ์ ดันศรีวงศ์. (2538 : 14) กล่าวว่าความสามารถของตัวผู้เรียนเอง และความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี บังคับความแตกต่างระหว่างบุคคลนั้นเกิดจากสาเหตุใหญ่ๆ ได้แก่ กรรมพันธุ์และสิ่งแวดล้อม โดยแสดงความสัมพันธ์ได้ดังนี้

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างบุคคล

ภาพประกอบ 2 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างบุคคล

ความแตกต่างระหว่างผู้เรียนนั้น ถ้าได้มีการวินิจฉัยก่อนทำการสอน จะทำให้ครูทราบถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน เพื่อนำมาวางแผนดำเนินการสอนว่าสอนอย่างไรให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน ให้ผู้เรียนทำงานได้อย่างเหมาะสมและตรงกับความสามารถ และควรได้รับการส่งเสริมให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้นให้เท่าเทียมกันกับผู้เรียนคนอื่นๆ ส่งผลให้บรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนราบรื่นยิ่งขึ้น

จิรภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์. (2523 : 140) ได้กล่าวไว้ว่าคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพเป็นสภาพนิสัยจำเพาะของบุคคลหรือของตัวนักศึกษาเอง อันประกอบไปด้วยลักษณะภายนอกและลักษณะภายในของบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลนั้นมีความแตกต่างไปจากบุคคลอื่น ๆ

ธนา โกมลภิส. (2527 : 43) กล่าวไว้ดังนี้ บุคคลทุกๆคนนั้นมีความสามารถในการเรียนรู้ได้แตกต่างกันขึ้นอยู่กับประสบการณ์ การฝึกฝนอบรม การเรียนรู้ และอิทธิพลของพันธุกรรมกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อการปฏิบัติงาน ชีวิตส่วนตัวและสังคม

5.2 นักศึกษาระบบทวิภาคี หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2545 หลักสูตรระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี เป็นนักศึกษาชายทั้งหมด 29 คน มีอายุระหว่าง 19 – 23 ปี อาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและอาชีพเกษตรกร ดังนั้นความแตกต่างระหว่างนักศึกษาด้วยกันเป็นสาเหตุประการหนึ่งที่ส่งผลต่อสภาพและปัญหาการศึกษาระบบทวิภาคีด้วยเหมือนกัน

สรุปนักศึกษาระบบทวิภาคีส่วนใหญ่มีฐานะไม่ดีนัก มีความจำเป็นด้านส่วนตัวและสังคมแตกต่างกันไป จึงเป็นภาระของครูที่จะต้องจัดกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพนักศึกษาแต่ละคน เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้เหมือนๆ กันทุกคน

6. สถานประกอบการ

6.1 ความหมายของสถานประกอบการ

สถานประกอบการ หมายถึง สถานที่ประกอบกิจการ โดยมีบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้เกิดผลประโยชน์ร่วมกัน ดังเช่น บริษัท โรงงาน รัฐวิสาหกิจ ห้างร้าน เป็นต้น

ด้วยวิทยาลัยเทคนิคราชบุรีได้ทำความร่วมมือกับสถานประกอบการเพื่อส่งนักศึกษาได้เข้าไปฝึกงานในสถานประกอบการซึ่งมีสถานประกอบการที่ให้ความร่วมมือในการรับนักศึกษาในระบบทวิภาคีแผนกวิชาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) รวมจำนวน 15 สถานประกอบการ ดังนี้

1. แบล็ค คาร์แคร์ ตั้งอยู่เลขที่ 103/19 ถ.เพชรเกษมสายเก่า ต.หน้าเมือง อ.เมือง จ.ราชบุรี เป็นสถานประกอบการที่รับซ่อมเครื่องยนต์ ระบบส่งกำลังเบรคและครัชท์ ระบบเครื่องล่าง โช้คอัพ และระบบไฟฟ้ารถยนต์ มีค่าตอบแทนให้นักศึกษาฝึกงานในอัตราวันละ 100 - 150 บาท ปริมาณงานเพียงพอต่อการฝึกของนักศึกษา
2. บริษัท อีซูซุราชบุรีเซลส์ จำกัด ตั้งอยู่เลขที่ 173/2 ม. 3 ต.โคกหม้อ อ.เมือง จ.ราชบุรี เป็นศูนย์ซ่อมรถยนต์ยี่ห้ออีซูซุ บริการซ่อมเครื่องยนต์และบริการลูกค้าที่ซื้อรถจากที่นี่ มีปริมาณลูกค้ามาใช้บริการเป็นจำนวนมาก เป็นศูนย์ที่มีมาตรฐาน นักศึกษาฝึกงานได้รับค่าตอบแทนวันละ 150 - 180 บาท
3. บริษัท อีซูซุประกิตมอเดอ์บ้านโป่ง จำกัด ตั้งอยู่เลขที่ 65 ม.2 ต.หนองอ้อ อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี เป็นศูนย์ซ่อมรถยนต์ยี่ห้ออีซูซุ เป็นศูนย์ที่มีมาตรฐาน ให้ค่าตอบแทนแก่นักศึกษาระบบทวิภาคี วันละ 150 - 180 บาท
4. บริษัท อีซูซุกาญจนบุรี จำกัด ตั้งอยู่เลขที่ 61 - 65 ถนนแสงชูโต ต.ท่าเรือ อ.ท่ามะกา จ.กาญจนบุรี เป็นศูนย์ซ่อมรถยนต์อีซูซุ เป็นศูนย์ขนาดใหญ่มีมาตรฐานรับนักศึกษาฝึกงานไว้จำนวนมาก ให้ค่าตอบแทนแก่นักศึกษาฝึกงานวันละ 150 - 180 บาท
5. บริษัท โตโยต้าทำจิ้น จำกัด เลขที่ 29/1 ม.10 ถ.เพชรเกษม ต.สระกะเทียม อ.เมือง จ.นครปฐม เป็นศูนย์ซ่อมรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า เป็นศูนย์ซ่อมขนาดใหญ่มีปริมาณงานมาก ให้ค่าตอบแทนแก่นักศึกษาระบบทวิภาคีวันละ 150 - 200 บาท
6. บริษัท โตโยต้าธีระชัยราชบุรี ตั้งอยู่เลขที่ 25 ม.1 ถ.เพชรเกษม ต.พงสวาย อ.เมือง จ.ราชบุรี เป็นศูนย์ซ่อมรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า เป็นศูนย์ที่มีมาตรฐานสูง ปริมาณงานมาก ให้ค่าตอบแทนแก่นักศึกษาระบบทวิภาคีวันละ 150 - 180 บาท
7. บริษัทโตโยต้าเจริญคำ เลขที่ 312 ม.1 ถ.เพชรเกษม ต.บ้านม่วง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี เป็นศูนย์รับซ่อมรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า เป็นศูนย์ซ่อมที่มีมาตรฐานสูงให้ค่าตอบแทนแก่นักศึกษาฝึกงานวันละ 150 - 180 บาท

8. บริษัทวิทยายนตรการราชบุรี จำกัด เลขที่ 34/1 ม.9 ถ.เพชรเกษม อ.เมือง จ.ราชบุรี รับซ่อมรถยนต์ทุกยี่ห้อ เช่น รถยุโรป บริการตั้งศูนย์ถ่วงล้อและเปลี่ยนยาง เป็นศูนย์รับซ่อมขนาดใหญ่ ให้ค่าตอบแทนแก่นักศึกษาวนละ 150 - 180 บาท

9. หจก.ราชบุรีคอนกรีต เลขที่ 124 ม.5 ถ.เพชรเกษม ต.ป่าไผ่ อ.ปากท่อ จ.ราชบุรี เป็นอู่ซ่อมเครื่องยนตรรถบรรทุกขนาดใหญ่ที่ใช้ในกิจการของตนเอง (ไม่รับบริการทั่วไป) ให้ค่าตอบแทนแก่นักศึกษาวนละ 120 - 150 บาท

10. อู่ประภิตเซอร์วิส อยู่เลขที่ 45/5 ม.2 ถ.เจดีย์หัก ต.เจดีย์หัก อ.เมือง จ.ราชบุรี รับซ่อมรถยนต์ทั่วไปและพ่นสีรถยนต์ให้ค่าตอบแทนแก่นักศึกษาวนละ 120-150 บาท

11. บริษัทสหพัฒน์พันธ์ จำกัด เลขที่ 751 ถ.เพชรเกษม ต.สนามจันทร์ อ.เมือง จ.นครปฐม เป็นสถานประกอบการที่รับซ่อมรถยนต์ทั่วไป เปลี่ยนยาง ตั้งศูนย์ถ่วงล้อ ระบบเครื่องล่างรถยนต์ ให้ค่าตอบแทนแก่นักศึกษาวนละ 150 - 180 บาท

12. บริษัท ตระการมอเตอร์ จำกัด ตั้งอยู่เลขที่ 154/1 ถ.ศรีสุริยวงศ์ ต.หน้าเมือง อ.เมือง จ.ราชบุรี เป็นศูนย์ซ่อมรถยนต์ยี่ห้อมิซซูบิชิ เป็นศูนย์ซ่อมขนาดใหญ่ มีมาตรฐานสูง ให้ค่าตอบแทนแก่นักศึกษาวนละ 150 - 180 บาท

13. บริษัทดาวรุ่งเจริญอโต้พาร์ท จำกัด ตั้งอยู่เลขที่ 131/1 - 2 ต.ตะคร้ำเอน อ.ท่ามะกา จ.กาญจนบุรี เป็นศูนย์ซ่อมรถยนต์ทุกยี่ห้อ รับซ่อมทั่วไปเป็นศูนย์ที่มีมาตรฐานสูง พร้อมทั้งดัดแปลงรถยนต์เก่าจากญี่ปุ่นขายในราคาถูก ให้ค่าตอบแทนแก่นักศึกษาวนละ 150 - 180 บาท

14. บริษัทเตชะอัมพรพาณิชย์ จำกัด ตั้งอยู่เลขที่ 129 ม.1 ต.วังเย็น อ.บางแพ จ.ราชบุรี เป็นศูนย์ซ่อมรถยนต์ทั่วไปทุกยี่ห้อ มีบริการขายรถยนต์ใช้แล้ว พร้อมทั้งบริการพ่นสีรถยนต์ ให้ค่าตอบแทนแก่นักศึกษาวนละ 150 - 180 บาท

15. บริษัทสินพล จำกัด เลขที่ 51 - 59 ถ.ศรีสุริยวงศ์ ต.หน้าเมือง อ.เมือง จ.ราชบุรี เป็นศูนย์รับซ่อมจักรยานยนต์ และจำหน่ายรถจักรยานยนต์ ให้ค่าตอบแทนแก่นักศึกษาวนละ 150 - 180 บาท

7. การวัดและการประเมินผล

7.1 ความหมายของการวัดและประเมินผล

ผู้ทรงคุณวุฒิหลายด้านได้ให้ความหมายของการวัดผลไว้ดังนี้คือ

ชวาล แพรัตกุล. (2516 : 344) ได้ให้ความหมายไว้ การวัดผลเป็นวิธีการหรือกระบวนการที่กำหนดตัวเลขให้แก่สิ่งของหรือลักษณะหรือเหตุการณ์ใด ๆ โดยเป็นไปตามเงื่อนไขหรือกฎเกณฑ์

เอกศักดิ์ บุตรลับ. (2537 : 389) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึงขบวนการหรือวิธีการใด ๆ ที่จะได้มาซึ่งปริมาณจำนวนหนึ่ง ที่มีความหมายแทนขนาดหรือสมรรถภาพของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือของบุคคลโดยอาศัยเครื่องมือต่าง ๆ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การทดสอบ เป็นต้นซึ่งเครื่องมือนี้จะทำหน้าที่แปลงสมรรถภาพทางนามธรรมได้ออกมาเป็นตัวเลขหรือสัญลักษณ์ใด ๆ ก็ได้เพื่อให้ข้อมูลของสิ่งที่ต้องการจะวัด

จึงสรุปได้ว่า การวัดผล หมายถึงขบวนการซึ่งทำให้ได้มาซึ่งปริมาณของผลงานของบุคคลโดยอาศัยเครื่องมือต่าง ๆ ได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ และการทดสอบ เป็นต้น

ส่วนการประเมินผลก็มีผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้คือ

บุญเชิด ภิญโญนนตพงศ์. (2521 : 6) ได้กล่าวว่าการประเมินผลเป็นกระบวนการที่ควรทำต่อจากการวัดผลและวินิจฉัยตัดสินสรุปค่าที่ได้

สมหวัง พิธยานุวัฒน์. (2524 : 3-4) ได้กล่าวถึงการประเมินผล หมายความว่า กระบวนการหรือราคาเท่าที่ควรจะเป็นประเมินราคา ประเมินผลการศึกษา

ราชบัณฑิตยสถาน. (2530 : 502) นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการประเมินว่าเป็นการตัดสินคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเป็นกระบวนการให้ได้มาซึ่งสารสนเทศสำหรับตัดสินคุณค่าของโปรแกรมการศึกษา ผลผลิตกระบวนการ จุดมุ่งหมายของโครงการหรือทางเลือกต่าง ๆ ที่ออกแบบเพื่อนำไปปฏิบัติให้บรรลุจุดมุ่งหมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งการประเมินเป็นการศึกษาหรือตรวจสอบโครงการในระหว่างที่โครงการกำลังดำเนินอยู่ หรือภายหลังที่โครงการได้สำเร็จเสร็จสิ้นไปแล้ว

ธำรง บัวศรี. (2532 : 8) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง การประเมินผลหลักสูตรและการประเมินการเรียนการสอน

กรมวิชาการ. (2535 : 1) กล่าวถึงการประเมิน หมายถึง กระบวนการตรวจสอบการทำงานทั้งในช่วงขณะที่กำลังทำและช่วงเวลาที่งานเสร็จสิ้นลงแล้ว เพื่อหาข้อสรุปว่างานที่ทำนั้นได้รับความสำเร็จตามความคาดหวังหรือไม่ มีปัญหาหรืออุปสรรคใดเกิดขึ้น อันเป็นผลทำให้งานไม่สำเร็จตามความคาดหวังและจะมีแนวทางแก้ไขอย่างไรเพื่อให้งานเกิดความสำเร็จหรือใกล้เคียงความคาดหวังมากที่สุด

จากการกล่าวมาแล้วสรุปได้ว่าการประเมินผลหมายถึง การกะ การประมาณค่า การประเมินผล การศึกษา โดยการประเมินเป็นการตัดสินหาความสำเร็จของผลผลิตต่าง ๆ ว่า จะบรรลุถึงความสำเร็จเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่โดยใช้ข้อมูลทางสถิติเป็นเครื่องวัดผล

7.2 ขบวนการในการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

ทิตนา แชมมณี. (2526 : 53) ได้สรุปกระบวนการในการประเมินผลหลักสูตรไว้ดังนี้

- 1) การกำหนดว่าจะประเมินอะไรเฉพาะเจาะจง
- 2) การกำหนดว่าต้องการข้อมูลอะไรที่จะนำมาช่วยในการประเมินผล
- 3) การรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่กำหนดไว้ในข้อ 2
- 4) การกำหนดเกณฑ์และมาตรฐานในการประเมินผล
- 5) การวิเคราะห์ข้อมูลตามเกณฑ์
- 6) หลังจากที่ได้วิเคราะห์ข้อมูลเสร็จแล้วจะมีการส่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องของหลักสูตรนั้น

เอกศักดิ์ บุตรลับ. (2537 : 53) ได้กล่าวถึงการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนจะต้องกระทำอย่างมีระบบ ซึ่งควรดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 1) กำหนดจุดประสงค์ในการวัดผลและประเมินผลให้ชัดเจนว่าต้องการวัดผลเพื่อการคัดเลือก เพื่อจัดตำแหน่ง เพื่อตรวจสอบความรู้หรือเพื่อการวินิจฉัย
- 2) จัดทำตารางวิเคราะห์จุดประสงค์และเนื้อหาเพื่อที่จะบอกให้ทราบว่าออกข้อสอบวัดเนื้อหาใด ในพฤติกรรมใด แคะไหนและเพียงใดเพื่อข้อสอบที่สร้างขึ้นวัดได้ครอบคลุมเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการ
- 3) เลือกเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับข้อมูลที่จะวัด โดยพยายามใช้เทคนิคการวัดหลายๆ วิธี
- 4) สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลหลังจากกำหนดว่าจะใช้วิธีใดวัดผลแล้ว ขั้นตอนไปก็คือการสร้างเครื่องมือวัดผลตามที่กำหนดซึ่งเครื่องมือที่ใช้กันมากในการวัดผลการเรียนการสอน ได้แก่ แบบทดสอบ
- 5) ดำเนินการวัดผลเป็นขั้นตอนของการนำเครื่องมือไปทดสอบหาข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการประเมินผล
- 6) การประเมินผลและการใช้ผลจากการวัด จุดหมายปลายทางของการวัดผลก็เพื่อปรับปรุงการเรียนของผู้เรียนและการสอนของครูตลอดจนสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ว่ามีความเหมาะสมเพียงใด ควรปรับปรุงและแก้ไขอย่างไร

จากที่ได้กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า ขบวนการในการวัดและประเมินผลเป็นการกำหนดจุดประสงค์ ในการวัดให้ชัดเจน และวิเคราะห์เนื้อหาของ การวัดให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งได้จากการสร้างเครื่องมือ ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ ถ้าไม่เหมาะสมก็ทำการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

7.3 ประเภทของการประเมินผล

เอกศักดิ์ บุตรลับ. (2537 : 393-395) ได้กล่าวถึง การประเมินผลการเรียนการสอนอาจแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การที่ครูจะทราบถึงการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมของผู้เรียน ครูจำเป็นต้องใช้เครื่องมือการวัดผลหลายอย่าง ซึ่งครูอาจสร้างขึ้นเองหรือใช้แบบทดสอบมาตรฐาน ที่ผู้เชี่ยวชาญจัดทำขึ้น ซึ่งแบบทดสอบที่ดีจะต้องวัดสมรรถภาพทางสมองของผู้เรียนในพฤติกรรมทุกๆ ด้าน คือ

1.1 ความรู้ความจำ หมายถึง การวัดว่าเด็กมีความสามารถในการจดจำเรื่องราวที่เรียนไปได้เพียงใด

1.2 ความเข้าใจ หมายถึง การวัดว่าเด็กมีความสามารถในการแปลความ ตีความ และขยายความในเรื่องต่างๆ ที่เรียนได้เพียงใด

1.3 การนำไปใช้ หมายถึง การวัดว่าผู้เรียนจะนำเอาความรู้ต่างๆ ที่เรียนรู้ไปแล้วไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ อย่างไรดีเพียงใด

1.4 การวิเคราะห์ หมายถึง การวัดความสามารถในการแยกแยะใจความที่สำคัญกันอยู่ออกมาได้ดีเพียงใด

1.5 การสังเคราะห์ หมายถึง การวัดความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยต่างๆ ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้เพียงใด

1.6 การประเมินค่า หมายถึง การวัดความสามารถในการวิจัย ว่าสิ่งหนึ่งสิ่งใดมีคุณค่าเพียงใด โดยอาศัยหลักเกณฑ์จากเรื่องราวที่เรียนมาแล้วหรือเกณฑ์ทางสังคมเป็นหลัก

2) การประเมินผลความถนัดในการเรียนรู้เป็นการประเมินความสามารถของบุคคลแต่ละคนว่าจะเรียนรู้อะไรหนึ่งวิชาใดในอนาคตได้สำเร็จและเป็นผลดีหรือไม่ มาตรการต่างๆ ในการนำไปใช้ การวัดผลความถนัดในการเรียนรู้จะนำไปใช้ประโยชน์ในการแนะแนวในการศึกษา เพราะจะเป็นเครื่องช่วยบอกให้ทราบล่วงหน้าว่า ผู้เรียนจะมีความสำเร็จเพียงใด

7.4 กฎเกณฑ์และระเบียบการประเมินผลการเรียนในระบบทวิภาคี

ให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) พุทธศักราช 2538 หรือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2540 ดังนี้

1. การประเมินผลการเรียนรายวิชา สถานประกอบการจะประเมินผลการเรียนในรายวิชาที่เรียนหรือฝึกอาชีพที่สถานประกอบการทุกภาคเรียน

2. การประเมินมาตรฐานฝีมือสถานประกอบการร่วมกับสถานศึกษาและสถานประกอบการอื่น ๆ จัดการสอบมาตรฐานฝีมือสำหรับนักเรียน ในรูปแบบของคณะกรรมการประเมินผล ประกอบด้วย กรรมการร่วมระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการไม่น้อยกว่า 7 คน โดยผู้แทนจากสถานประกอบการทำหน้าที่เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนจากสถานศึกษาทำหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการรับผิดชอบในการดำเนินการสอบมาตรฐานฝีมือทั้งประเมินผลครึ่งหลักสูตร (Interim) และประเมินผลสิ้นสุดหลักสูตร (Final) โดยนำผลการประเมินทั้งสองครั้งมารวมกันตามอัตราส่วน 3:7

2.1 การประเมินผลครึ่งหลักสูตร (Interim) หลังจากดำเนินการฝึกไปแล้ว 3 ภาคเรียน (สำหรับระดับ ปวช.) คณะกรรมการประเมินผลจะประชุมกันเพื่อกำหนดการสอบและวิธีการสอบโดยสอบข้อเขียน เพื่อประเมินผลความรู้ทางทฤษฎี และสอบสัมภาษณ์ตามบันทึกจากสมุดรายงานของนักเรียน เพื่อประเมินความสามารถในภาคปฏิบัติงาน

2.2 การประเมินผลสิ้นสุดหลักสูตร (Final) หลังจากนักเรียนผ่านการประเมินผลครึ่งหลักสูตร (Interim) ไปแล้วอีก 3 ภาคเรียน หรือเรียนไปแล้ว 6 ภาคเรียน สำหรับนักเรียน ระดับ ปวช. ส่วนนักศึกษา ระดับ ปวส. เมื่อเรียนไปแล้ว 4 ภาคเรียน คณะกรรมการประเมินผลจัดให้มีการสอบมาตรฐานฝีมือ เพื่อประเมินผลสิ้นสุดหลักสูตร โดยสอบข้อเขียนเพื่อประเมินความรู้ทางทฤษฎี และประเมินผลความสามารถในการปฏิบัติงาน โดยการทำโครงการหรือโครงการวิชาชีพหรือผลิตภัณฑ์งานหรือวิเคราะห์งาน

2.3 การให้ระดับผลการเรียนในการสอบมาตรฐานฝีมือ ให้เป็น 3 ระดับ ดังนี้
คือ

ดี หมายถึง ได้คะแนนรวมจากผลการวัดหรือประเมินสูงกว่าร้อยละ 70

ผ่าน หมายถึง ได้คะแนนรวมจากการวัดหรือประเมินร้อยละ 50 – 70

ไม่ผ่าน หมายถึง ได้คะแนนรวมจากการวัดหรือประเมินต่ำกว่าร้อยละ 50

3. ประกาศนียบัตรวิชาชีพสำหรับนักเรียน-นักศึกษา อาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ที่สำเร็จการศึกษา นักเรียนที่เรียนในระบบทวิภาคี เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เช่นเดียวกับนักเรียนในภาคปกติ ซึ่งจะต้องผ่านเกณฑ์ดังต่อไปนี้

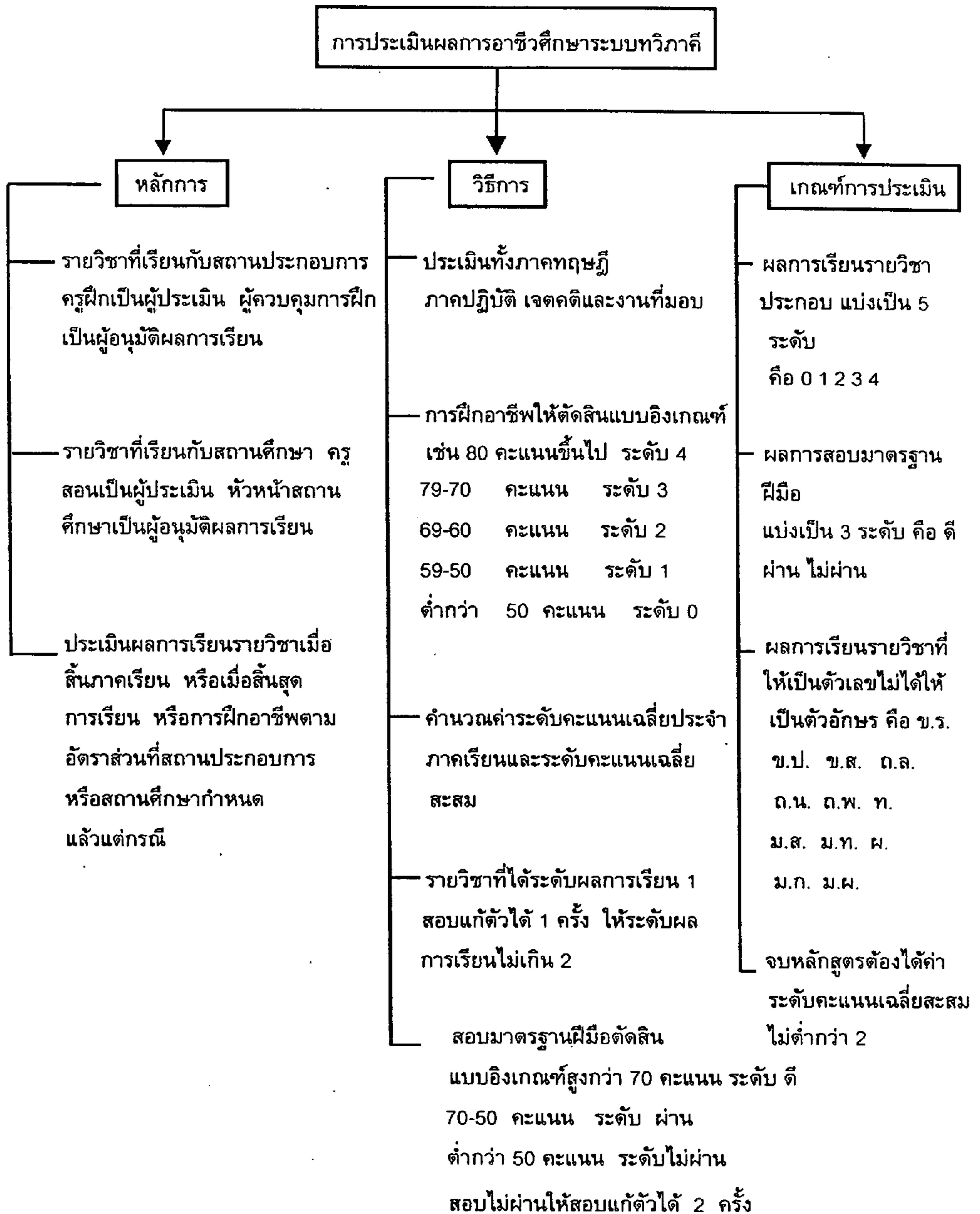
1. สอบได้รายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรีครบตามกำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

2. ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบถ้วนตามโครงสร้างที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชา และสาขาวิชา

3. ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00

4. ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่สถานประกอบการจัดขึ้น

สรุปได้ว่าการประเมินผลการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีนั้นประกอบด้วยหลักการ วิธีการ และเกณฑ์การประเมิน ซึ่งแต่ละหัวข้อมีรายละเอียดแยกย่อยออกไป เพื่อให้การประเมินผลเปรียบเทียบได้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงเขียนในรูปภาพประกอบได้ดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 3 การประเมินผลการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ทั้งงานวิจัยภายในประเทศ และงานวิจัยในต่างประเทศ มีรายละเอียดดังนี้

8.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮีท (Heath. 1984 : 45-49) ได้ประเมินการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในระยะแรก ๆ ของมหาวิทยาลัยโอไฮโอ โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาสภาพประสบการณ์ที่นักศึกษาได้รับก่อนออกฝึกงานจากสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่และหาความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างสภาพของสถานฝึกงานและประสบการณ์ที่นักศึกษาจะได้รับโดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากผู้อำนวยการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพผู้ดูแลการฝึกงานของสถานฝึกประสบการณ์อาจารย์ผู้สอน และ นักศึกษาที่จะต้องออกฝึกประสบการณ์ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ควรมีการจัดประสบการณ์วิชาชีพให้กับนักศึกษาทุกชั้นปีของหลักสูตร
2. นักศึกษาได้รับพัฒนาความรู้ทางวิชาชีพเพิ่มขึ้นเป็นลำดับตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 จนกระทั่งออกฝึกงาน อย่างไรก็ตามทางมหาวิทยาลัยมิได้เน้นเรื่องทัศนคติต่อวิชาชีพ
3. นักศึกษาได้ฝึกประสบการณ์ทั้งในลักษณะที่เรียนมาโดยตรงและงานด้านอื่น ๆ
4. จำนวนชั่วโมงและลักษณะที่นักศึกษาได้ฝึกขึ้นอยู่กับสถานฝึกงาน
5. ผู้ให้การนิเทศแก่นักศึกษาคือผู้บริหารระดับต้น
6. ถ้าเป็นสถานฝึกงานขนาดเล็กนักศึกษาจะได้ประสบการณ์ในการฝึกน้อยกว่าสถานฝึกงานขนาดใหญ่

หรดาล. (Horadal. 1987 : 73 – 78) ได้วิจัยเรื่อง The Future of Vocational Education in Thailand Toward the Year 2009 A.D. : Using the Delphi Approach ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. หลักการ มีแนวโน้มที่เป็นไปได้ดังนี้ คือ สามารถนำไปประกอบอาชีพในการดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน การเรียนด้านทฤษฎีและปฏิบัติสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี
2. การจัดและการบริหารองค์กร มีความสอดคล้องของความเป็นไปได้ดังนี้ คือ ควรมีหน่วยงานระดับชาติร่วมประสานงานความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและเอกชน สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและสภาพสังคม ควรมีความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กรมแรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานเอกชนอื่น ๆ
3. หลักสูตร ควรเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคม เศรษฐกิจและเทคโนโลยี และพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละบุคคล สามารถแบ่งการจัดได้เป็น

2 แนวทาง คือ แบบกว้าง และแบบลึก ทั้งระยะสั้นและระยะยาว ปรับเปลี่ยนให้ทันกับการพัฒนาเทคโนโลยี

4. การเงินและงบประมาณรัฐบาลควรรักษาแนวทางร่วมมือกับภาคเอกชนให้ร่วมสนับสนุนในด้านงบประมาณในการจัดอาชีวศึกษา

5. ผู้สอน ควรมีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพอย่างน้อย 3 ปี และได้รับการฝึกโดยตรงในสถานประกอบการประจำปี ตลอดจนการศึกษาอบรมทุกช่วงเวลา

6. เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์ ปรับให้สอดคล้องกับหลักสูตร และลักษณะของงานในสถานประกอบการ เครื่องมือ เครื่องจักรใหม่ ๆ ต้องทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

7. การนิเทศ ควรเป็นไปในลักษณะของการประสานงานมากกว่าการควบคุมบังคับบัญชา ผู้นิเทศควรมีความรู้ ความชำนาญ หรือชี้แนะได้อย่างมีประสิทธิภาพ การนิเทศควรเน้นด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนไปพร้อมกับการพัฒนาความรู้และทักษะ

8. การประเมินผล ควรประเมินผลเพื่อนำไปพัฒนาบุคลากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี ควรกำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมและต่อเนื่อง เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข

จากการศึกษาทฤษฎี แนวคิด หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่าการอาชีวศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนา เพิ่มพูนทักษะฝีมือแรงงาน สร้างคนให้ประกอบอาชีพ ทั้งยังช่วยส่งเสริมพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในด้านต่างๆ ได้ตลอดชีพ ปัจจัยเกี่ยวข้องที่สำคัญต่อการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีให้บรรลุผลสำเร็จ คือ นักศึกษา สถานประกอบการและการประเมินผล ปัจจัยทั้ง 3 ด้านดังกล่าวมีความเหมาะสมสอดคล้องกันจะช่วยส่งเสริมให้การฝึกอบรมสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น หากปัจจัยทั้ง 3 ด้านดังกล่าวนั้นขัดแย้งกัน อุปสรรคและปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของช่างฝีมือระดับสูงที่เข้าสู่ตลาดแรงงานต่อไป ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์และแนวทางต่อผู้บริหาร ครูฝึก และผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในสถานศึกษาและสถานประกอบการ สามารถนำไปประกอบการพิจารณา วางแผนปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

มันน์ รูดอล์ฟ (1995 : 24-28) ได้กล่าวถึงผลการวิจัยโดยสำนักวิชาวิทยาศาสตร์การศึกษา (Educational Science) แห่งมหาวิทยาลัย Mannheim การฝึกศึกษา Berufsakademie (BA) สิ่งที่สอดคล้องกับความคาดหวังของนายจ้างการฝึกศึกษาได้ดำเนินการตามความต้องการของสถานประกอบการในเรื่องคุณภาพที่เกิดขึ้นใหม่ สำหรับยุทธศาสตร์การจัดการระดับกลาง ดังที่ ผู้ที่จบการฝึก-ศึกษา BA เป็นที่ยอมรับอย่างดียิ่งในด้านสมรรถนะการทำงานที่ปรับตัวเข้ากับบรรยากาศของงานได้รวดเร็ว และการปรับตัวให้เข้ากับตำแหน่งที่ต้องรับผิดชอบได้รวดเร็วด้วย มีความพร้อมที่จะได้รับการเลื่อนตำแหน่งเป็นผู้บริหารระดับกลางใน

อุตสาหกรรมมากที่สุดเทียบเท่ากับผู้ที่จบจากมหาวิทยาลัยเมื่อต้องปรับเปลี่ยนไปทำงานหน้าที่อื่นในสถานประกอบการใหม่ ไม่พบว่าผู้ที่จบการฝึก - ศึกษา BA มีปัญหาใดในการทำงาน

8.2 งานวิจัยในประเทศ

มานพ จันท์เทศ. (2528 : 114-146) ได้ศึกษารูปแบบการฝึกอาชีพช่างฝีมือในภาคตะวันออกเฉียงเหนือระหว่างภาครัฐบาลและเอกชนประเด็นปัญหาของความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและเอกชน สรุปได้ดังนี้

1. โครงสร้างอุตสาหกรรมไทยในอนาคต จะเกิดการเพิ่มงาน ซึ่งสอดคล้องกับการฝึกอาชีพช่างฝีมือโดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

2. ปรัชญา เป้าหมาย นโยบาย การพัฒนากำลังคน ต้องสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพตามหลักของอุปสงค์ - อุปทาน

การฝึกช่างฝีมือโดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและเอกชนซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการวางแผนกำลังคนด้านอุตสาหกรรม การพัฒนาเทคโนโลยี งบประมาณและการลงทุน กฎ ระเบียบ การจัดการและการบริหารองค์การร่วมกันระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชน คุณภาพและมาตรฐานของช่างฝีมือตลอดจนการประสานงานอันดีระหว่างภาครัฐบาลและเอกชน มีการเสริมแรงจูงใจในการปฏิบัติงานร่วมมือ

วิรัช กมฺพทมาศ. (2528 : 113 - 117) ได้วิจัยเรื่องรูปแบบของความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและเอกชนในการพัฒนาอาชีพอุตสาหกรรม สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การผลิตนักศึกษาอาชีพศึกษาด้านอุตสาหกรรม บางสาขาผลิตเกิน บางสาขาผลิตไม่เพียงพอ ผลกระทบมาจากสาเหตุดังนี้

1.1 ประชากรในวัยเรียนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

1.2 ขาดสภาพการประสานงานด้านข้อมูลกับภาคเอกชน

1.3 หน่วยงานที่จัดอาชีพอุตสาหกรรมมีหลายหน่วยงาน

2. กลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ หรือ NICS ทุกประเทศถือว่า สถาบันอาชีพศึกษาและสถานประกอบการต้องร่วมมือกันผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานเป็นหลัก

3. ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนของไทยในการจัดอาชีพอุตสาหกรรมสรุปได้ดังนี้

3.1 ความร่วมมืออยู่ในขอบเขตจำกัด การดำเนินการจะเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและต่อเนื่อง จะต้องมีการยอมรับและองค์การกลางส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงาน

3.2 ต้องมีองค์กรระดับชาติรับผิดชอบการผลิตกำลังคน การกำหนดนโยบายและวางแผน อาจจะเป็นในรูปแบบของคณะกรรมการ สภาทำหน้าที่ประสานงานระหว่างภาครัฐ

บาลและเอกชน เป็นศูนย์กลางจัดระบบฝึกงานและช่างฝึกหัด วิจัย วิเคราะห์ ติดตาม ประเมินผล กำหนดและควบคุมมาตรฐานการทดสอบ ตลอดจนการออกประกาศนียบัตรด้านวิชาชีพจะต้องมีกฎหมายช่างฝึกหัดรองรับความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและเอกชนโดยมีหลักสำคัญ 3 ประการ คือ มีคณะกรรมการดำเนินงาน มีสำนักงานระดับชาติ และมีกองทุนส่งเสริมการดำเนินงาน

มนัส ศรีกัลยา. (2533 : 70-77) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักเรียนวิชาชีพ หลักสูตรระยะสั้น โรงเรียนสารพัดช่าง เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวม 4 ด้าน คือ ปัญหาด้านตัวผู้เรียน ปัญหาด้านครูผู้สอน ปัญหาด้านหลักสูตร และปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาการเรียน ในระดับมาก คือ ปัญหาด้านตัวผู้เรียน ปัญหาด้านหลักสูตร และปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนปัญหาด้านครูผู้สอน พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

กรอบพร อินทรกำแหง. (2534 : 1 – 12) ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนากำลังคนในประเทศนิวซีแลนด์ เพื่อใช้เป็นข้อเสนอแนะในการพัฒนากำลังคนของประเทศไทยไว้ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดนโยบายและแผนภาครัฐบาลและภาคเอกชนต้องประสานงานกันอย่างจริงจัง ในเรื่องของการจัดฝึกอบรมและการจัดหางาน
2. ต้องขยายการศึกษาภาคบังคับออกไปเพื่อให้เยาวชนอยู่ในสถานศึกษานานขึ้น
3. หลักสูตร ควรเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคม เศรษฐกิจและเทคโนโลยี และพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละบุคคลสามารถแบ่งการจัดได้เป็น 2 แนวทาง คือ แบบกว้างและแบบลึก ทั้งระยะสั้นและระยะยาว ปรับเปลี่ยนให้ทันกับการพัฒนาเทคโนโลยี
4. การเงินและงบประมาณรัฐบาลควรจะหาแนวทางร่วมมือกับภาคเอกชนให้ร่วมสนับสนุนในด้านงบประมาณการจัดอาชีวศึกษา
5. ผู้สอน ควรมีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพอย่างน้อย 3 ปี และได้รับการฝึกโดยตรงในสถานประกอบการ
6. เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์ ปรับให้สอดคล้องกับหลักสูตร และลักษณะของงานในสถานประกอบการ เครื่องมือ เครื่องจักรใหม่ๆ ต้องทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป
7. การนิเทศ ควรเป็นในลักษณะของการประสานงานมากกว่าการควบคุมบังคับบัญชา ผู้นิเทศควรมีความรู้ ความชำนาญ หรือชี้แนะได้อย่างมีประสิทธิภาพ การนิเทศควรเน้นด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนไปพร้อมกับการพัฒนาความรู้และทักษะ

8. การประเมินผล ควรประเมินผลเพื่อนำไปพัฒนาบุคลากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี ควรกำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมและต่อเนื่อง เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2535 : 99-101) ได้เสนอรายงานการวิจัยเรื่องโครงการวิจัยเชิงนโยบายเพื่อพัฒนาการศึกษาอาชีวะและอุดมศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยศึกษาหาประเด็นปัญหาต่อไปนี้

1. สภาพการผลิตกำลังคน ปัจจุบันการผลิตไม่เพียงพอกับความต้องการของตลาดแรงงานสถาบันการศึกษาต้องผลิตกำลังคนสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านอาชีวะเพิ่มขึ้น
2. สภาพความต้องการกำลังคน ต้องให้สอดคล้องกับการพัฒนากำลังคน และการจัดการศึกษาในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ

ลักษณะที่พึงประสงค์ของกำลังคนซึ่งมีลำดับความสำคัญดังต่อไปนี้ คือ ความขยัน ความอดทน ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบและมีวินัยในการปฏิบัติงาน ทักษะการใช้เครื่องมือ ความเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติงาน การมีมนุษยสัมพันธ์ ความกระตือรือร้นและสร้างสรรค์งาน ความรอบคอบในการปฏิบัติงาน ทั้งด้านความรู้ การได้ตอบจดหมาย การบัญชี การเงินและคอมพิวเตอร์ ซึ่งตรงกับความคิดเห็นด้านคุณธรรมที่ว่าต้องการคนดีมากกว่าคนเก่ง เพราะทักษะฝีมือสามารถฝึกฝนได้

มงคล วานิก. (2539 : 65-71) ได้ศึกษาความคิดเห็นต่อการจัดการอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคีของวิทยาลัยเทคนิคลำปาง ระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ 8 ด้าน คือ การวางแผน การจัดองค์การ การอำนวยการ การประสานงาน การควบคุม การนิเทศ ติดตามประเมินผลและการจูงใจ พบว่า ด้านการจัดองค์การจะมีความพร้อมในการจัดการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง ในด้านการอำนวยการครูฝึกและอาจารย์ที่ร่วมโครงการมีความเห็นต่อความพร้อมในด้านการอำนวยการโดยเฉลี่ยปานกลางค่อนข้างสูง โดยเฉพาะประเด็นการจัดแผนการสอนภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี ในด้านการวางแผนครูฝึกและอาจารย์ที่ร่วมโครงการ มีความเห็นต่อความพร้อมในด้านนี้โดยเฉลี่ยในระดับปานกลาง แต่มีประเด็นที่มีความพร้อมในระดับปานกลางค่อนข้างสูง คือ การวางแผนงานด้านหลักสูตร ในด้านการจูงใจครูฝึกและอาจารย์ที่ร่วมโครงการมีความเห็นโดยรวมระดับปานกลาง ด้านประสานงานครูฝึกและอาจารย์ที่ร่วมโครงการมีความเห็นโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ในด้านการควบคุมครูฝึกและอาจารย์ที่ร่วมโครงการมีความเห็นว่ามีความพร้อมโดยเฉลี่ยระดับปานกลาง ค่อนข้างน้อย ในด้านการนิเทศครูฝึกและอาจารย์ที่ร่วมโครงการมีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะปฏิทินปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบและความพร้อมของแผนการนิเทศติดตาม ในด้านการประเมินผลครูฝึกและอาจารย์ที่ร่วมโครงการมีความเห็นในระดับปานกลาง

โดยเฉพาะความเข้าใจกฎเกณฑ์การประเมินผล แผนการประเมินผล เครื่องมือและเกณฑ์ที่ใช้ประเมินผล

เพียงใจ คันธารัตน์. (2540 : 111-123) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสถานประกอบการ พบว่าความคิดเห็นของสถานประกอบการที่ร่วมดำเนินการกับวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานครและวิทยาลัยเทคนิคมีนบุรีที่มีต่อการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2538 เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านสถานศึกษา ด้านนักเรียน ด้านผู้ปกครอง และด้านสถานประกอบการ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของสถานประกอบการทั้ง 3 กลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ความคิดเห็นของสถานประกอบการที่ร่วมดำเนินการกับวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานครและวิทยาลัยเทคนิค

วรวิทย์ ศรีตระกูล. (2540 : 72-78) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสถานประกอบการที่เข้าร่วมการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์กับวิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี ที่มีต่อการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีตามหลักสูตรประกาศนียบัตร (ปวช.) พุทธศักราช 2538 เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ด้านสถานศึกษาต้องปรับปรุงบทบาทหน้าที่โดยเฉพาะในเรื่องการประชาสัมพันธ์การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีให้แพร่หลายกว้างขวางยิ่งขึ้นสถานประกอบการมีความคิดเห็นว่า ด้านสถานศึกษามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านนักเรียนบทบาทหน้าที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะเรื่องยินยอมให้นักเรียนในความปกครองเข้ารับการฝึกภาคปฏิบัติตลอดหลักสูตรตามเงื่อนไขและข้อตกลงที่สถานศึกษาและสถานประกอบการกำหนด ด้านสถานประกอบการบทบาทหน้าที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

จรัสศรี เพ็ญสุภา. (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยที่นักเรียนสมัครเรียนหลักสูตร ปวช. ระบบทวิภาคี พบว่า ผลการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีตั้งแต่ปีการศึกษา 2538-2540 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมาสมัครเรียน ปวช. มากกว่าแผนที่วิทยาลัยกำหนดและวิทยาลัยคัดเลือกได้ใกล้เคียงกับแผนรับนักเรียนต้องการให้มีการเรียนภาคทฤษฎีมากกว่าเดิม และต้องการให้อาจารย์ไปนิเทศที่สถานประกอบการเพิ่มขึ้นวิทยาลัยส่วนใหญ่มีพาหนะให้อาจารย์ไปนิเทศเพียงบางครั้ง และอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีมีคาบสอนค่อนข้างมากงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีส่วนใหญ่ยังขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงานและงบประมาณในการดำเนินการ แต่สถานประกอบการส่วนใหญ่มีความพอเพียงทั้งในด้านครูฝึก วัสดุอุปกรณ์ และงบประมาณในการฝึกและมีจำนวนนักเรียนฝึกอาชีพเท่ากับหรือมากกว่าความต้องการหัวหน้างานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีและผู้บริหารสถานประกอบการประเมินว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีคุณสมบัติอยู่ในระดับปานกลาง อีกทั้งผู้บริหารสถานประกอบการให้ออกาสแก่นักเรียนในการสมัครและรับเข้าทำงานเป็นพนักงานประจำ ค่อนข้างสูง นอกจากนี้นักเรียนและผู้ปกครองส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อหลักสูตรนี้ ข้อสรุป โดยรวมคือผู้เกี่ยวกับ

ทุกฝ่าย ทั้งนักเรียน หัวหน้างานอาชีพศึกษาระบบทวิภาคี และผู้บริหารสถานประกอบการมีความเห็นสอดคล้องกันว่าระบบทวิภาคีเป็นระบบที่ฝึกนักเรียนให้มีความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ เรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ฝึกการแก้ปัญหาได้เป็นอย่างดีแต่ระบบนี้จะสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์ได้ ต้องได้รับความร่วมมือจากบุคลากรทั้งของวิทยาลัยและสถานประกอบการ

มาลี ทักษะกรวงศ์. (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อการสอนอาชีพศึกษาระบบทวิภาคี หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิค พบว่า นักเรียน ช่างอุตสาหกรรม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนอาชีพศึกษาระบบทวิภาคี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการประเมินผลการสอน และด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมาก นอกนั้น อยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยเทคนิคที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนอาชีพศึกษาระบบทวิภาคีโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านวิธีการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่มีอายุ 26 ปี มีความคิดเห็นด้วยมากกว่านักเรียนที่มีอายุ 15-25 ปี นักเรียนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิคที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนอาชีพศึกษาระบบทวิภาคี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 นักเรียนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยเทคนิคที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนอาชีพศึกษาระบบทวิภาคี โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการประเมินผลการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความคิดเห็นด้วยมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง นักเรียนช่างอุตสาหกรรมมีปัญหาในสถานประกอบการคือ ไม่สามารถจัดการฝึกให้กับนักเรียนได้ครอบคลุมตามเนื้อหาของหลักสูตร ครูฝึกไม่สอนงาน ไม่มีเวลาให้นักเรียน ครูฝึก ไม่สนใจสอนและไม่อธิบายแนะนำทฤษฎีก่อนลงปฏิบัติ ไม่มีอุปกรณ์-เครื่องมือให้นักเรียนฝึกเพียงพอ ไม่มีเกณฑ์การประเมินผลที่แน่นอน เลิกงานไม่ตรงเวลา นักเรียนช่างอุตสาหกรรมมีข้อเสนอแนะในสถานประกอบการคือ สถานศึกษาควรทำความตกลงกับสถานประกอบการเพื่อจัดระบบหมุนเวียนในการฝึกครูฝึกควรให้เวลากับนักเรียนโดยสอนหรือแนะนำบ้างควรอธิบาย รายละเอียดและแนะนำทฤษฎีการสอนก่อนการปฏิบัติงาน ควรจัดหาอุปกรณ์ให้นักเรียนฝึกโดยเฉพาะ ควรกำหนดเกณฑ์การประเมินผลให้ชัดเจน ควรเกล็ดงานให้ตรงเวลา

ดวงเดือน สายเชื้อ. (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนอาชีพศึกษาระบบทวิภาคีของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ผลการวิจัยปรากฏพบว่า ด้านนโยบายและแผนงานการดำเนินการ พบว่า กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นในการปฏิบัติด้านนโยบายและแผนงานการดำเนินงานอยู่ใน

ระดับมาก กลุ่มอื่นๆ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับกลุ่มผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานประกอบการมีการปฏิบัติในระดับน้อยบางรายการ ด้านการรับนักเรียนพบว่ากลุ่มผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นในการปฏิบัติด้านการรับนักเรียนอยู่ในระดับมาก และผู้บริหารสถานประกอบการเห็นว่าการปฏิบัติในระดับปานกลางซึ่งปรากฏว่าไม่มีการปฏิบัติใดเป็นปัญหาและอุปสรรคสำหรับกลุ่มครูผู้สอนในสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานประกอบการพบว่า มีปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติด้านการรับนักเรียน เหมือนกันในสภาพการจัดการเกี่ยวกับการจัดประชุมพิเศษให้แก่นักเรียนและผู้ปกครองการคัดเลือกนักเรียนระบบทวิภาคีเพื่อเข้าฝึกอาชีพในสถานประกอบการกับสถานศึกษา ด้านความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน พบว่า กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นในการปฏิบัติด้านความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ส่วนกลุ่มครูผู้สอนในสถานประกอบการและครูผู้สอนในสถานศึกษา มีความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ถึงแม้ในภาพรวมจะมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ก็ตาม แต่มีบางรายการอยู่ในระดับน้อย อยู่ในเกณฑ์ที่เป็นปัญหาและอุปสรรคด้านความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน ข้อปฏิบัติที่เป็นปัญหา คือ การจัดทำแผนการฝึกอาชีพร่วมกับครูฝึกของสถานประกอบการ การมีส่วนร่วมในการประชุมสัมมนาครูฝึก ผู้ควบคุมการฝึกอาจารย์นิเทศก์ร่วมกับสถานประกอบการ และการติดตามการฝึกอาชีพของนักเรียนร่วมกับสถานประกอบการ ด้านการประเมินผลการเรียนพบว่ากลุ่มผู้สอนในสถานศึกษามีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย อยู่ในเกณฑ์ที่เป็นปัญหาและอุปสรรคด้านการประเมินผลการเรียน การติดตามผู้สำเร็จการศึกษาระบบทวิภาคี และการสำรวจข้อมูลของผู้สำเร็จการศึกษาระบบทวิภาคี ด้านการเปลี่ยนสภาพจากนักเรียนฝึกงานเป็นพนักงาน พบว่า กลุ่มผู้บริหาร สถานศึกษา ครูผู้สอนในสถานศึกษา ผู้บริหารสถานประกอบการ และครูผู้สอนในสถานประกอบการมีความคิดเห็นในการปฏิบัติด้านการเปลี่ยนสภาพจากนักเรียนฝึกงานเป็นพนักงาน อยู่ในระดับปานกลาง

พิสมัย บัวอุไร. (2542 : 85-86) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษา สำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์พบว่าปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมรายวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ รวม 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผลและด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านหลักสูตร พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนในด้านหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.33$) ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนในด้านวิธีการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.45$) ด้านผู้เรียน พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนในด้านผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.52$) ด้านผู้สอน พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนในด้านผู้สอน โดย

รวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.21$) ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนในด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.31$) ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกพบว่านักศึกษามีปัญหาการเรียนในด้านการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.54$)

สุมาลี พรหมภทย์. (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความเหมาะสมของกระบวนการฝึกงานในสถานประกอบการของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ซึ่งประกอบด้วยขั้นการวางแผนและเตรียมการขั้นการดำเนินงานและขั้นการประเมินผล ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์นิเทศก์ นักศึกษา และผู้ดูแลนักศึกษาฝึกงานในสถานประกอบการ พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์นิเทศก์มีความเห็นว่ากระบวนการจัดการฝึกงานในสถานประกอบการโดยรวม และในแต่ละขั้นตอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง แต่สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักศึกษาและผู้ดูแลนักศึกษาในสถานประกอบการมีความเห็นว่ากระบวนการจัดการฝึกงานโดยรวมและในแต่ละขั้นตอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และสูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

รัตนา ประเสริฐศรี. (2543 : 62-63) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน มีปัญหาในระดับมาก ส่วนด้านผู้เรียนและด้านผู้สอน มีปัญหาในระดับน้อย นักศึกษาที่มีเพศ และรอบการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านผู้เรียน นักศึกษามีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษามีปัญหาการเรียน ด้านการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียนและด้านผู้สอน นักศึกษามีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นิลวรรณ อมรปิยะพงศ์. (2544 :85-88) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี สาขาธุรกิจค้าปลีกวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐมใน 5 ด้าน คือ ด้านตัวผู้เรียน ด้านการเรียนการสอน ด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียน ด้านการประเมินผล และด้านสถานประกอบการ พบว่า ปัญหาด้านตัวผู้เรียนมีปัญหายุ่งอยู่ในระดับมาก ด้านการเรียนการสอน

สอน นักเรียนและครูผู้สอนมีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ตามทัศนะของครูฝึกพบว่า ปัญหาการเรียนอยู่ในระดับน้อย ด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนพบว่าตามทัศนะของนักเรียนและครูผู้สอนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ตามทัศนะของครูฝึกมีความเห็นว่ามีอยู่ในระดับน้อย ด้านการประเมินผล นักเรียน ครูผู้สอน และครูฝึก มีความเห็นว่าปัญหาในการเรียนของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านสถานประกอบการ นักเรียน และครูผู้สอนมีความเห็นว่าปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนครูฝึกมีความเห็นว่าปัญหาการเรียนของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ครูผู้สอนในสถานศึกษา ครูฝึกในสถานประกอบการ ผู้บริหารในสถานศึกษาและผู้บริหารในสถานประกอบการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 79 คน จำแนกเป็น

1. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 29 คน
2. ครูผู้สอนนักศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี จำนวน 14 คน
3. ครูฝึกในสถานประกอบการที่ทำหน้าที่ฝึกอบรมนักศึกษาระบบทวิภาคี จำนวน 15 คน
4. ผู้บริหารในวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ได้แก่ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัย และหัวหน้างานทวิภาคี รวมจำนวน 6 คน
5. ผู้บริหารในสถานประกอบการ จำนวน 15 แห่ง ได้แก่ ผู้จัดการฝ่ายโรงงาน จำนวน 15 คน

2. เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ นักศึกษาคูครู ผู้บริหาร ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ซึ่งแบ่งแบบสอบถามย่อยออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 2.1 แบบสอบถามสภาพการปฏิบัติการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี โดยมีข้อคำถามแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ 1.ด้านนักศึกษา 2. ด้านสถานประกอบการ 3. ด้านการประเมินผลและแบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามชนิดให้เลือกตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีระดับความสำคัญ 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน	5	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติมากที่สุด
คะแนน	4	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติมาก
คะแนน	3	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติปานกลาง
คะแนน	2	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติน้อย
คะแนน	1	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติน้อยมาก

ตอนที่ 2.2 แบบสอบถามปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีแผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี โดยมีข้อคำถามแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ 1.ด้านนักศึกษา 2.ด้านสถานประกอบการ 3.ด้าน การประเมินผล และแบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามชนิดให้เลือกตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีระดับความสำคัญ 5 ระดับดังนี้

คะแนน	5	หมายถึง	ระดับปัญหามากที่สุด
คะแนน	4	หมายถึง	ระดับปัญหามาก
คะแนน	3	หมายถึง	ระดับปัญหาปานกลาง
คะแนน	2	หมายถึง	ระดับปัญหาน้อย
คะแนน	1	หมายถึง	ระดับปัญหาน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ใน 3 ด้าน คือ ด้านนักศึกษา ด้านสถานประกอบการ และด้านการประเมินผล

แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด จะมีทั้ง 3 ตอน อยู่ในชุดเดียวกัน ดังตัวอย่างในภาคผนวก

3. วิธีการสร้างเครื่องมือ

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในระบบทวิภาคี
2. กำหนดขอบข่ายในการสร้างเครื่องมือให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษา

3. สร้างแบบสอบถามฉบับร่างโดยให้ครอบคลุมการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของแผนกวิชาช่างยนต์ ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านนักศึกษา ด้านสถานประกอบการ และด้านการประเมินผล แล้วนำไปหาคุณภาพของเครื่องมือ

4. การหาคุณภาพของเครื่องมือ มีดังนี้

1. ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จสมบูรณ์แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ตรวจสอบด้านเนื้อหา โครงสร้างและภาษา เพื่อให้ผู้ตอบสามารถอ่านแล้วเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน สามารถวัดได้ตรงกับเรื่องที่ต้องการศึกษาแล้วจึงนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขดีแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบ จากนั้นนำข้อสังเกต และข้อเสนอแนะ รวมทั้งข้อบกพร่องต่างๆ ไปหารือกับอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้มีความเที่ยงตรงของเนื้อหา ก่อนที่จะนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out)

2. ตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญ และปรับปรุงแก้ไขดีแล้ว ไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาในระบบทวิภาคี ครู ผู้บริหารในจังหวัดนครปฐม ทั้งในสถานศึกษาและสถานประกอบการ จำนวน 30 คน แล้วนำผลมาทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.86

3. นำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขออนุญาตรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาตผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี เก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 6 คน กลุ่มอาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาช่างยนต์ระบบทวิภาคี จำนวน 14 คน และกลุ่มนักศึกษาระบบทวิภาคีสาขาวิชาช่างยนต์ ระดับ ปวส.2 จำนวน 29 คน

2. ขออนุญาตผู้จัดการฝ่ายโรงงาน จำนวน 15 แห่ง เพื่อเก็บข้อมูลจากผู้จัดการฝ่ายโรงงานและครูฝึก นักศึกษาระบบทวิภาคี จำนวน 30 คน

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือรับรองไปชี้แจงการปฏิบัติการเก็บรวบรวม ข้อมูลกับคณะผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี และผู้จัดการฝ่าย โรงงานทั้ง 15 แห่ง โดยชี้แจงรายละเอียดแบบสอบถามและทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกลับคืน ด้วยตนเอง ซึ่งใช้เวลารวบรวมข้อมูลครบทั้ง 79 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

5. การจัดการทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมดแล้วจึงดำเนินการจัดการทำข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. รวบรวมและตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตรวจแบบสอบถาม และจำนวนที่ ถูกต้อง แล้วนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติ โดยการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ประมวลผลด้วย โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS For Window Version 10

2. การแปลความหมายสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีในครั้งนี้ใช้ เกณฑ์ในการสรุปความหมายในการประเมินผลของบุญชม ศรีสะอาด (2541 : 161) ซึ่งกำหนด ไว้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.50	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 - 2.50	หมายถึง	ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 - 3.50	หมายถึง	ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 - 4.50	หมายถึง	ระดับมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 - 5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ดำเนินการดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จะนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. ทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1 โดยเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติการจัดการศึกษา ระบบทวิภาคี จำแนกตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในสถานศึกษาและครูฝึกในสถานประกอบการ ด้วยการหาค่า t-test โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 2 โดยเปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี จำแนกตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในสถานศึกษาและครูฝึกในสถานประกอบการด้วยการหาค่า t-test โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 3 โดยเปรียบเทียบสภาพการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารในสถานศึกษาและผู้บริหารในสถานประกอบการด้วยการหาค่า t-test โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 4 โดยเปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารในสถานศึกษาและผู้บริหารในสถานประกอบการด้วยการหาค่า t-test โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการวิเคราะห์ผลตามลำดับ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
**	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา .01
*	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี

ระบบทวิภาคี

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในสถานศึกษาและครูฝึกในสถานประกอบการ

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารในสถานศึกษาและผู้บริหารในสถานประกอบการ

ตอนที่ 5 การรวบรวมความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี นำเสนอในรูปค่าความถี่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังแสดง
ในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ค่าร้อยละ
นักศึกษา	29	36.72
ครูผู้สอนในสถานศึกษา	14	17.72
ครูฝึกในสถานประกอบการ	15	18.98
ผู้บริหารในสถานศึกษา	6	7.60
ผู้บริหารในสถานประกอบการ	15	18.98
รวม	79	100.00

จากตาราง 1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจากจำนวนทั้งหมด 79 คน เมื่อจำแนกตามสภาพผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่ากลุ่มใหญ่จะเป็นนักศึกษา (36.72%) รองลงมาเป็นกลุ่มครูฝึก และกลุ่มผู้บริหารในสถานประกอบการ (18.98%) กลุ่มครูผู้สอนในสถานศึกษา (17.72%) และกลุ่มเล็กที่สุดคือผู้บริหารในสถานศึกษา (7.60%)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบ
ทวิภาคีในด้าน นักศึกษา ด้านสถานประกอบการ และด้านการประเมินผล ดังแสดงในตาราง
2 - 8

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของนักศึกษา ครู และ
ผู้บริหาร

สภาพและปัญหา การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี	สภาพ			ปัญหา		
	\bar{X}	S.D.	ระดับการ ปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา
ด้านนักศึกษา	3.5232	.6183	มาก	2.4380	.7740	น้อย
ด้านสถานประกอบการ	3.3017	.6532	ปานกลาง	2.5759	1.0126	ปานกลาง
ด้านการประเมินผล	3.2806	.7184	ปานกลาง	2.7342	.9609	ปานกลาง
รวม	3.3685	.5863	ปานกลาง	2.5827	.8116	ปานกลาง

- จากตาราง 2 พบว่าสภาพการปฏิบัติการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีมีระดับการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.3685$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.5232$) ด้านสถานประกอบการและด้านประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.3017, \bar{x} = 3.2806$) ตามลำดับ และปัญหาการจัดการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.5827$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านนักศึกษาอยู่ในระดับปัญหาน้อย ($\bar{x} = 2.4380$) ด้านสถานประกอบการและด้านการประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.5759, \bar{x} = 2.7342$) ตามลำดับ

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านนักศึกษา

สภาพการปฏิบัติการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
ด้านนักศึกษา			
1. ให้ความสำคัญในการเรียนวิชาพื้นฐาน	3.5696	.8115	มาก
2. ให้ความสำคัญในการเรียนวิชาชีพ	3.8987	.9281	มาก
3. ให้ความสำคัญในการฝึกภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ	3.9241	.8737	มาก
4. นักศึกษาได้รับคำตอบแทนในระหว่างการฝึกงาน	2.7595	1.1460	ปานกลาง
5. นักศึกษาได้พัฒนาบุคลิกภาพในระหว่างการฝึกงาน	3.4177	.7091	มาก
6. นักศึกษาได้มีการป้องกัน และเน้นความปลอดภัยในระหว่างการฝึกงาน	3.5696	.9830	มาก
รวม	3.5232	.6183	มาก

จากตาราง 3 พบว่าสภาพการปฏิบัติการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีด้านนักศึกษาโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.5232$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยข้อให้ความสำคัญในการฝึกภาคปฏิบัติในสถานประกอบการมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.9241$) ซึ่งเป็นข้อที่ค่าเฉลี่ยมากที่สุด และข้อนักศึกษาไม่ได้รับคำตอบแทนในระหว่างฝึกมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 2.7595$)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสถานประกอบการ

สภาพการปฏิบัติการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
ด้านสถานประกอบการ			
1. มีครูฝึกทำหน้าที่พี่เลี้ยงคอยควบคุมดูแลนักศึกษา	3.6835	.9135	มาก
2. มีครูฝึกให้ความรู้ภาคทฤษฎีในสถานประกอบการ	3.8481	.8784	มาก
3. มีการให้คำตอบแทนแก่นักศึกษาในระหว่างการฝึก	2.6329	1.1455	ปานกลาง
4. มีสวัสดิการให้แก่นักศึกษาในระหว่างการฝึก	2.6709	.9703	ปานกลาง
5. มีการจัดสภาพสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการฝึกภาคปฏิบัติ	3.4557	.8442	ปานกลาง
6. ให้ความร่วมมือในการให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี	3.5191	.9454	ปานกลาง
รวม	3.3017	.6532	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่าสภาพการปฏิบัติการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีด้านสถานประกอบการมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.3017$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อครูฝึกให้ความรู้ภาคทฤษฎีในสถานประกอบการมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.8481$) ซึ่งเป็นข้อที่ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ข้อมีการให้คำตอบแทนแก่นักศึกษาในระหว่างการฝึกมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 2.6709$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการประเมินผล

สภาพการปฏิบัติการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
ด้านการประเมินผล			
1. มีหลักเกณฑ์ของการวัดและการประเมินผล	3.6203	.9241	มาก
2. มีการกำหนดสัดส่วนของคะแนนในการประเมินผล	3.6329	.9083	มาก
3. มีการแจ้งเกณฑ์การประเมินผลให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า	3.3418	.9458	ปานกลาง
4. นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ประเมินผล	2.7722	1.0736	ปานกลาง
5. ทุกสถานประกอบการใช้หลักเกณฑ์เดียวกันในการประเมินผล	3.1646	1.0307	ปานกลาง
6. มีการแจ้งข้อบกพร่องภายหลังการวัดผลให้นักศึกษาได้แก้ไขปรับปรุง	3.1519	.9620	ปานกลาง
รวม	3.2806	.7184	ปานกลาง

จากตาราง 5 พบว่าสภาพการปฏิบัติการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีด้านการประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.2806$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อมีการกำหนดสัดส่วนของคะแนนในการประเมินผลมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.6329$) ซึ่งเป็นข้อที่ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ข้อนักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ประเมินผลมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.7722$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านนักศึกษา

ปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
ด้านนักศึกษา			
1. นักศึกษามีความรู้พื้นฐานในกลุ่มวิชาสามัญไม่เพียงพอที่จะเรียนวิชาชีพ	3.1266	.7741	ปานกลาง
2. นักศึกษาเข้าและออกเรียนภาคปฏิบัติงานในสถานประกอบการไม่เป็นไปตามเวลาที่กำหนด	2.5443	1.0836	ปานกลาง
3. นักศึกษาเข้าเรียนภาคทฤษฎีในสถานศึกษาไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด	2.5823	1.1278	ปานกลาง
4. นักศึกษาแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของสถานประกอบการ	2.3038	1.2127	น้อย
5. นักศึกษาไม่รักษาความสะอาดในการแต่งชุดปฏิบัติงาน	2.2152	.8868	น้อย
6. นักศึกษาวางตัวและมีกริยาท่าทางไม่เหมาะสมต่อครู	2.1266	1.0299	น้อย
7. นักศึกษาไม่ให้ความเคารพและเกรงใจครูฝึกในสถานประกอบการ	2.0633	1.0901	น้อย
8. นักศึกษามีภาระงานการฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการมากเกินไป	2.6709	1.1177	ปานกลาง
9. การฝึกภาคปฏิบัติมากเกินไป ส่งผลให้นักศึกษาอ่อนล้าในการเรียนภาคทฤษฎี	2.6329	1.1895	ปานกลาง
10. นักศึกษาไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของสถานประกอบการ	2.1139	1.0859	น้อย
รวม	2.4380	.7740	น้อย

จากตาราง 6 พบว่าปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีด้านนักศึกษามีระดับปัญหาน้อย ($\bar{X} = 2.4380$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปัญหาที่มีอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 5 ข้อ คือข้อ 1,8,9,3,2 ตามลำดับ ระดับปัญหาน้อยมีจำนวน 5 ข้อ คือข้อ 4,5,6,10,7 ตามลำดับ

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสถานประกอบการ

ปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
ด้านสถานประกอบการ			
1. ด้านสถานประกอบการมีการปฏิบัติกับผู้เรียนแบบพนักงาน จึงมอบหมายงานเกินขีดความสามารถ	2.7468	1.1376	ปานกลาง
2. นักศึกษามีสุขภาพไม่แข็งแรง อ่อนเพลีย และเกิดความเครียดจากการรับผิดชอบภาระงานมากเกินไป	2.5570	1.1519	ปานกลาง
3. ครูฝึกในสถานประกอบการไม่ควบคุมดูแลให้ความรู้ภาคปฏิบัติแก่นักศึกษา	2.5443	1.3185	ปานกลาง
4. สถานประกอบการไม่ได้รับความสะดวกในการประสานงานกับสถานศึกษา	2.7848	1.4907	ปานกลาง
5. ครูฝึกในสถานประกอบการขาดความเข้าใจนักศึกษาที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น	2.6329	1.0275	ปานกลาง
6. ครูฝึกขาดเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้ ทำให้นักศึกษาไม่เข้าใจบทเรียน	2.5696	1.1632	ปานกลาง
7. ครูฝึกปฏิบัติตนไม่เป็นที่เชื่อถือแก่นักศึกษา	2.2532	1.2554	น้อย
8. ครูฝึกในสถานประกอบการขาดประสบการณ์ด้านทักษะวิชาชีพ	2.2278	1.2805	น้อย
9. ครูฝึกขาดความรู้ในวิธีการประเมินผลการเรียนจึงทำให้การประเมินผลไม่เที่ยงตรง	2.3797	1.2538	น้อย
10. สถานประกอบการให้ค่าตอบแทนต่ำกว่างานที่นักศึกษารับผิดชอบ	3.0633	1.3807	ปานกลาง
รวม	2.5759	1.0126	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่าปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีด้านสถานประกอบการมีระดับปัญหามานกลาง ($\bar{X} = 2.5759$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 7 ข้อ คือข้อ 10,4,1,5,6,2,3 ตามลำดับและระดับปัญหาน้อยมีจำนวน 3 ข้อ คือข้อ 9,7,8 ตามลำดับ

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการประเมินผล

ปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
ด้านการประเมินผล			
1. การกำหนดเกณฑ์ประเมินผลไม่เหมาะสมกับความสามารถของนักศึกษา	2.7595	1.1681	ปานกลาง
2. วิธีการประเมินผลไม่สอดคล้องกับลักษณะวิชาที่นักศึกษาเรียน	2.5316	1.1639	ปานกลาง
3. การกำหนดสัดส่วนคะแนนระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติไม่สอดคล้องกัน	2.6329	1.1455	ปานกลาง
4. ครูไม่ชี้แจงเกณฑ์การประเมินผลให้นักศึกษาทราบก่อนล่วงหน้า	2.8101	1.2717	ปานกลาง
5. การกำหนดเวลาที่ใช้ในการสอบและการประเมินผลไม่เหมาะสมกับระดับความยากง่ายของข้อสอบ	2.6835	.9547	ปานกลาง
6. การวัดและประเมินผลไม่ตรงตามวัตถุประสงค์รายวิชาที่นักศึกษาได้เรียน	2.8354	-1.3343	ปานกลาง
7. การกำหนดเกณฑ์และสัดส่วนคะแนนโดยนักศึกษาไม่มีส่วนร่วม	2.9494	1.2393	ปานกลาง
8. ครูไม่แจ้งข้อบกพร่องที่พบจากการประเมินผลให้นักศึกษาทราบเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข	2.8608	1.2061	ปานกลาง
9. ความไม่เที่ยงตรงในการประเมินผลของครู	2.5190	1.1420	ปานกลาง
10. ความล่าช้าในการแจ้งผลการประเมิน	2.7595	1.1571	ปานกลาง
รวม	2.7342	.9609	ปานกลาง

จากตาราง 8 พบว่าปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีด้านการประเมินผลมีระดับปัญหาปานกลาง ($\bar{X} = 2.7342$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อกำหนดเกณฑ์และสัดส่วนคะแนนโดยนักศึกษาไม่มีส่วนร่วมเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 2.9494$) และความไม่เที่ยงตรงในการประเมินผลของครูมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.5190$)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี จำแนกตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในสถานศึกษากับครูฝึกในสถานประกอบการดังแสดงในตาราง 9 - 10

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี จำแนกตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในสถานศึกษากับครูฝึกในสถานประกอบการ

สภาพการปฏิบัติการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี	ครูผู้สอน ในสถานศึกษา		ครูฝึก ในสถานประกอบการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ด้านนักศึกษา					
1. ให้ความสำคัญในการเรียนวิชาพื้นฐาน	3.6429	.8419	3.6000	.9856	.125
2. ให้ความสำคัญในการเรียนวิชาชีพ	4.1429	.5345	3.7333	1.1629	1.203
3. ให้ความสำคัญในการฝึกภาคปฏิบัติ	4.2143	.5789	3.5333	.7432	2.738
4. นักศึกษาได้รับคำตอบแทนในระหว่างการฝึกงาน	2.8571	.6630	2.8000	1.3202	.146
5. นักศึกษาได้พัฒนาบุคลิกภาพในระหว่างการฝึกงาน	2.9286	.4746	3.6000	.8281	-2.652*
6. นักศึกษาได้มีการป้องกันความปลอดภัยในระหว่างการฝึกงาน	3.9286	.8287	3.4667	1.1872	1.206
รวม	3.6190	.2881	3.4556	.7980	.743
ด้านสถานประกอบการ					
1. มีครูฝึกทำหน้าที่พี่เลี้ยงคอยควบคุมดูแลนักศึกษา	3.8571	.6630	3.8000	1.0142	.860
2. มีครูฝึกให้ความรู้ภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ	4.2143	.5789	4.1333	.7432	.326
3. มีการให้คำตอบแทนแก่นักศึกษาในระหว่างการฝึก	2.9286	.8287	2.6667	1.1127	.715
4. มีสวัสดิการให้แก่นักศึกษาในระหว่างการฝึก	2.7857	.5789	2.8667	.9904	-.266
5. มีการจัดสภาพสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการฝึกภาคปฏิบัติ	3.6429	.4972	3.6000	1.1832	.129
6. ให้ความร่วมมือในการให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี	3.7143	.8254	3.7333	1.0998	-.052
รวม	3.5238	.3747	3.4667	.7459	.258

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 (ต่อ)

สภาพการปฏิบัติ การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี	ครูผู้สอน ในสถานศึกษา		ครูฝึก ในสถานประกอบการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ด้านการประเมินผล					
1. มีหลักเกณฑ์ของการวัดและการประเมินผล	3.4286	.9376	3.7333	.9612	-.863
2. มีการกำหนดสัดส่วนของคะแนนในการ ประเมินผล	3.5000	.9405	3.8667	.7432	-1.169
3. มีการแจ้งเกณฑ์การประเมินผลให้นักศึกษา ทราบล่วงหน้า	3.4286	.7559	3.2667	.8837	.528
4. นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การ ประเมินผล	3.1429	1.0995	2.8000	1.2649	.777
5. ทุกสถานประกอบการใช้หลักเกณฑ์เดียวกันใน การประเมินผล	3.2143	1.2514	3.4667	.8338	-.643
6. มีการแจ้งข้อบกพร่องภายหลังการวัดผลให้ นักศึกษาได้แก้ไขปรับปรุง	3.1429	.7703	3.5333	.9155	-1.238
รวม	3.3095	.6726	3.4444	.7551	.507
รวมสภาพการปฏิบัติทั้ง 3 ด้าน	3.4841	.3257	3.4556	.7329	.137

จากตาราง 9 พบว่าครูผู้สอนในสถานศึกษาและครูฝึกในสถานประกอบการมีความ
คิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีไม่แตกต่างกันทั้งโดยรวม และ
รายด้าน

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี จำแนกตามความคิดเห็น
ของครูผู้สอนในสถานศึกษากับครูฝึกในสถานประกอบการ

ปัญหา การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี	ครูผู้สอน ในสถานศึกษา		ครูฝึก ในสถานประกอบการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ด้านนักศึกษา					
1. นักศึกษามีความรู้พื้นฐานในกลุ่มวิชาสามัญไม่เพียงพอที่จะเรียนวิชาชีพ	3.2857	.9139	3.2667	.8837	.057
2. นักศึกษาเข้าและออกเรียนภาคปฏิบัติงานในสถานประกอบการไม่เป็นไปตามเวลาที่กำหนด	2.7143	1.2044	2.9333	.9612	-.543
3. นักศึกษาเข้าเรียนภาคทฤษฎีในสถานศึกษาไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด	2.7857	.9750	3.0667	.9612	-.781
4. นักศึกษาแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของสถานประกอบการ	2.7143	.9945	2.2667	1.1629	1.110
5. นักศึกษาไม่รักษาความสะอาดในการแต่งชุดปฏิบัติงาน	2.3571	.7449	2.3333	.6172	.094
6. นักศึกษาวางตัวและมีกริยาท่าทางไม่เหมาะสมต่อครู	2.5000	.9405	2.2000	1.0142	.824
7. นักศึกษาไม่ให้ความเคารพและเกรงใจครูฝึกในสถานประกอบการ	2.2143	.9750	2.6667	1.2228	-.127
8. นักศึกษามีภาระงานการฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการมากเกินไป	2.1429	1.0995	2.2667	1.3452	-1.143
9. การฝึกภาคปฏิบัติมากเกินไป ส่งผลให้นักศึกษาอ่อนล้าในการเรียนภาคทฤษฎี	1.9286	.9169	2.2667	1.1629	-.865
10. นักศึกษาไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของสถานประกอบการ	2.2857	1.2666	1.6667	.8997	1.526
รวม	2.4929	.7343	2.4933	.7392	-.002

ตาราง 10 (ต่อ)

ปัญหา การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี	ครูผู้สอน ในสถานศึกษา		ครูฝึก ในสถานประกอบการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ด้านสถานประกอบการ					
1. ด้านสถานประกอบการมีการปฏิบัติกับผู้เรียนแบบพนักงาน จึงมอบหมายงานเกินขีดความสามารถ	3.4286	1.0163	2.1333	1.3020	2.997**
2. นักศึกษามีสุขภาพไม่แข็งแรง อ่อนเพลียและเกิดความเครียดจากการรับผิดชอบภาระงานมากเกินไป	3.1429	1.4064	2.0667	1.0998	2.284*
3. ครูฝึกในสถานประกอบการไม่ควบคุมดูแลให้ความรู้ภาคปฏิบัติแก่นักศึกษา	3.2857	1.3828	1.7333	.8837	3.574**
4. สถานประกอบการไม่ได้รับความสะดวกในการประสานงานกับสถานศึกษา	3.4286	1.4525	2.2667	1.4864	2.128*
5. ครูฝึกในสถานประกอบการขาดความเข้าใจนักศึกษาที่อยู่ในช่วงของวัยรุ่น	3.2143	.6993	2.0000	.9258	4.002**
6. ครูฝึกขาดเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้ทำให้นักศึกษาไม่เข้าใจบทเรียน	3.5000	1.3445	1.8667	.8338	3.899**
7. ครูฝึกปฏิบัติตนไม่เป็นที่เชื่อถือแก่นักศึกษา	3.0714	1.3848	1.4667	.6399	3.959**
8. ครูฝึกในสถานประกอบการขาดประสบการณ์ด้านทักษะวิชาชีพ	2.8571	1.6575	1.5333	.8338	2.688**
9. ครูฝึกขาดความรู้ในวิธีการประเมินผลการเรียน จึงทำให้การประเมินผลไม่เที่ยงตรง	3.5000	1.2860	1.8000	1.0142	3.934**
10. สถานประกอบการให้ค่าตอบแทนต่ำกว่างานที่นักศึกษารับผิดชอบ	3.3571	1.0082	2.3333	1.3452	2.329*
รวม	3.2786	1.0467	1.9200	.8874	3.757**

ตาราง 10 (ต่อ)

ปัญหา การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี	ครูผู้สอน ในสถานศึกษา		ครูฝึก ในสถานประกอบการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ด้านการประเมินผล					
1. การกำหนดเกณฑ์ประเมินผลไม่เหมาะสมกับ ความสามารถของนักศึกษา	3.5000	1.0190	2.2667	.8837	3.471**
2. วิธีการประเมินผลไม่สอดคล้องกับลักษณะวิชา ที่นักศึกษาเรียน	2.9286	1.2688	2.0667	.8837	2.109*
3. การกำหนดสัดส่วนคะแนนระหว่างภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติไม่สอดคล้องกัน	3.2143	1.1883	1.8667	.6399	3.764**
4. ครูไม่ชี้แจงเกณฑ์การประเมินผลให้นักศึกษา ทราบก่อนล่วงหน้า	3.6429	1.2157	2.0667	1.2799	3.401**
5. การกำหนดเวลาที่ใช้ในการสอบและการ ประเมินผลไม่เหมาะสมกับระดับความยากง่ายของ	3.0714	1.4392	2.1333	.5164	2.304*
6. การวัดและประเมินผลไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ รายวิชาที่นักศึกษาได้เรียน	3.3571	1.4469	2.0667	1.3345	2.492*
7. การกำหนดเกณฑ์และสัดส่วนคะแนนโดยนัก ศึกษาไม่มีส่วนร่วม	3.9286	.9169	2.0000	1.0690	5.225**
8. ครูไม่แจ้งข้อบกพร่องที่พบจากการประเมินผล ให้นักศึกษาทราบเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข	3.7857	.9750	2.0000	.7559	5.485**
9. ความไม่เที่ยงตรงในการประเมินผลของครู	3.0000	1.1767	1.6000	.5071	4.110**
10. ความล่าช้าในการแจ้งผลการประเมิน	3.1429	1.1673	1.8000	.5606	3.905**
รวม	3.3571	.9419	1.9868	.6791	4.518**
รวมปัญหาทั้ง 3 ด้าน	3.0429	.7426	2.1333	.7220	3.344**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 พบว่าครูผู้สอนในสถานศึกษา และครูฝึกในสถานประกอบการมีความ
คิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านนักศึกษานั้นครูผู้สอนในสถานศึกษา และครู
ฝึกในสถานประกอบการมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ส่วนด้านสถานประกอบ
การและด้านการประเมินผลพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.01

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารในสถานศึกษากับผู้บริหารในสถานประกอบการ ดังแสดงในตาราง 11 – 12

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารในสถานศึกษากับผู้บริหารในสถานประกอบการ

สภาพการปฏิบัติ การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี	ผู้บริหาร ในสถานศึกษา		ผู้บริหาร ในสถานประกอบการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ด้านนักศึกษา					
1. ให้ความสำคัญในการเรียนวิชาพื้นฐาน	3.0000	.0000	3.2667	1.0328	-1.000
2. ให้ความสำคัญในการเรียนวิชาชีพ	3.5000	1.0488	3.3333	1.0465	.330
3. ให้ความสำคัญในการฝึกภาคปฏิบัติ	3.6667	1.5055	3.6000	1.0556	.116
4. นักศึกษาได้รับค่าตอบแทนในระหว่างการฝึกงาน	2.3333	.8165	2.9333	1.1629	-1.147
5. นักศึกษาได้พัฒนาบุคลิกภาพในระหว่างการฝึกงาน	2.5000	.5477	3.8000	.5606	-4.880
6. นักศึกษาได้มีการป้องกันความปลอดภัยในระหว่างการฝึกงาน	2.8333	1.1690	3.4667	.8338	-1.404
รวม	2.9722	.7182	3.4000	.7395	-1.207
ด้านสถานประกอบการ					
1. มีครูฝึกทำหน้าที่ที่เสี่ยงคอยควบคุมดูแลนักศึกษา	3.5000	.5477	3.6000	.7368	-.299
2. มีครูฝึกให้ความรู้ภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ	2.8333	.9832	3.6667	.8997	-1.870
3. มีการให้ค่าตอบแทนแก่นักศึกษาในระหว่างการฝึก	2.1667	1.3292	2.6667	1.2344	-.821
4. มีสวัสดิการให้แก่นักศึกษาในระหว่างการฝึก	2.3333	.5164	2.8667	1.1872	-1.049
5. มีการจัดสภาพสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการฝึกภาคปฏิบัติ	2.8333	.7528	3.6000	.6325	-2.382
6. ให้ความร่วมมือในการให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี	3.3333	.8165	3.2000	1.1464	.258
รวม	2.8333	.7454	3.2667	.6198	-1.369

ตาราง 11 (ต่อ)

สภาพการปฏิบัติ การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี	ผู้บริหาร ในสถานศึกษา		ผู้บริหาร ในสถานประกอบการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ด้านการประเมินผล					
1. มีหลักเกณฑ์ของการวัดและการประเมินผล	3.6667	.8165	3.4000	.9103	.623
2. มีการกำหนดสัดส่วนของคะแนนในการ ประเมินผล	3.1667	1.3292	3.4000	.9856	-.445
3. มีการแจ้งเกณฑ์การประเมินผลให้นักศึกษา ทราบล่วงหน้า	3.5000	.8367	3.1333	1.3558	.612
4. นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การ ประเมินผล	2.3333	.5164	2.5333	1.1255	-.413
5. ทุกสถานประกอบการใช้หลักเกณฑ์เดียวกันใน การประเมินผล	3.5000	1.2247	3.2000	.9411	.607
6. มีการแจ้งข้อบกพร่องภายหลังการวัดผลให้ นักศึกษาได้แก้ไขปรับปรุง	3.5000	.5477	2.8667	1.1872	1.240
รวม	3.2778	.6555	3.0889	.9060	.462
รวมสภาพการปฏิบัติทั้ง 3 ด้าน	3.0278	.6865	3.2519	.6729	.686

จากตาราง 11 พบว่าผู้บริหารในสถานศึกษา และผู้บริหารในสถานประกอบการมีความ
 คิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัย
 สำคัญทั้งโดยรวม และรายด้าน

ตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี จำแนกตามความคิดเห็น
ของผู้บริหารในสถานศึกษากับผู้บริหารในสถานประกอบการ

ปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี	ผู้บริหาร ในสถานศึกษา		ผู้บริหาร ในสถานประกอบการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ด้านนักศึกษา					
1. นักศึกษามีความรู้พื้นฐานในกลุ่มวิชาสามัญไม่เพียงพอที่จะเรียนวิชาชีพ	3.5000	.5477	3.1333	.7432	1.089
2. นักศึกษาเข้าและออกเรียนภาคปฏิบัติงานในสถานประกอบการไม่เป็นไปตามเวลาที่กำหนด	2.8333	.7528	3.0000	1.0000	-.367
3. นักศึกษาเข้าเรียนภาคทฤษฎีในสถานศึกษาไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด	3.0000	.8944	3.2000	1.3202	-.339
4. นักศึกษาแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของสถานประกอบการ	3.8333	.7528	2.8000	1.3732	1.725
5. นักศึกษาไม่รักษาความสะอาดในการแต่งชุดปฏิบัติงาน	2.8333	.7528	2.6667	.8997	.400
6. นักศึกษาวางตัวและมีกริยาท่าทางไม่เหมาะสมต่อครู	3.0000	.6325	2.4000	1.1832	1.165
7. นักศึกษาไม่ให้ความเคารพและเกรงใจครูฝึกในสถานประกอบการ	2.5000	.5477	2.5333	1.1872	-.065
8. นักศึกษามีภาระงานการฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการมากเกินไป	3.6667	1.0328	2.8000	.9411	1.857
9. การฝึกภาคปฏิบัติมากเกินไป ส่งผลให้นักศึกษาอ่อนล้าในการเรียนภาคทฤษฎี	3.6667	1.0328	2.8667	1.1255	1.503
10. นักศึกษาไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของสถานประกอบการ	3.6667	.8165	2.5333	1.0601	2.628*
รวม	3.2500	.6285	2.7933	.8876	1.143

ตาราง 12 (ต่อ)

ปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี	ผู้บริหาร ในสถานศึกษา		ผู้บริหาร ในสถานประกอบการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ด้านสถานประกอบการ					
1. ด้านสถานประกอบการมีการปฏิบัติกับผู้เรียนแบบพนักงาน จึงมอบหมายงานเกินขีดความสามารถ	4.3333	.8165	2.4667	.9155	4.568**
2. นักศึกษามีสุขภาพไม่แข็งแรง อ่อนเพลียและเกิดความเครียดจากการรับผิดชอบภาระงานมากเกินไป	4.3333	.8165	2.5333	.9155	4.405**
3. ครูฝึกในสถานประกอบการไม่ควบคุมดูแลให้ความรู้ภาคปฏิบัติแก่นักศึกษา	4.5000	.5477	2.8667	1.3558	3.932**
4. สถานประกอบการไม่ได้รับความสะดวกในการประสานงานกับสถานศึกษา	4.5000	.5477	3.2000	1.6562	2.694**
5. ครูฝึกในสถานประกอบการขาดความเข้าใจนักศึกษาที่อยู่ในช่วงของวัยรุ่น	3.6667	.8165	2.7333	.8837	2.311*
6. ครูฝึกขาดเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้ทำให้นักศึกษาไม่เข้าใจบทเรียน	3.8333	.7528	2.6667	.9759	2.936*
7. ครูฝึกปฏิบัติตนไม่เป็นที่เชื่อถือแก่นักศึกษา	4.0000	.8944	2.2000	.8619	4.209**
8. ครูฝึกในสถานประกอบการขาดประสบการณ์ด้านทักษะวิชาชีพ	4.3333	.8165	2.0667	.8837	5.611**
9. ครูฝึกขาดความรู้ในวิธีการประเมินผลการเรียน จึงทำให้การประเมินผลไม่เที่ยงตรง	4.3333	.5164	2.3333	.8165	6.708**
10. สถานประกอบการให้ค่าตอบแทนต่ำกว่างานที่นักศึกษารับผิดชอบ	4.3333	.8165	2.9333	1.3870	2.862*
รวม	4.2167	.3920	2.6000	.8880	5.782**

ตาราง 12 (ต่อ)

ปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี	ผู้บริหาร ในสถานศึกษา		ผู้บริหาร ในสถานประกอบการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ด้านการประเมินผล					
1. การกำหนดเกณฑ์ประเมินผลไม่เหมาะสมกับ ความสามารถของนักศึกษา	4.3333	.8165	2.7333	1.0998	3.654**
2. วิธีการประเมินผลไม่สอดคล้องกับลักษณะวิชา ที่นักศึกษาเรียน	4.5000	.5477	2.8000	1.2071	4.432**
3. การกำหนดสัดส่วนคะแนนระหว่างภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติไม่สอดคล้องกัน	4.3333	.8165	3.0667	1.0998	2.893*
4. ครูไม่ชี้แจงเกณฑ์การประเมินผลให้นักศึกษา ทราบก่อนล่วงหน้า	4.3333	.8165	3.0667	1.0328	2.967*
5. การกำหนดเวลาที่ใช้ในการสอบและการ ประเมินผลไม่เหมาะสมกับระดับความยากง่ายของ ข้อสอบ	3.6667	.8165	2.7333	.7037	2.458*
6. การวัดและประเมินผลไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ รายวิชาที่นักศึกษาได้เรียน	4.6667	.5164	3.0667	1.2228	4.215**
7. การกำหนดเกณฑ์และสัดส่วนคะแนนโดยนัก ศึกษาไม่มีส่วนร่วม	4.3333	.8165	3.1333	1.1255	2.714*
8. ครูไม่แจ้งข้อบกพร่องที่พบจากการประเมินผล ให้นักศึกษาทราบเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข	4.3333	1.0328	2.8667	1.1872	2.814*
9. ความไม่เที่ยงตรงในการประเมินผลของครู	4.0000	.6325	2.8000	1.1464	3.055**
10. ความล่าช้าในการแจ้งผลการประเมิน	3.8333	1.1690	3.2667	1.0328	1.096
รวม	4.2333	.3724	2.9533	.8193	4.914**
รวมปัญหาทั้ง 3 ด้าน	3.9000	.2486	2.7822	.80000	4.857**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 พบว่าผู้บริหารในสถานศึกษา และผู้บริหารในสถานประกอบการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษา ระบบทวิภาคีโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านนักศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ส่วนด้านสถานประกอบการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ด้านการประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตอนที่ 5 การรวบรวมความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี นำเสนอในรูปค่าความถี่ และร้อยละดังแสดงในตาราง 13 - 14

ตาราง 13 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีเป็นรายข้อและรายด้าน

ปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี	ความถี่	ร้อยละ (N=79)
ด้านนักศึกษา		
1. นักศึกษามีความรับผิดชอบในงานที่ปฏิบัติน้อย	8	10.13
2. นักศึกษาเข้าปฏิบัติงานสาย	5	6.33
3. นักศึกษาไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานประกอบการ	4	5.06
4. นักศึกษาไม่พึงพอใจในการเรียนระบบทวิภาคี	3	3.80
5. นักศึกษาปฏิบัติตนไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ	3	3.80
6. นักศึกษาไม่เข้าใจสถานภาพของตนเอง	2	2.53
7. นักศึกษาไม่กระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน	1	1.26
ด้านสถานประกอบการ		
1. สถานประกอบการให้ค่าตอบแทนต่ำ บางแห่งไม่ให้ค่าตอบแทน	7	8.86
2. สถานประกอบการใช้นักศึกษาทำงานหนักเกินควร	5	6.33
3. สถานประกอบการไม่สามารถฝึกปฏิบัติให้ครอบคลุมเนื้อหาได้	4	5.06
4. ครูฝึกมีความเข้าใจในระบบการศึกษาทวิภาคีไม่แจ่มชัดนัก	3	3.80
5. สถานประกอบการบางแห่งไม่ได้มาตรฐานหวังแต่ประโยชน์	2	2.53
ด้านการประเมินผล		
1. ครูฝึกขาดความเข้าใจในการประเมินผลการฝึกของนักศึกษา	4	5.06
2. ครูฝึกประเมินผลไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของรายวิชา	3	3.80
3. ครูฝึกไม่มีความเที่ยงตรงในการประเมินผล	2	2.53

จากตาราง 13 พบว่าปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีมีข้อปัญหามากที่สุดในด้านนักศึกษา รองลงมาด้านสถานประกอบการและด้านการประเมินผล โดยมีรายละเอียดเป็นรายด้านคือ ด้านนักศึกษาข้อที่มีปัญหามากที่สุดคือนักศึกษามีความรับผิดชอบในงานที่ปฏิบัติ น้อย รองลงมาคือนักศึกษาเข้าปฏิบัติงานสายและนักศึกษามิปฏิบัติตามกฎของสถาน

ประกอบการ ด้านสถานประกอบการข้อที่มีปัญหามากที่สุดคือสถานประกอบการให้ค่าตอบแทนต่ำ บางแห่งไม่ให้ค่าตอบแทน รองลงมาคือสถานประกอบการใช้นักศึกษาทำงานหนักเกินควร และสถานประกอบการไม่สามารถฝึกปฏิบัติให้ครอบคลุมเนื้อหาได้ ด้านการประเมินผล ข้อที่มีปัญหามากที่สุดคือครูฝึกขาดความเข้าใจในการประเมินผลการฝึกของนักศึกษา รองลงมาคือครูฝึกประเมินผลไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของรายวิชาและไม่มีความเที่ยงตรงในการประเมินผล

ตาราง 14 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีเป็นรายข้อและรายด้าน

ข้อเสนอแนะการจัดการศึกษา ระบบทวิภาคี	ความถี่	ร้อยละ (N=79)
ด้านนักศึกษา		
1. ควรจัดอบรมคุณธรรม จริยธรรมให้แก่นักศึกษา	5	6.33
2. ควรเพิ่มการนิเทศนักศึกษาให้มากขึ้น	4	5.06
3. ควรกำหนดข้อบังคับ ว่ากล่าวตักเตือน หรือตัดคะแนน	3	3.80
4. ควรให้ครูที่ปรึกษาติดตามพฤติกรรมของนักศึกษา	2	2.53
5. ควรเพิ่มความร่วมมือในการประสานงานติดต่อเพื่อแก้ปัญหา	1	1.26
ด้านสถานประกอบการ		
1. ควรจัดรวมกลุ่มสถานประกอบการเป็นเครือข่ายเพื่อหมุนเวียนการฝึก	5	6.33
2. ควรจัดอบรมเสริมความรู้ด้านโลกทัศน์ของการฝึกอาชีพ	4	5.06
3. ควรพิจารณาคัดเลือกสถานประกอบการที่มีค่าตอบแทนเหมาะสม	3	3.80
ด้านการประเมินผล		
1. ควรจัดอบรม ทบทวนวิธีการประเมินผลให้แก่ครูฝึก	4	5.06
2. ควรจัดทำคู่มือหลักเกณฑ์การประเมินผล	3	3.80
3. ครูนิเทศก์ควรมีส่วนร่วมในการประเมินผล	2	2.53

จากตาราง 14 พบว่าข้อเสนอแนะมีมากที่สุด คือ ด้านนักศึกษา รองลงมาด้านสถานประกอบการและด้านการประเมินผลมีรายละเอียดคือด้านนักศึกษา ข้อที่เสนอแนะมากที่สุดคือควรจัดอบรมคุณธรรม จริยธรรมให้แก่นักศึกษา รองลงมาคือควรเพิ่มการนิเทศนักศึกษาให้มากขึ้น และควรกำหนดข้อบังคับว่ากล่าวตักเตือนหรือตัดคะแนน ด้านสถานประกอบการข้อที่เสนอแนะมากที่สุดคือควรจัดรวมกลุ่มสถานประกอบการเป็นเครือข่ายเพื่อหมุนเวียนการฝึก รองลงมาคือควรจัดอบรมเสริมความรู้ด้านโลกทัศน์ของการฝึกอาชีพ และควรพิจารณาคัดเลือก

สถานประกอบการที่มีค่าตอบแทนเหมาะสม ด้านการประเมินผล ข้อที่เสนอแนะมากที่สุดคือ
ควรจัดอบรม ทบทวน วิธีการประเมินผลให้แก่ครูฝึก รองลงมาคือ ควรจัดทำคู่มือ หลัก
เกณฑ์การประเมินผล และครูนิเทศก์ควรมีส่วนร่วมในการประเมินผล

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาค้นคว้าเรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรีในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมาย สมมุติฐานและวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า
2. สรุปผลการศึกษาค้นคว้า
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ใน 3 ด้าน คือ ด้านนักศึกษา ด้านสถานประกอบการ และด้านประเมินผล
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี โดยจำแนกตามครูผู้สอนในสถานศึกษาและครูฝึกในสถานประกอบการ
3. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี โดยจำแนกตามผู้บริหารในสถานศึกษาและผู้บริหารในสถานประกอบการ
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นข้อมูลต่อผู้บริหารทั้งในสถานศึกษาและสถานประกอบการ ครู นักศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำไปเป็นแนวทางในการพิจารณาวางแผน ปรับปรุง แก้ไข ในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพและปัญหาในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ใน 3 ด้าน คือ ด้านนักศึกษา ด้านสถานประกอบการ และด้านการประเมินผล โดยศึกษาจากความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี จำแนกตามสถานภาพ คือ นักศึกษา ครูผู้สอนในสถานศึกษา ครูฝึกในสถานประกอบการ ผู้บริหารในวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี และผู้บริหารในสถานประกอบการ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ครูผู้สอนในสถานศึกษา ครูฝึกในสถานประกอบการ ผู้บริหารในวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี และผู้บริหารในสถานประกอบการ

กลุ่มตัวอย่าง

ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มีจำนวนทั้งสิ้น 79 คน จำแนกเป็น

1. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี จำนวน 29 คน
2. ครูผู้สอนนักศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี จำนวน 14 คน
3. ครูฝึกในสถานประกอบการที่ทำหน้าที่ฝึกอบรมนักศึกษาระบบทวิภาคีจำนวน 15 คน
4. ผู้บริหารในวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ได้แก่ ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัย และหัวหน้างานทวิภาคี รวมจำนวน 6 คน
5. ผู้บริหารในสถานประกอบการ จำนวน 15 แห่ง ได้แก่ผู้จัดการฝ่ายโรงงาน จำนวน 15 คน

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. สภาพการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ตามความคิดเห็นของครูในสถานศึกษา และครูฝึกในสถานประกอบการ แตกต่างกัน
2. ปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ตามความคิดเห็นของครูในสถานศึกษา และครูในสถานประกอบการ แตกต่างกัน

3. สภาพการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารในสถานศึกษาและผู้บริหารในสถานประกอบการ แตกต่างกัน
4. ปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารในสถานศึกษาและผู้บริหารในสถานประกอบการ แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 79 คน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี คือ นักศึกษา ครูผู้สอนในสถานศึกษา ครูฝึกในสถานประกอบการ ผู้บริหารในสถานศึกษา และผู้บริหารในสถานประกอบการ และผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ซึ่งแบบสอบถามดังกล่าวได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญอันทรงคุณวุฒิ และนำไปทดสอบเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.86 ลักษณะของแบบสอบถาม 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ นักศึกษา ครู ผู้บริหาร ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรีใน 3 ด้าน คือ ด้านนักศึกษา ด้านสถานประกอบการ และด้านการประเมินผล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีระดับความสำคัญ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด มีวิธีให้คะแนนเรียงตามลำดับ คือ 5 4 3 2 1

ตอนที่ 3 แบบสอบถามชนิดปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาอื่น ๆ และข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 79 คน ด้วยตนเอง และเก็บแบบสอบถามกลับคืนมาในสภาพสมบูรณ์ครบถ้วนทั้ง 79 ฉบับ (100%) การวิเคราะห์ข้อมูลนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบและตรวจสอบตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS version 10 for windows และดำเนินการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถามในตอนที่ 1 นำมาหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีตามความคิดเห็นของนักศึกษา ครู และผู้บริหาร โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. ตามสมมุติฐานข้อที่ 1 วิเคราะห์สภาพการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีตามความคิดเห็นของครูในสถานศึกษา กับครูฝึกในสถานประกอบการ ด้วยการหาค่า t-test โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ตามสมมุติฐานข้อที่ 2 วิเคราะห์ปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในสถานศึกษา กับครูฝึกในสถานประกอบการด้วยการหาค่า t-test โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ตามสมมุติฐานข้อที่ 3 วิเคราะห์สภาพการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีตามความคิดเห็นของผู้บริหารในสถานศึกษา กับผู้บริหารในสถานประกอบการ ด้วยการหาค่า t-test โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ตามสมมุติฐานข้อที่ 4 วิเคราะห์ปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีตามความคิดเห็นของผู้บริหารในสถานศึกษาและผู้บริหารในสถานประกอบการ ด้วยการหาค่า t-test โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. วิเคราะห์ข้อมูลของ ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี โดยหาค่าความถี่และร้อยละ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรีในด้านนักศึกษา ด้านสถานประกอบการ และด้านการประเมินผล สรุปผลการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม มี 3 กลุ่ม รวมทั้งหมดจำนวน 79 คน
2. การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี พบว่าสภาพและปัญหาโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.3685$), ($\bar{X} = 2.5827$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

2.1 ด้านนักศึกษา สภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.5232$) ปัญหาการจัดการศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.4380$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับมากโดยข้อให้ความสำคัญในการฝึกภาคปฏิบัติในสถานประกอบการมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.9241$) เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ข้อที่มีระดับปัญหาค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักศึกษามีความรู้พื้นฐานในกลุ่มวิชาสามัญไม่เพียงพอที่จะเรียนวิชาชีพ

($\bar{X} = 3.1266$) และสภาพการปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ขอนักศึกษาได้รับคำตอบแทนในระหว่างการฝึกงาน ($\bar{X} = 2.7595$) และข้อปัญหาที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือนักศึกษาไม่ให้ความเคารพ และเกรงใจครูฝึกในสถานประกอบการ ($\bar{X} = 2.0633$)

2.2 ด้านสถานประกอบการ สภาพและปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

($\bar{X} = 3.3017$), ($\bar{X} = 2.5759$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อมีครูฝึกให้ความรู้ภาคทฤษฎีในสถานประกอบการมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.8481$) ซึ่งเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและข้อมีการให้คำตอบแทนแก่นักศึกษาในระหว่างการฝึกมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.6709$) และพบปัญหาข้อสถานประกอบการให้คำตอบแทนที่ต่ำกว่างานที่นักศึกษารับผิดชอบเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.0633$) และข้อครูฝึกในสถานประกอบการขาดประสบการณ์ด้านทักษะวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.2278$)

2.3 ด้านการประเมินผล สภาพและปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

($\bar{X} = 3.2806$), ($\bar{X} = 2.7342$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อการกำหนดสัดส่วนของคะแนนในการประเมินผลมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.6329$) ซึ่งเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ขอนักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ประเมินผลมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.7722$) และพบว่าข้อกำหนดเกณฑ์และสัดส่วนคะแนนโดยนักศึกษาไม่มีส่วนร่วมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.9494$) ซึ่งเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และข้อความไม่เที่ยงตรงในการประเมินผลของครูมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.5190$)

3. การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ของครูผู้สอนในสถานศึกษา กับครูฝึกในสถานประกอบการ พบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 3 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าปัญหาด้านนักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ แต่ด้านสถานประกอบการและด้านการประเมินผลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ แต่ปัญหาความคิดเห็นด้านสถานประกอบการ และด้านการประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ของผู้บริหารในสถานศึกษา กับผู้บริหารในสถานประกอบการ พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งโดยรวม และรายด้าน และความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาพบว่าโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 4 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยผู้บริหารในสถานศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหามีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้บริหารในสถานประกอบการ

5. การรวบรวมความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีพบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านนักศึกษามากที่สุด และข้อที่มีความถี่มากที่สุด คือ นักศึกษามีความรับผิดชอบในงานที่ปฏิบัติน้อย ด้านสถานประกอบการข้อที่มีความถี่มากที่สุด คือ สถานประกอบการให้ค่าตอบแทนต่ำ บางแห่งไม่ให้ค่าตอบแทน และด้านการประเมินผล ปัญหาที่มีความถี่มากที่สุด คือ ครูฝึกขาดความเข้าใจในการประเมินผลการฝึกของนักศึกษา และความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ พบว่าด้านนักศึกษาคควรจัดอบรมคุณธรรม จริยธรรม ด้านสถานประกอบการควรจัดกลุ่มสถานประกอบการเป็นเครือข่ายเพื่อหมุนเวียนการฝึก และด้านการประเมินผลควรจัดอบรมทบทวนวิธีการประเมินผลให้แก่ครูฝึก

การอภิปรายผล

ผลจากการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ผู้วิจัยขออภิปรายผลดังนี้

1. สภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี พบว่าสภาพและปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่าด้านนักศึกษามีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ด้านสถานประกอบการ และด้านการประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง และปัญหาพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางสามารถอภิปรายผลดังนี้

1.1 ด้านนักศึกษา สภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เนื่องจากว่านักศึกษาต้องเรียนทั้งในสถานศึกษา และสถานประกอบการ จึงให้ความสำคัญในการเรียนวิชาพื้นฐานและวิชาชีพในระดับมาก เพื่อนำไปใช้กับการปฏิบัติจริง และให้ความสำคัญในการฝึกภาคปฏิบัติในสถานประกอบการมากที่สุด เพราะจุดประสงค์ของการศึกษาระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ ต้องการให้นักศึกษาที่จบการศึกษาไปประกอบอาชีพในสถานประกอบการโดยตรง ข้อการได้รับค่าตอบแทนในระหว่างการฝึกงาน ถึงแม้ว่าจะอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาสูง อาจเนื่องจากว่านำค่าตอบแทนที่สถานประกอบการให้ไปเปรียบเทียบกับพนักงานประจำ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับน้อย ได้แก่การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของสถานประกอบการ การรักษาความสะอาดในการแต่งชุดการปฏิบัติงาน การวางตัวและกริยาทำทางต่อครู การให้ความเคารพและเกรงใจครูฝึกในสถานประกอบการ อันอาจเนื่องมาจากก่อนที่นักศึกษาจะออกไปฝึกงานตามสถานประกอบการทางวิทยาลัยได้จัดให้มีการปฐมนิเทศเพื่อชี้แจงในการปฏิบัติตน และเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับการฝึกงาน ข้อที่มีปัญหา อยู่ในระดับมากที่สุด คือ นักศึกษามีความรู้พื้นฐานในกลุ่มวิชาสามัญไม่เพียงพอที่จะเรียนวิชาชีพอันอาจเนื่องมาจาก ภูมิหลังของนักศึกษาไม่ชอบเรียนในวิชาสามัญทำให้มีความรู้พื้นฐานในกลุ่มวิชาสามัญน้อย และส่งผลต่อการเรียนต่ำจึงมาเรียนในวิชาชีพ และนักศึกษาส่วนใหญ่ผู้ปกครองฐานะไม่ดี ภาวะเศรษฐกิจรัดตัว จึงไม่มีเวลามาดูแลถึงการเรียนของลูกซึ่งสอดคล้อง

คล้องกับผลงานวิจัยของ นิลวรรณ อมรปิยะพงศ์. (2544 : 85) ที่ศึกษาปัญหาการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี สาขาธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม พบว่าปัญหาการเรียนด้านผู้เรียนอยู่ในระดับมากเพราะนักเรียนที่จบ ม.3 มีคะแนนเฉลี่ยในระดับปานกลาง (2.00 - 2.99) และนักเรียนส่วนใหญ่มีความตั้งใจที่จะเรียนระบบปกติ แต่สอบเข้าเรียนไม่ได้ จึงเข้าเรียนในระบบทวิภาคี

1.2 ด้านสถานประกอบการ สภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องจากว่าสถานประกอบการได้ทำหน้าที่ตามหน้าที่ความรับผิดชอบตามหลักการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ซึ่งตรงตามหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้อง ในข้อที่ 1 บอกหน้าที่ของสถานประกอบการไว้ว่าจัดให้มีผู้รับผิดชอบควบคุมการฝึก และครูฝึก เพื่อประสานงาน ดูแลควบคุมความประพฤติการฝึกอาชีพและฝึกอาชีพให้แก่นักศึกษา รวมทั้งจัดหาวัสดุอุปกรณ์สำหรับการฝึกของนักศึกษา และทุกข้อในด้านสถานประกอบการมีค่าระดับปฏิบัติสูง แต่ข้อที่มีระดับปฏิบัติต่ำ คือการให้ค่าตอบแทนแก่นักศึกษาในระหว่างฝึกงาน ทั้งนี้เพราะนักศึกษาได้รับค่าตอบแทนต่ำผู้วิจัยได้สอบถามนักศึกษาจากการไปนิเทศตามสถานประกอบการต่างๆ เมื่อเปรียบเทียบกับงานที่ทำและพนักงานประจำของสถานประกอบการ ซึ่งนับว่าน้อยมาก ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือสถานประกอบการให้ค่าตอบแทนต่ำกว่างานที่นักศึกษารับผิดชอบซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิลวรรณ อมรปิยะพงศ์. (2544 : 88) อันอาจเนื่องจากว่าเป็นภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ สถานประกอบการต้องลดค่าใช้จ่าย หรืออาจเป็นนโยบายที่ต้องการสอนนักศึกษาให้รู้ว่าเงินเป็นสิ่งหายาก เพื่อให้รู้จักคุณค่าของเงินที่ได้มาและให้รู้จักประหยัดในการใช้จ่ายเงิน ปัญหารองลงมาคือสถานประกอบการไม่ได้รับความสะดวกในการประสานงานกับสถานศึกษา เนื่องจากว่าระบบการบริหารงานของสถานศึกษาซึ่งเป็นส่วนราชการขาดความคล่องตัว ในด้านการตัดสินใจ ต้องเป็นไปตามระเบียบ และผ่านหลายขั้นตอน แต่การบริหารงานของสถานประกอบการส่วนใหญ่เป็นกิจการเจ้าของคนเดียวหรือในรูปบริษัทจึงมีอำนาจการตัดสินใจดีกว่าส่วนราชการ

1.3 ด้านการประเมินผล สภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากว่าสถานศึกษาและสถานประกอบการได้กำหนดหลักเกณฑ์ของการวัดและประเมินผลร่วมกัน ส่วนข้อนักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลยังมีระดับการปฏิบัติน้อยไป เนื่องจากค่าเฉลี่ยน้อย อาจเนื่องจากว่า ถ้าให้นักศึกษาเข้าไปมีส่วนร่วมมากเกินไป เกรงว่าอาจเกิดผลเสียต่อคุณภาพของนักศึกษาที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานซึ่งจะขัดกับวัตถุประสงค์ของการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีว่านักศึกษาที่จบออกมาจากการเรียนระบบทวิภาคี จะเป็นช่างคุณภาพเยี่ยม มีความสามารถทั้งทางด้านทักษะ ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาในวิชาชีพที่ได้รับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา พบว่า โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องจากว่าการเรียนสายอาชีพ ต้องดูผลงานการปฏิบัติจริงของนักศึกษา ครูจะมอบหมายงานให้นักศึกษา

ทำและครูทำการประเมินผลจากการสังเกตการสัมภาษณ์ และพิจารณาผลงานที่ปฏิบัติจริง จึงไม่มีเกณฑ์ประเมินผลที่แน่นอน ขาดมาตรฐานในการประเมินผลนักศึกษา เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความไม่เที่ยงตรงในการประเมินผลของครูอยู่ในระดับปัญหาปานกลาง ทั้งนี้เพราะครูมีความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การประเมินผลและหลักการในการพิจารณาเพื่อให้เกิดความเที่ยงตรงในการประเมินผลให้กับนักศึกษา และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การกำหนดเกณฑ์และสัดส่วนคะแนนโดยนักศึกษาไม่มีส่วนร่วม เนื่องจากการประเมินผลรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติจัดให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานประกอบการกับสถานศึกษากำหนดร่วมกัน เพื่อให้ศึกษามีคุณภาพตามที่ตลาดแรงงานต้องการ และปัญหารองลงมาคือ ครูไม่แจ้งข้อบกพร่องที่พบจากการประเมินผลให้นักศึกษาทราบเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข และครูไม่ชี้แจงเกณฑ์การประเมินผลให้นักศึกษาทราบก่อนล่วงหน้า ซึ่งไม่สอดคล้องกับรายงานการวิจัยของประคอง บุญเจิม. (2537 : 217) ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ตามความคิดเห็นของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 พบว่า อาจารย์ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินผลการเรียนในรายวิชาที่สอนไว้แล้ว และได้อธิบายชี้แจงเกณฑ์การประเมินผลการเรียนให้นักศึกษาทราบอย่างชัดเจน อันอาจเนื่องมาจากในการเรียนภาคปฏิบัติ ครูประเมินผลตลอดเวลาโดยดูพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษา เช่นการมีปฏิภาณไหวพริบ การเข้าใจวิธีการความคิดสร้างสรรค์ การช่างสังเกตซึ่งครู ไม่สามารถชี้แจงให้นักศึกษาทราบก่อนล่วงหน้าได้

2. เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในสถานศึกษา และครูฝึกในสถานประกอบการ ปรากฏผลดังนี้

2.1 ครูผู้สอนในสถานศึกษากับครูฝึกในสถานประกอบการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ไม่แตกต่างกันทั้งโดยรวมและรายด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีเกิดจากความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการและสถานศึกษา ดังนั้นครูทั้ง 2 แห่ง จึงต้องรับรู้ในสิ่งที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีซึ่งกันและกันตามหลักการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี (กรมอาชีวศึกษา. 2540ก : 3-5)

2.2 ครูผู้สอนในสถานศึกษากับครูฝึกในสถานประกอบการมีปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แตกต่างกันโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านนักศึกษาแตกต่างกัน โดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การที่ครูผู้สอนในสถานศึกษากับครูฝึกในสถานประกอบการมีปัญหาการจัดการศึกษาด้านนักศึกษาระบบทวิภาคีไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาที่เรียนในสถานศึกษากับที่ฝึกงานเป็นนักศึกษาคนเดียวกัน จึงมีบุคลิกภาพไม่แตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นความรู้ การแต่งกาย กริยาท่าทาง หรือพฤติกรรมที่แสดงออกมาจิตร์จ้านงค์ สุภาพ. (2542 : 87) กล่าวว่าบุคลิกภาพของคนเรามีทั้งส่วนที่เป็นรูปธรรม และส่วนที่เป็นนามธรรมสามารถมองเห็นได้ด้วยตา แก้ไขปรับปรุงได้ แต่บุคลิกภาพส่วนที่เป็นนามธรรมไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาแต่

สามารถทราบได้ และปรับปรุงแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ยาก ดังนั้นใครเห็นเป็นอย่างไร คนอื่นก็เห็นเป็นอย่างนั้น ส่วนด้านสถานประกอบการครูผู้สอนในสถานศึกษากับครูฝึกในสถานประกอบการมีปัญหาแตกต่างกันโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูผู้สอนในสถานศึกษามีปัญหาในด้านสถานประกอบการมากกว่าครูฝึกในสถานประกอบการ อาจเนื่องจากว่าครูในสถานประกอบการมองไม่เห็นปัญหาในสิ่งที่ตนเองได้ปฏิบัติ ซึ่งตรงกับคำกล่าวที่ว่าต้องให้ผู้อื่นเป็นกระจกสะท้อนให้จึงจะเห็นภาพตนเอง ส่วนครูสอนในสถานศึกษาได้ตั้งความคาดหวังไว้ แต่ไม่ได้ผลตามที่คาดหวัง ส่วนด้านการประเมินผลครูผู้สอนในสถานศึกษากับครูฝึกในสถานประกอบการมีปัญหาแตกต่างกันโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูผู้สอนในสถานศึกษามีปัญหาในด้านการประเมินผลมากกว่าครูฝึกในสถานประกอบการ อันเนื่องจากว่าครูฝึกในสถานประกอบการในแต่ละแห่งมีนักศึกษาฝึกงานเพียง 2 คน สามารถดูแลได้ทั่วถึง การประเมินผลทำได้ง่ายกว่า และสามารถเปรียบเทียบประเมินผลการฝึกงานของนักศึกษาแต่ละคนได้ชัดเจนกว่าครูผู้สอนในสถานศึกษา และการประเมินผลของครูฝึกในสถานประกอบการจะยึดหลักเกณฑ์การประเมินผลตามที่สถานศึกษาและสถานประกอบการได้ตกลงร่วมกัน ส่วนครูผู้สอนในสถานศึกษามีนักศึกษาเรียนร่วมกันทั้งห้องเรียนซึ่งมีจำนวน 29 คน จึงมีปัญหาในการประเมินผลมากกว่าครูฝึกในสถานประกอบการ

3. เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีตามความคิดเห็นของผู้บริหารในสถานศึกษา และผู้บริหารในสถานประกอบการ ปรากฏผลดังนี้

3.1 ผู้บริหารในสถานศึกษากับผู้บริหารในสถานประกอบการ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติการจัดการศึกษา ระบบทวิภาคีไม่แตกต่างกันเนื่องจากว่าผู้บริหารทั้ง 2 แห่ง ได้ปฏิบัติตามหลักการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ตามที่ได้ทำความตกลงร่วมมือกัน แต่ที่ผู้บริหารในสถานประกอบการได้ค่าระดับการปฏิบัติมากกว่าผู้บริหารในสถานศึกษา อาจเนื่องจากว่าจำนวนนักศึกษาที่ต้องรับผิดชอบ สถานประกอบการรับผิดชอบเฉพาะนักศึกษาที่เข้าฝึกงานในสถานประกอบการของตนเท่านั้น จึงได้ปฏิบัติทั้ง 3 ด้านอย่างทั่วถึง และเต็มที่ แต่ผู้บริหารในสถานศึกษามีจำนวนนักศึกษาที่ต้องรับผิดชอบในจำนวนมากซึ่งรวมทั้งหมดที่ส่งเข้าฝึกตามสถานประกอบการ จึงมองว่าสภาพการปฏิบัติยังน้อย

3.2 ผู้บริหารในสถานศึกษากับผู้บริหารในสถานประกอบการ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องตามสมมุติฐาน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ด้านนักศึกษาแตกต่างกันโดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้บริหารในสถานศึกษากับผู้บริหารในสถานประกอบการมองปัญหานักศึกษาไม่แตกต่างกัน แต่ผู้บริหารในสถานศึกษามีค่าระดับปัญหามากกว่า อาจเนื่องจากว่านักศึกษาในสถานศึกษามีจำนวนนักเรียนมากกว่านักศึกษาในสถานประกอบการ ส่วนด้านสถานประกอบการและด้านการประเมินผลมีปัญหาแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้บริหารในสถานศึกษาเห็นปัญหาทั้งสองด้านมากกว่าผู้บริหารในสถานประกอบการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารทั้งสองฝ่ายมองกันต่างมุม เช่น ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ สถานประกอบการให้ค่าตอบแทนต่ำกว่างานที่นักศึกษาได้รับผิดชอบ ผู้บริหารสถานประกอบการมองว่าการให้ค่าตอบแทนบ้างก็ดีแล้ว เพราะเป็นเพียง ผู้ฝึกงานที่มาศึกษาเพื่อเอาความรู้ และประสบการณ์จากสถานประกอบการ ส่วนผู้บริหารสถานศึกษามองว่า นักศึกษามาทำงานให้สถานประกอบการเยี่ยงพนักงานของสถานประกอบการ เมื่อสถานประกอบการได้รับผลประโยชน์ก็ควรจ่ายค่าตอบแทนที่เหมาะสม และการที่สถานประกอบการไม่ได้รับความสะดวกในการประสานงานกับสถานศึกษา อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารในสถานศึกษาได้ยึดหลักการปฏิบัติงานของทางราชการเป็นเกณฑ์ และอาจส่งผลต่อความไม่สะดวกต่อการประสานงานของสถานประกอบการกับสถานศึกษา ส่วนด้านการประเมินผลผู้บริหารในสถานศึกษากับผู้บริหารในสถานประกอบการมีปัญหาแตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปวีณ์ ดาบเพชร. (2538 : 186 : 196) ได้ศึกษาสภาพการเป็นจริงและความต้องการของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานประกอบการเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารและการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของกรมอาชีวศึกษา พบว่ามีความต้องการด้านการประเมินผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้นการประเมินผลต้องการให้สถานศึกษาและสถานประกอบการร่วมกันตรวจสอบกฎระเบียบ แนวปฏิบัติเพื่อไม่ให้ขัดข้องในการปฏิบัติ การกระตุ้นและจูงใจ ต้องการให้ผู้บริหารระดับนโยบายและหน่วยงานที่องค์กรกลางจัดทีมช่วยชี้แจง เมื่อมีปัญหาในการปฏิบัติงาน

4. การรวบรวมความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา และข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษา ระบบทวิภาคี ปรากฏผลดังนี้

4.1 ด้านนักศึกษา พบว่าข้อที่มีปัญหามากคือนักศึกษามีความรับผิดชอบข้อที่มีผู้ให้ความคิดเห็นว่ามีปัญหามาก คือ นักศึกษามีความรับผิดชอบในงานที่ปฏิบัติน้อย อาจเป็นเพราะว่าผู้ตอบส่วนใหญ่จะเป็นผู้บริหารกับครู เพราะเป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะสูงย่อมมีความต้องการที่จะให้นักศึกษามีคุณภาพตามที่ตนเองต้องการ ส่วนปัญหาของนักศึกษาเข้าปฏิบัติงานสาย อาจเนื่องจากว่าเป็นบุคลิกภาพของนักศึกษาเองที่ขาดความรับผิดชอบ จึงส่งผลต่อการเข้าปฏิบัติงานสาย ส่วนปัญหาที่นักศึกษาไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานประกอบการอาจเนื่องจากว่าวัยของนักศึกษาอยู่ในช่วงวัยรุ่น มักทำอะไรตามใจตนเอง

4.2 ด้านสถานประกอบการ พบว่าข้อที่มีปัญหา คือ สถานประกอบการให้ค่าตอบแทนต่ำ บางแห่งไม่ให้ค่าตอบแทน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะสถานประกอบการบางแห่งเห็นว่านักศึกษาเป็นพนักงานส่วนหนึ่งของสถานประกอบการ จึงให้ทำงานเหมือนพนักงานทั่วไปแต่ค่าตอบแทนที่ได้รับต่ำ ไม่เหมาะสมกับปริมาณของการทำงาน ซึ่งสถานประกอบการอาจจะมองว่านักศึกษาเข้ามาฝึกงานในสถานประกอบการเพื่อฝึกหาความรู้ จึงให้ค่าตอบแทนในระดับต่ำ เท่ากับช่างฝึกหัด ส่วนปัญหาสถานประกอบการใช้นักศึกษาทำงานหนักเกินควร ซึ่งเป็น

แนวทางของการให้ความรู้ คือ ถ้าได้ให้ประสบการณ์มาก ๆ แล้ว นักศึกษาจะมีคุณภาพเพิ่มมากขึ้น มีความสามารถในการทำงานในอนาคต ส่วนปัญหาสถานประกอบการไม่สามารถฝึกปฏิบัติให้ครอบคลุมเนื้อหาได้นั้น เพราะสถานประกอบการแต่ละแห่งไม่สามารถเปิดบริการให้ครบทุกด้านได้ เพราะจะต้องใช้เงินทุนจำนวนมาก และต้องจ่ายค่าจ้างให้ช่างผู้ชำนาญการเฉพาะเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจจะไม่คุ้มค่ากับการลงทุน

4.3 ด้านการประเมินผล พบว่า ปัญหา คือ ครูฝึกขาดความเข้าใจในการประเมินผลการฝึกของนักศึกษา ครูฝึกประเมินผลไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของรายวิชา และครูฝึกไม่มีความเที่ยงตรงในการประเมินผล อาจเนื่องจากว่าครูฝึกไม่ได้จบการศึกษาทางด้านวิชาครูโดยตรง แต่ได้รับการฝึกอบรม อาจจะมองไม่ลึกซึ้งเท่าที่ควร จึงเป็นปัญหาในการประเมินผล

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าการสรุปผลและการอภิปรายในเรื่องสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี แล้วมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. การจัดการศึกษาระบบทวิภาคีสถานศึกษาและสถานประกอบการควรทำการตกลงกันในเรื่องการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่นักศึกษาเป็นรายสถานประกอบการ โดยไม่ให้ฝ่ายสถานประกอบการเสียเปรียบและไม่ทำให้นักศึกษาเกิดความท้อแท้ สถานศึกษาควรชี้แจงหรือปฐมนิเทศให้ทราบว่าย่อมจ่ายค่าตอบแทน ให้คิดว่าไปเรียนฟรี ฝึกงานฟรี และค่าตอบแทนที่ได้รับให้คิดว่าทางสถานประกอบการเลี้ยงอาหาร และการประเมินผลในกรณีที่ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การประเมินผล ควรชี้แจงให้นักศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบถึงผลดีผลเสีย และหาข้อสรุป เพื่อแก้ปัญหานี้ต่อไป

2. การจ่ายค่าตอบแทนของสถานประกอบการควรมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน และดูปริมาณงานที่มอบหมายให้กับนักศึกษา โดยยึดหลักถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกัน ส่วนการประสานงาน ทั้งสถานศึกษาและสถานประกอบการควรระบุบุคคลให้ชัดเจนในการให้ความร่วมมือเกี่ยวกับการประสานงาน รวมถึงรายละเอียดเกี่ยวกับการติดต่อเช่น เบอร์โทรศัพท์ และสถานที่ที่ติดต่อได้สะดวก ส่วนด้านการประเมินผลเรื่องกำหนดเกณฑ์และสัดส่วนคะแนนโดยนักศึกษามีส่วนร่วมควรมีการตกลงร่วมกัน ระหว่างผู้สอนกับนักศึกษาว่าเรื่องใดที่นักศึกษาควรมีส่วนร่วมเพื่อไม่ให้เกิดการเสียหายต่อมาตรฐานการศึกษา และเพื่อให้นักศึกษาจบไปอย่างมีคุณภาพ

3. ควรมีการประชุมร่วมกันเพื่อปรึกษาหารือ ทั้งครูสอนในสถานศึกษา ครูฝึกในสถานประกอบการ ผู้บริหารในสถานศึกษา และผู้บริหารในสถานประกอบการรวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีเพื่อเสนอถึงปัญหาของแต่ละฝ่าย และหาข้อสรุปแก้ปัญหาร่วมกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี สาขาอื่น ๆ ในวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี และในอาชีวศึกษาจังหวัดราชบุรี
2. ควรมีการศึกษาปัญหาของนักศึกษาระบบทวิภาคีทุกสาขาวิชาที่มีต่อการฝึกงานในสถานประกอบการ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรอบพร อินทรกำแหง. (2534). รูปแบบการพัฒนากำลังคน กรณีประเทศนิวซีแลนด์
ในการแก้ปัญหาการว่างงานของเยาวชน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
กรมสามัญศึกษา. หน่วยศึกษานิเทศก์. (2542). แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา
ของสถานศึกษา. กรุงเทพฯ. กรมสามัญศึกษา.
- กรมอาชีวศึกษา. (ม.ป.ป.) แนวทางการศึกษาและอาชีพ. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมอาชีวศึกษา.
- _____. (2537). ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527.
กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา.
- _____. (2538). เอกสารประกอบการอบรมเรื่อง การจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี. กรุงเทพฯ: คุรุ
สภา.
- _____. (2538). การประชุมสัมมนาผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค. กรุงเทพฯ : กอง
วิทยาลัยเทคนิค. กรมอาชีวศึกษา.
- _____. (2538). การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี. กรุงเทพฯ : กองวิทยาลัยเทคนิค.
- _____. (2540). แผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544). กรุงเทพฯ :
กรมอาชีวศึกษา.
- _____. (2543). ทวิภาคีสาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคตรัง. ตรัง : รายงานการวิจัย. ศูนย์
นิเทศอาชีวศึกษาภาคใต้.
- คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ. (2539). แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540-2544).
กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์คุรุสภา.
- เครือวัลย์ ล้อมภิกษาคติ. (2531). หลักและเทคนิคการฝึกอบรมและการพัฒนาแนวทางการวางแผนเขียนโครงการและบริหารโครงการ. กรุงเทพฯ: สยามศิลป์การพิมพ์.
- จรัสศรี เพ็ญสุภา. (2541). การวิเคราะห์ปัจจัยที่นักเรียนสมัครเรียนหลักสูตร ปวช.
ระบบทวิภาคี. สารนิพนธ์ วท.ม. (สิ่งแวดล้อม) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. อัดสำเนา.
- จรูญ ชูลาภ. (2534). เอกสารประกอบคำบรรยายการอบรมศึกษานิเทศก์. กรุงเทพฯ :
โรงเรียนสารพัดช่าง พระนคร.
- จิรภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์. (2532). จิตวิทยาเบื้องต้น. สงขลา : คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ชนะ กลีภาร์. (2523). แนวทางในการจัดการเรียนการสอนวิชาช่างอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ :
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. (เอกสารอัดสำเนา).

- ชวาล แพรัตนกุล. (2516). เทคนิคการวัดผล. พิมพ์ครั้งที่ 5. พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- ดวงเดือน สายเชื้อ. (2542). การศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอน อาชีวศึกษา ระบบทวิภาคี ของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวง ศึกษาธิการ. ปรินญาณินพนธ์ คอ.ม. (บริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. อัดสำเนา.
- ทิตนา แคมมณี. (2526). "การประเมินผลหลักสูตร" ในเอกสารประกอบการประชุมสัมมนา เรื่องแนวทางการประเมินและพัฒนาหลักสูตร ระดับอุดมศึกษา. กองวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย.
- ธนา โกมลภิส. (2527). มนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พิมพ์เกษตร.
- ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล. (2527). การพัฒนาหลักสูตรจากแนวคิดสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ธีรวุฒิ บุญยโสภณ. (2526). การบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษาเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : ศูนย์ผลิตตำราเรียน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ธำรง บัวศรี. (2532). ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและการพัฒนา. กรุงเทพฯ: คุรุสภา ลาดพร้าว.
- นวพร ธนวัฒน์. (2536). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพระยะสั้นในคณะวิชาคหกรรม ศาสตร์ วิทยาลัยสารพัดช่าง เขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- นริศา ประมวลสุข. (2544). ปัญหาการฝึกงานของนักเรียน หลักสูตรอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคี วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- นิลวรรณ อมรปิยะพงศ์. (2544). ปัญหาการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี สาขา ธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชมรมเด็ก
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2521). การวัดและประเมินผลการศึกษา : ทฤษฎีและการ ประยุกต์. ม.ป.พ. , อัดสำเนา.
- ปวีณ์ ดาบเพชร. (2527). การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความต้องการของผู้บริหารสถาน ศึกษาและผู้บริหารสถานประกอบการที่เกี่ยวกับรูปแบบและการบริหาร และการจัดการ อาชีวศึกษา ระบบทวิภาคี ของกรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. (บริหารอาชีวและ

- เทคนิคศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ถ่ายเอกสาร.
- พงศ์ หรดาล. (2531). การวางแผนการสอนอุตสาหกรรมเชิงระบบ. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูพระนคร.
- พนม พงษ์ไพบูลย์. (2544). ทิศทางการปฏิรูปการศึกษา อนาคตของคนไทย วารสารข้าราชการ. กรุงเทพฯ.
- พิสมัย บัวอุไร. (2542). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- เพียงใจ คันทารัตน์. (2540). ความคิดเห็นของสถานประกอบการที่มีการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. (บริหารอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. อัดสำเนา.
- ภิญโญ สาร. (2526). หลักการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช..
- มนัส ศรีกัลยา. (2533). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น. ขอนแก่น : โรงเรียนสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
- มานพ จันทรเทศ. (2528). รูปแบบการศึกษาอาชีพช่างฝีมือในอนาคตร่วมกันระหว่างรัฐบาลและเอกชนโดยใช้เทคนิคเดลฟาย. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. (บริหารอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา). นนทบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. อัดสำเนา.
- มานิดา อูชชิน. (2525). "ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาชีพ". เอกสารประชุมสัมมนาเชิงวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ.
- มาลี ทักษะกรวงศ์. (2541). ความคิดเห็นของนักเรียนช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อการสอนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิค. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- มงคล วานิกร. (2539). ความคิดเห็นในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ของวิทยาลัยเทคนิคลำปาง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

- เมธี ปิรันธนานนท์. (2532). *การบริหารอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา*. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง.
- มันน์ รูดอล์ฟ. (2539). *การฝึก-ศึกษาระบบทวิภาคีอุดมศึกษาสำหรับผู้ที่จบจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย*. กรุงเทพฯ : บริษัทเฟิสท์ออฟเซท จำกัด
- ยุทธพงศ์ ไทยวรรณ. (2536). *สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการ เฉพาะงานช่างในกลุ่มวิชาการงานอาชีพ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)*. ปรินูญานิพนธ์ คอ.ม. (บริหารอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. อัดสำเนา.
- รวิวรรณ ชินะตระกูล. (2535). *ความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการกับสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2530). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2535*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- รัตนา ประเสริฐศรี. (2543). *ปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- รววิทย์ ศรีตระกูล. (2540). *ความคิดเห็นของสถานประกอบการที่เข้าร่วมการจัดอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคี สาขาช่างยนต์กับวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์. คอ.ม. (บริหารอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. อัดสำเนา.
- วิรัช กมูทมาศ. (2537). *รายงานวิจัยรูปแบบของความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและเอกชนในการพัฒนาอาชีวอุตสาหกรรม*. เอกสารการวิจัย. กรุงเทพฯ : อัดสำเนา.
- วิเวก ปางพุมพิงศ์. (2530). *กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ*. กรุงเทพฯ : องค์การค้ำจุนสภา.
- วีระพันธ์ สิทธิพิงศ์. (2540). *ปรัชญาอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา*. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.
- สมหวัง พิธยานุวัฒน์. (2524). *การประเมินผลโครงการประชุมหลักการและการประยุกต์ใช้*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สนอง อินทพันธ์. (2542). *ศึกษาสภาพและความต้องการเกี่ยวกับคุณลักษณะของหัวหน้างานอาชีวศึกษาและผู้ควบคุมการฝึกในโครงการอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคี*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทร์วิโรฒ. อัดสำเนา.

สงัด อุทรานันท์. (2529). การจัดการเรียนการสอนอย่างมีระบบ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

โสภณ โสมติ. (2526). ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกลุ่มวิชาการทำงานและอาชีพในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในเขตการศึกษา 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(บริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สุชาติ ศิริสุขไพบูลย์. (2537). เทคนิคและวิธีการสอนวิชาชีพ. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

สุมาลี พรหมเกทย์. (2542) การศึกษากระบวนการจัดการฝึกงานในสถานประกอบการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุมิตร คุณากร. (2523). หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.

สุรพันธ์ ดันศรีพงษ์. (2538). วิธีการสอน. ปทุมธานี : สกายบุกส์.

เสาวพร เมืองแก้ว. (2534, สิงหาคม). "การฝึกงาน". วารสารคหเศรษฐศาสตร์. 3 (42) : 31 กรุงเทพฯ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2535). การจัดฝึกภาคปฏิบัติให้นักศึกษามีความสามารถในการทำงาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

_____. (2535). ความต้องการกำลังคนด้านอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

_____. (2535). ความสามารถและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

_____. (2537). ภาวะการมีงานทำและคุณภาพในการทำงานของผู้จบอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ. (2538). การจัดฝึกภาคปฏิบัติให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ในการเรียน. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

สำนักงานโครงการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี. (2541). คู่มือการจัดการอาชีวศึกษาระบบ

- ทวิภาคี ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538. กรุงเทพฯ : สำนักงานช.
- อรรถพล สังขวาสี. (2544). การศึกษาติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ อาชีวศึกษาระบบทวิภาคี รุ่นที่ 1 ปีการศึกษา 2538 ของสถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. (อุตสาหกรรมการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . อัดสำเนา.
- เอกศักดิ์ บุตรลับ. (2537). ครูและการสอน. เพชรบุรี : คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.
- โอฬาร บริสุทธิ์. (2535). เอกสารประกอบการชี้แจงหลักการจัดอาชีวศึกษา. สุโขทัย : วิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย.
- Gerlach Vernon S. and Donald P. Ely. (1971). *Teaching and Media : Systematic Approach. Englewood Cliffs. New Jersey: Prentice Hall.*
- Giachino Joseph W. and Gallington Ralph O. (1978). *Course Construction in Industrial Art Vocational and Technology Education. Chicago: American Technical Society.*
- Heath. Marie Pearl. (1984, June). "An Examination of the Curriculum of Early Field Experiences in Ohio," *Dissertation Abstracts International*.45 (6) : 1742-A:
- Horadal. Pong. (1987). *The Future of Vocational Education in Thailand Towards the year 2009 A.D. : Using the Deiphi Approach. Dissertlation. Ph.D. (Educational Industrail). Ohio : Graduate school Kent State University. Photocopied.*
- Popham, James W. and Eva L. Badar. (1970). *Systematic Instruction. Englewood Cliffs, New Hersy : Prentice – Hall.*
- Taba, Hilda. (1962). *Corriculum Development : Theory and Practice. New York: Harcourt, Bace and Workd.*

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือเพื่อการวิจัย (แบบสอบถาม)

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์
วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ในฐานะที่ท่านได้เกี่ยวข้องและใกล้ชิดโดยตรง จึงขอความกรุณาจากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามนี้ จะไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อท่านและผู้บริหาร คณาจารย์ สถาบันแต่อย่างใด เพราะมุ่งศึกษาเป็นส่วนรวมเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมเท่านั้น
2. แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 3 ตอน โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อและทุกตอนขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตรงกับสภาพเป็นจริง

1. ฐานะผู้ตอบแบบสอบถาม

- นักศึกษา
- ครูผู้สอนในสถานศึกษา
- ครูฝึกในสถานประกอบการ
- ผู้บริหารในสถานศึกษา
- ผู้บริหารในสถานประกอบการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์
วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี จำแนกเป็น 3 ด้านคือ ด้านนักศึกษา ด้านสถานประกอบการ ด้านการประเมินผล

ตอนที่ 2.1 แบบสอบถามสภาพการปฏิบัติการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี 3 ด้าน
ได้แก่ด้านนักศึกษา ด้านสถานประกอบการ และด้านการประเมินผล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องด้านขวามือให้ตรงกับระดับสภาพการปฏิบัติจริง

- 5 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	สภาพการปฏิบัติการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
<u>ด้านนักศึกษา</u>						
1	ให้ความสำคัญในการเรียนวิชาพื้นฐาน					
2	ให้ความสำคัญในการเรียนวิชาชีพ					
3	ให้ความสำคัญในการฝึกภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ					
4	นักศึกษาได้รับค่าตอบแทนในระหว่างการฝึกงาน					
5	นักศึกษาได้พัฒนาบุคลิกภาพในระหว่างการฝึกงาน					
6	นักศึกษาได้มีการป้องกันความปลอดภัยในระหว่างการฝึกงาน					
<u>ด้านสถานประกอบการ</u>						
1	มีครูฝึกทำหน้าที่ที่เสี่ยงคอยควบคุมดูแลนักศึกษา					
2	มีครูฝึกให้ความรู้ภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ					
3	มีการให้ค่าตอบแทนแก่นักศึกษาในระหว่างการฝึก					
4	มีสวัสดิการให้แก่ศึกษาในระหว่างการฝึก					
5	มีการจัดสภาพสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการฝึกภาคปฏิบัติ					
6	ให้ความร่วมมือในการให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี					
<u>ด้านการประเมินผล</u>						
1	มีหลักเกณฑ์ของการวัดและการประเมินผล					
2	มีการกำหนดสัดส่วนของคะแนนในการประเมินผล					
3	มีการแจ้งเกณฑ์การประเมินผลให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า					
4	นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ประเมินผล					
5	ทุกสถานประกอบการใช้หลักเกณฑ์เดียวกันในการประเมินผล					
6	มีการแจ้งข้อบกพร่องภายหลังการวัดผลให้นักศึกษาได้แก้ไขปรับปรุง					

ตอนที่ 2.2 แบบสอบถามปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี 3 ด้าน ได้แก่ด้าน
นักศึกษาด้านสถานประกอบการ และด้านการประเมินผล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องด้านขวามือให้ตรงกับระดับปัญหาตามความ
คิดเห็นของท่าน

5	หมายถึง	ระดับปัญหามากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับปัญหามาก
3	หมายถึง	ระดับปัญหาปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับปัญหาน้อย
1	หมายถึง	ระดับปัญหาน้อยที่สุด

ข้อ	ปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
1	<u>ด้านนักศึกษา</u> นักศึกษามีความรู้พื้นฐานในกลุ่มวิชาสามัญไม่เพียงพอที่จะเรียน วิชาชีพ					
2	นักศึกษาเข้าและออกเรียนภาคปฏิบัติงานในสถานประกอบการไม่เป็นไปตามเวลาที่กำหนด					
3	นักศึกษาเข้าเรียนภาคทฤษฎีในสถานศึกษาไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด					
4	นักศึกษาแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของสถานประกอบการ					
5	นักศึกษาไม่รักษาความสะอาดในการแต่งชุดปฏิบัติงาน					
6	นักศึกษาวางตัวและมีกริยาทำทางไม่เหมาะสมต่อครู					
7	นักศึกษาไม่ให้ความเคารพและเกรงใจครูฝึกในสถานประกอบการ					
8	นักศึกษามีภาระงานการฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการมากเกินไป					
9	การฝึกภาคปฏิบัติมากเกินไป ส่งผลให้นักศึกษาอ่อนล้าในการเรียนภาคทฤษฎี					
10	นักศึกษาไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของสถานประกอบการ					

ข้อ	ปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
	<u>ด้านสถานประกอบการ</u>					
1	ด้านสถานประกอบการมีการปฏิบัติกับผู้เรียนแบบพนักงาน จึงมอบหมายงานเกินขีดความสามารถ					
2	นักศึกษามีสุขภาพไม่แข็งแรง อ่อนเพลียและเกิดความเครียดจากการรับผิดชอบภาระงานมากเกินไป					
3	ครูฝึกในสถานประกอบการไม่ควบคุมดูแลให้ความรู้ภาคปฏิบัติแก่นักศึกษา					
4	สถานประกอบการไม่ได้รับความสะดวกในการประสานงานกับสถานศึกษา					
5	ครูฝึกในสถานประกอบการขาดความเข้าใจนักศึกษาที่อยู่ในช่วงของวัยรุ่น					
6	ครูฝึกขาดเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้ทำให้นักศึกษาไม่เข้าใจ บทเรียน					
7	ครูฝึกปฏิบัติตนไม่เป็นที่เชื่อถือแก่นักศึกษา					
8	ครูฝึกในสถานประกอบการขาดประสบการณ์ด้านทักษะวิชาชีพ					
9	ครูฝึกขาดความรู้ในวิธีการประเมินผลการเรียนจึงทำให้การประเมินผลไม่เที่ยงตรง					
10	สถานประกอบการให้ค่าตอบแทนต่ำกว่างานที่นักศึกษารับผิดชอบ					

ข้อ	ปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
	<u>ด้านการประเมินผล</u>					
1	การกำหนดเกณฑ์ประเมินผลไม่เหมาะสมกับความ สามารถของนักศึกษา					
2	วิธีการประเมินผลไม่สอดคล้องกับลักษณะวิชาที่ นักศึกษาเรียน					
3	การกำหนดสัดส่วนคะแนนระหว่างภาคทฤษฎีและภาค ปฏิบัติไม่สอดคล้องกัน					
4	ครูไม่ชี้แจงเกณฑ์การประเมินผลให้นักศึกษาทราบก่อน ล่วงหน้า					
5	การกำหนดเวลาที่ใช้ในการสอบและการประเมินผลไม่ เหมาะสมกับระดับความยากง่ายของข้อสอบ					
6	การวัดและประเมินผลไม่ตรงตามวัตถุประสงค์รายวิชา ที่นักศึกษาได้เรียน					
7	การกำหนดเกณฑ์และสัดส่วนคะแนนโดยนักศึกษาไม่มี ส่วนร่วม					
8	ครูไม่แจ้งข้อบกพร่องที่พบจากการประเมินผลให้ นักศึกษาทราบเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข					
9	ความไม่เที่ยงตรงในการประเมินผลของครู					
10	ความล่าช้าในการแจ้งผลการประเมิน					

ตอนที่ 3 **ความคิดเห็น** เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีระดับ
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี
คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาอื่น ๆ และข้อเสนอแนะในการแก้
 ปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ด้านนักศึกษา

ปัญหา.....

ข้อเสนอแนะ.....

ด้านสถานประกอบการ

ปัญหา.....

ข้อเสนอแนะ.....

ด้านการประเมินผล

ปัญหา.....

ข้อเสนอแนะ.....

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. นายวิสิฐ ชนกิจอำไพ
ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพปากท่อ
อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี
2. ว่าที่ร้อยตรีเจตน์ คงด้วง
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี จังหวัดราชบุรี
3. นายสิงห์ขร กลางใจ
หัวหน้าคณะวิชาการก่อสร้าง
วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี จังหวัดราชบุรี
4. นายมานพ ทองใบ
หัวหน้างานวิจัยและพัฒนา
วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี จังหวัดราชบุรี และ
นักวิจัยแห่งชาติ รหัสประจำตัว 39-60-0100
5. นางสุดใจ แสงสินชัย
ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาและแนะแนวการศึกษา
งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี จังหวัดราชบุรี

ภาคผนวก ค

จดหมายขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

ที่ ทม 1012/ 2645

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

10 เมษายน 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพปากท่อ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสงกรานต์ โพธิ์ภิรมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงรัตน์ เกษรแพทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายสงกรานต์ โพธิ์ภิรมย์ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 10121 ๔๖๔ 4

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/๐ เมษายน 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสงกรานต์ โทธิภิรมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงรัตน์ เกษรแพทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ว่าที่ร้อยตรีเจตน์ กงคัง อาจารย์สุคใจ แสงสินชัย อาจารย์มานพ ทองใบ และ อาจารย์สิงขร กลางใจ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายสงกรานต์ โทธิภิรมย์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภกรรณ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ 5๐๑๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครปฐม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสงกรานต์ โทธิภิรมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีแผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงรัตน์ เกษรแพทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณี นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนการศึกษา อาจารย์ผู้ทำหน้าที่หัวหน้างานระบบทวิภาคี จำนวน 1 คน และ อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาสาขาวิชาช่างยนต์ระบบทวิภาคี ระดับ ปวส. จำนวน 5 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีแผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสงกรานต์ โทธิภิรมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทบ 1012/ ๕๐๑๐

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอบความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายโรงงาน บริษัท นครปฐมฮอนด้าคาร์ 1944 จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสงกรานต์ โพธิ์ภิรมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีแผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงรัตน์ เกษรแพทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ท่าน ครูฝึกนักศึกษาระบบทวิภาคี จำนวน 1 คน และ นักศึกษาระบบทวิภาคี จำนวน 2 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีแผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสงกรานต์ โพธิ์ภิรมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทบ 1012/ 5๐๙๒

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายโรงงาน บริษัท มิตซูบิชิ (ตั้งเองฮวด)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสงกรานต์ โพธิ์ภิรมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีแผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงรัตน์ เกษรแพทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ท่าน ครูฝึกนักศึกษาระบบทวิภาคี จำนวน 1 คน และ นักศึกษาระบบทวิภาคี จำนวน 2 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างแบบสอบถามการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีแผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสงกรานต์ โพธิ์ภิรมย์ ได้เก็บข้อมูล ในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ 5093

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายโรงงาน บริษัท สยามนิสสันปทุมทรัพย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสงกรานต์ โพธิ์ภิรมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีแผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงรัตน์ เกษรแพทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ท่าน ครูฝึกนักศึกษาระบบทวิภาคี จำนวน 1 คน และ นักศึกษาระบบทวิภาคี จำนวน 2 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีแผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสงกรานต์ โพธิ์ภิรมย์ ได้เก็บข้อมูล ในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ 5 ๕๙๙

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายโรงงาน บริษัท ช.เอราวัณออดีเซลล์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสงกรานต์ โภธิภิรมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีแผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงรัตน์ เกษรแพทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ท่าน ครูฝึกนักศึกษาระบบทวิภาคี จำนวน 1 คน และ นักศึกษาระบบทวิภาคี จำนวน 2 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีแผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสงกรานต์ โภธิภิรมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ ะหวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ 5๖๐๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๖ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสงกรานต์ โทธิภิรมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงรัตน์ เกษรแพทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ท่าน ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนการศึกษา อาจารย์ผู้ทำหน้าที่หัวหน้างานระบบทวิภาคี อาจารย์ผู้สอน สาขาวิชาช่างยนต์ระบบทวิภาคี จำนวน 14 คน และนักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ จำนวน 29 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสงกรานต์ โทธิภิรมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

...../.....

/.....
/.....

ที่ ทม 1012/ 58๐9

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๖ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายโรงงาน หจก.เบงก์คาร์แคร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสงกรานต์ โพรภิรัมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงรัตน์ เกษรแพทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ท่าน และครูฝึกนักศึกษาในระบบทวิภาคี คอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสงกรานต์ โพรภิรัมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ ทะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ 5810

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๖ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายโรงงาน หจก. ประกิจมอเตอร์เซลล์ 1988

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสงกรานต์ โทธิภิรมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวงรัตน์ เกษรแพทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ท่าน และครูฝึกนักศึกษาระบบทวิภาคี ตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสงกรานต์ โทธิภิรมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ 5841

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๖ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายโรงงาน บริษัท โตโยต้ารีเซิร์ชราชบุรี จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสงกรานต์ โพธิ์ภิรมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงรัตน์ เกษรแพทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ท่าน และครูฝึกนักศึกษาในระบบทวิภาคี ตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสงกรานต์ โพธิ์ภิรมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ ๑๘๑๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๖ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายโรงงาน บริษัท เกียรติศิริฮอนด้าคาร์ตราชนบุรี จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสงกรานต์ โพรภิรัมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงรัตน์ เกษรแพทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ท่าน และครูฝึกนักศึกษาระบบทวิภาคี ตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสงกรานต์ โพรภิรัมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

.....
.....
.....

ที่ ทม 1012/ ๑๑๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕๖ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายโรงงาน บริษัท แสงเจริญมอเตอร์เวอร์ค จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสงกรานต์ โภธิภรณ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงรัตน์ เกษรแพทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ท่าน และครูฝึกนักศึกษาระบบทวิภาคี คอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสงกรานต์ โภธิภรณ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ 5814

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๖ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายโรงงาน บริษัท สยามนิสตันราชบุรีมอเตอร์ จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสงกรานต์ โภธิภิรมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงรัตน์ เกษรแพทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ท่าน และครูฝึกนักศึกษาในระบบทวิภาคี ตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสงกรานต์ โภธิภิรมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณี หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ 5815

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๖ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายโรงงาน บริษัท โตโยต้าเจริญต้า จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสงกรานต์ โภธิภรณ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงรัตน์ เกษรแพทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ท่าน และครูฝึกนักศึกษาในระบบทวิภาคี ตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสงกรานต์ โภธิภรณ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ 5816

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๖ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายโรงงาน บริษัท อีซูซุประจิมอเตอร์บ้านโป่ง จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสงกรานต์ โพธิ์ภิรมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงรัตน์ เกษรแพทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ท่าน และครูฝึกนักศึกษาในระบบทวิภาคี ตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสงกรานต์ โพธิ์ภิรมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

.....

ที่ ทม 1012/ ๕๙๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๖ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายโรงงาน บริษัท โตโยต้าริชชราชบุรี จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสงกรานต์ โพธิ์ภิรมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงรัตน์ เกษรแพทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ท่าน และครูฝึกนักศึกษาในระบบทวิภาคี ตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสงกรานต์ โพธิ์ภิรมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ 5816

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕6 กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายโรงงาน บางแพเซอร์วิส

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสงกรานต์ โพธิ์ภิรมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงรัตน์ เกษรแพทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ท่าน และครูฝึกนักศึกษาในระบบทวิภาคี ตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสงกรานต์ โพธิ์ภิรมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ 5819

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๖ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายโรงงาน วิศวกรรมเครื่องจักร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสงกรานต์ โพธิ์ภิรมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงรัตน์ เกษรแพทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ท่าน และครูฝึกนักศึกษาในระบบทวิภาคี ตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสงกรานต์ โพธิ์ภิรมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภัทรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ 5810

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๖ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายโรงงาน บริษัท ช.เอราวัณร่วมทุนธุรกิจ จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสงกรานต์ โภธิภิรมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงรัตน์ เกษรแพทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ท่าน และครูฝึกนักศึกษาระบบทวิภาคี ตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสงกรานต์ โภธิภิรมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ 58๘1

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๖ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายโรงงาน บริษัท บางกอกไมโครบัส จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสงกรานต์ โพธิ์ภิรมย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงรัตน์ เกษรแพทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ท่าน และครูฝึกนักศึกษาในระบบทวิภาคี ตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสงกรานต์ โพธิ์ภิรมย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ 5๑๓๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๖ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการฝ่ายโรงงาน บริษัท ผู้จำหน่ายโตโยต้าทำเงิน จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสงกรานต์ โภธิภรณ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงรัตน์ เกษรแพทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ท่าน และครูฝึกนักศึกษาระบบทวิภาคี ตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสงกรานต์ โภธิภรณ์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

ภาคผนวก ง
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ	นายสงกรานต์ โภธิภิรมย์
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 13 เมษายน พ.ศ. 2497
สถานที่เกิด	ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	31/3 หมู่ 10 ตำบลดอนตะโก อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์ 2 ระดับ 7 วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี
ประวัติการศึกษา	

พ.ศ. 2513	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมตอนต้นจากโรงเรียนเบญจมราชูทิศ
พ.ศ. 2516	สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จากวิทยาลัย
เทคนิคราชบุรี
พ.ศ. 2520	สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรครูมัธยมวิชาชีพชั้นสูง (ปม.วส.)
จากวิทยาลัยครูอาชีวศึกษาเทเวศร์ กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2525	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกการบริหารการศึกษา
จากวิทยาลัยครูเพชรบุรี
พ.ศ. 2545	สำเร็จการศึกษาระดับการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.)
วิชาเอกการบริหารการศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ